

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Феєричне весілля

Стара фортеця вдруге пішла під вінець

СТОР. 9

Репортер

Сходи, що ведуть до Колони Магдебурзького права, відреставрують

СТОР. 12

Ситуація

Тракториста мало не побили за те, що знизив ціну на оранку...

СТОР. 15

№ 87 (5587) ВІВТОРОК, 14 ТРАВНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Львову — 757 років

Старовинне українське місто відзначило чергові — 757-мі роковини парадом, у якому взяло участь кілька тисяч осіб, святковими концертами та масовими гуляннями.

У святковій ході поряд з королем Данилом головною площею міста крокували народні та творчі колективи, спортивні та громадські організації, велосипедисти та байкери, школярі та пенсіонери.

Біля міської ратуші жителів міста та його гостей вітали король Данило та міський голова Андрій Садовий. СТОР. 6

Мешканці проти підвищення тарифів

Майже тисяча сумчан упродовж святкових днів проголосували через Інтернет проти здорожчання проїзду в міських маршрутках, яке планує міська влада. Акцію ініціювали активісти громадської організації «Демократичний Альянс» та громадського об'єднання «Незалежна рада студентів». На одному із сайтів вони розмістили звернення до міського голови Сум з вимогою не підписувати проект рішення про підвищення вартості проїзду у приватному автотранспорті на 50 відсотків — до 3 гривень, про що повідомляється на офіційному сайті міськради «Сумський муніципальний портал». Заплановане здорожчання проїзду спричинило масове обурення мешканців обласного центру. 13 травня активісти розпочали збір підписів проти підвищення тарифів на вулицях міста, в установах, на підприємствах та у вищих навчальних закладах, **повідомляє наш сумський власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

Без Великої Перемоги не було б вільної України

9 Травня в столиці України та в усіх куточках нашої держави відбулися урочистості, присвячені 68-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні. У Києві в церемонії покладання квітів до Могили Невідомого солдата в Парку Вічної Слави взяли участь Президент Віктор Янукович, перший Президент України Леонід Кравчук, Голова Верховної Ради Володимир Рибак, голова Київської міськдержадміністрації Олександр Попов, голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк, народні депутати, урядовці, представники громадськості. Разом із ветеранами Великої Вітчизняної війни вони вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання. Воїни роти Почесної варти на честь свята Перемоги пройшли врочистим маршем та відсалютували залпами з особистої зброї. СТОР. 2

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Я ВАМ ПИШУ...

Алкоголь затьмарює розум і забирає життя

Шановні народні депутати України! Ми, жінки і діти, дуже просимо вас ухвалити закон, який сприяв би примусовому лікуванню від алкоголізму залежних громадян. Усім відомо, що надмірне вживання алкоголю затьмарює розум, шкодить здоров'ю і забирає життя. А це — десятки тисяч понівечених доль. Бо переважно від алкогольної залежності помирають чоловіки у розквіті сил, залишаючи своїх дружин вдовами, а дітей — сиротами. Спиваються молодь і люди працездатного віку — деградує наша нація. Тож дуже просимо: зверніть увагу на проблему надмірного вживання алкоголю в нашій країні.

О. КАНАЙЛО та М. ГОРБ — від імені вдів та сиріт.

Закарпатська область.

ПОДІЇ

Вшанували багатодітних

З нагоди Дня матері на Івано-Франківщині майже 800 жінок отримали почесне звання «Мати-героїня». Медалями «За заслуги перед Прикарпаттям» та грамотами облдержадміністрації і обл-ради відзначено Оксану Білинець з Богородчанського району, в якої 16 дітей, Марію Потяк з Верховини, котра виховує 15 дітей, Віру Терешкун із Тисменицького району, яка опікується 4 прийомними дітьми, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 2-Й СТОР.

У санаторіях пацієнтів тримають на голодному пайку

У санаторіях діти задля зміцнення здоров'я мають отримувати посилене харчування. Але натомість їх годують так, наче на той світ чимшвидше відправити збираються. Перевіривши дванадцять подібних закладів у Херсоні, Новій Каховці та Цюрупинському районі, фахівці обласної інспекції з питань захисту справ споживачів просто жахнулися: у дев'яти санаторіях, що фінансуються з обласного та місцевих бюджетів, відсутність калорійних страв і недовкладення у них продуктів стали нормою! СТОР. 8

Повенева вода прибуває...

На Чернігівщині пік повені. Внаслідок піднятя рівня води у Дніпрі в Чернігівському районі на свята порушене транспортне сполучення із селами Старик (140 мешканців), Повидов (127 мешканців), Загатка (80 мешканців), Прохорів (10 мешканців) та Пустинки (65 мешканців). Підтоплені деякі вулиці в селах Мньов і Шмаївка. Повенева вода з річки Десна також оточила села Ворона та Березівка Борзнянського району. В деякі з цих населених пунктів добратися можна лише на човнах. У Радулі Ріпкинського району підтоплено 40 вулиць. Загалом від повені постраждали близько 40 населених пунктів 8 районів області, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

■ Аграрії Сумщини цього року планують зібрати рекордний урожай — три мільйони тонн зерна. Працюючи в полі майже цілодобово, хлібороби вдвічі скоротили посівну кампанію — до двох тижнів. Уже засіяні всі площі ранніх та пізніх зернових, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

■ На Буковині вчетверте пройшов фестиваль «Середньовічний Хотин». У його рамках біля Хотинської фортеці розгорнулися масові баталії, піші й кінні поєдинки, турніри лучників, які нагадали про бої українських козаків із османами, що тут відбувалися. Організатор фестивалю — Міжнародна асоціація історичних реконструкторів Середньовіччя, **інформує наш власкор Сергій СУЛИМА.**

Нацкомісія, що здійснює держрегулювання у сфері комунальних послуг, ініціює поетапне підвищення тарифів на тепло на 30–40% *(УНН)*

Важливість єдності і взаєморозуміння

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак узяв участь у святкуванні 230-ї річниці Чорноморського флоту Росії

Виступаючи перед учасниками параду кораблів, театралізованої вистави та гостями Севастополя, В. Рибак зазначив: відносини, що склалися між флотами України і Росії, сприяють зміцненню дружби між нашими країнами. За словами керівника українського парламенту, моряки України і Росії завжди мали гарні взаємовідносини, які «нині активно розвиваються і сприяють зміцненню співдружності наших країн і флотів, забезпеченню миру і стабільності в регіоні, героїко-патріотичному вихованню молоді». На його переконання, «спільні святкування Дня Перемоги, 69-ї річниці визволення міста Севастополь, нинішньої події переконливо показали важливість єдності і взаєморозуміння між нашими братськими народами».

В. Рибак висловив упевненість, що «конструктивне співробітництво України і Росії у справі забезпечення безпеки в Чорноморському регіоні і в подальшому буде основним напрямом нашого партнерства».

Своєю чергою Голова Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентина Матвієнко зауважила: «Моряки Чорноморського флоту Росії та України і у свята, і у будні виконують спільні завдання». «Переконана, що рівноправне партнерство, дружба, взаємодопомога між військовими моряками флотів Росії і України розвиватимуться й надалі», — сказала вона.

Учасники свята поклали квіти до Меморіалу «Героїчним захисникам Севастополя 1941—1942 рр.», спостерігали за парадом кораблів Чорноморського флоту в Севастопольській бухті, подивилися театралізовану виставу, присвячену 230-річчю Чорноморського флоту «230 років на користь і у славу Росії».

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

На знімку (зліва направо)**: Голова Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентина Матвієнко, Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, голова Севастопольської міської державної адміністрації Володимир Яцуба під час урочистого маршу військових моряків.**

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Без Великої Перемоги не було б вільної України

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Після цього в Національному палаці мистецтв «Україна» відбулися урочистості та святковий концерт. Президент В. Янукович у своєму виступі, зокрема, наголосив на важливості пошуку шляхів до порозуміння та примирення між усіма сторонами трагічних подій Другої світової війни.

«Ми маємо шукати внутрішній мир і спокій у діалозі між українцями і нащадками українців, які були розділені війною на ворогуючі табори. Кожна сторона повинна намагатися зрозуміти іншу позицію. Зрозуміти, що треба бути разом, жити в одній країні, будувати спільне майбутнє», — заявив глава держави. На переконання Президента, нацистський і радянський тоталітаризм відійшли у минуле назавжди і не повернуться ніколи. «Демократія, свобода та соціальна справедливість, духовність, життя та потенціал кожної особистості — такі є наші спільні цінності національного руху вперед», — сказав В. Янукович та додав, що один з основних уроків війни в тому, що сила українського народу — в його єдності. «Наша держава пройшла довгий нелегкий шлях. І сьогодні ми можемо стверджувати: ми зберегли єдину і багатоманітну Україну, відновили її державність і заклали фундамент її майбутнього в колі розвинутих європейських націй», — наголосив Президент.

Говорячи про збереження та передання нащадкам священної традиції і обов'язку вшановувати пам'ять загиблих, глава держави висловив думку, що без Великої Перемоги не було б вільної України.

Ще одним святим обов'язком перед тими, хто віддав своє життя за Перемогу, є пошук та впорядкування поховань жертв війни. «Наш святий синівський обов'язок — пам'ятати про всіх загиблих і піклуватися про наших ветеранів. У всіх регіонах України держава підтримує програми з пошуку і впорядкування поховань жертв війни», — сказав В. Янукович. У зв'язку з цим глава держави нагадав, що, за оцінками військових істориків, Україна віддала за перемогу понад 8 мільйонів людських життів.

Президент також пообіцяв, що держава й надалі дбатиме про ветеранів війни. Зокрема, з 1 травня інваліди війни та учасники бойових дій у період Другої світової війни 1941—1945 років отримуватимуть підвищені пенсії. «Новий щомісячний розмір пенсійної виплати становитиме 2 тисячі 548 гривень», — повідомив він. Крім того, запевнив В. Янукович, держава в повному обсязі фінансуватиме заходи з відвідання ветеранами місць бойової слави.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Понад 5000 жінок удостоєні почесного звання героїні

Президент України Віктор Янукович привітав жінок України з Днем матері

«Наше життя на землі починається від найріднішої людини — матері, освячується її мудрістю, добротою і милосердям, терпінням та всепрощенням», — ідеться у зверненні глави держави.

Найщиріші слова подяки В. Янукович висловив багатодітним матерям та жінкам, які стали турботливими неньками для дітей-сиріт. «Ви — уособлення доброти й шляхетності, піклуєтеся про наше найдорожче багатство — дітей, віддаючи їм тепло і щедрість своєї душі», — **повідомляє прес-служба Президента.**

В. Янукович побажав усім матерям здоров'я, невичерпного джерела життєвої енергії, родинного благополуччя, щастя й добра на довгі літа.

***

Напередодні Дня матері Президент підписав укази про присвоєння почесного звання «Мати-героїня» понад 5000 багатодітних матерів. Жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку. Удостоєні звання «Мати-героїня» жінки отримають передбачену чинним законодавством одноразову винагороду.

У пам'ятника Матері з'явилися одразу кілька «батьків»

Скульптура жінки з дитиною на руках біля Донецького регіонального центру охорони материнства та дитинства, яка з'явилася кілька років тому, символізує повагу до материнства. Тепер у парку поблизу медичного закладу відкрито ще й пам'ятник Батькам. Скульптура являє собою чоловічі фігури із квітами в руках, обличчя батьків спрямовані на вікна пологового будинку, де перебувають їхні дружини з немовлятами. Цим автори композиції не лише відновили гендерний баланс, а й підкреслили роль сильної половини у вихованні дітей. «Пам'ятник Батькам, отже, завершує композицію на території центру», — зазначив голова обласної ради Андрій Федорук.

Урочистості відбулися до Дня матері. З нагоди свята десять молодих мам, які народили малюків напередодні, отримали дитячі коляски, набори для немовлят та іграшки від керівників області й міста. Торік у Донецьку народилися 8342 малюки — на 441 більше, ніж у попередньому році. Загалом у місті мешкають 307 тисяч сімей, із них понад дві тисячі — багатодітні. Із числа багатодітних матерів 93 носять почесне звання «Мати-героїня», а наприкінці травня такий статус отримають ще 13 донечанок. Матері і батьки багатодітних родин мають право безкоштовного проїзду в громадському транспорті обласного центру.

Ліна КУЩ.

На знімку: пам'ятник Батькам встановлено біля регіонального центру охорони материнства та дитинства.

Фото прес-служби Донецької обласної ради.

Столиця визначатиме сім чудес

Фонд Миколи Томенка «Рідна країна» презентував нову акцію — «Сім чудес Києва», яка триватиме у 2013 році з метою визначення видатних історико-архітектурних об'єктів столиці України, які відігравали важливу роль в історії міста та досі залишаються його прикрасою.

Це вже четвертий етап Всеукраїнської акції «Сім чудес України», яку було започатковано 2007 року і, за словами М. Томенка, її мета — довести насамперед самим українцям, що нам є чим пишатися. Вже проведено три проекти: «Сім чудес України», «Сім природних чудес України», «Сім чудес України: замки, палаци, фортеці». Окрім того, було випущено диски-посібники для вчителів середніх шкіл з історії та географії.

Голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації, організатор акції Микола Томенко на вчорашній прес-конференції відзначив, що Київ було обрано для проведення акції тому, що столиця нині опинилась у непростій ситуації — триває системна руйнація історико-архітектурних пам'яток. Окрім того, з початком туристичного сезону визначні пам'ятки столиці потребують популяризації. «Деякі об'єкти перебувають у тяжкому стані, — сказав М. Томенко. — Тому необхідно звернути увагу держави на їх збереження, консервацію та реконструкцію».

Для участі в проекті експерти, серед яких — видатні громадські та культурні діячі, відібрали 30 історико-архітектурних пам'яток столиці. Серед фіналістів акції — Андріївська церква, Андріївський узвіз, Будинок з химерами, Будинок-музей Тараса Шевченка, Видубицький монастир, Володимирський собор, Золоті ворота, Києво-Могилянська академія, Київський фунікулер, Маріїнський палац, Національна опера та інші. До 23 серпня триватиме голосування через Інтернет, під час якого буде відібрано сім об'єктів. Нагородження переможців відбуватиметься на території Києво-Печерської лаври до Дня Незалежності. Про об'єкти, що їх визнають переможцями, буде відзнято фільми, видано книги.

Секретар Національної спілки журналістів України Віктор Набруско наголосив, що пропагування духовних цінностей має бути не лише громадською ініціативою, а й великою державною справою. Він також повідомив, що з нинішнього року в Інституті журналістики Національного університету ім. Т. Шевченка відкривається нова спеціальність — «історична журналістика». До цього М. Томенко додав, що потрібно також відкрити в будівельних вишах спеціальність «історична реставрація», адже нині не навчають реставрації. Народна артистка України, член оргкомітету акції Наталя Сумська побажала організаторам проекту, щоб їм не довелося захищати пам'ятки культури та архітектури грудьми, а про це подбала держава.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Бути патріотом — це не лише одягати вишиванку

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

У селі Мньові Чернігівського району, незважаючи на пік повені й підтоплення деяких вулиць, відбулися урочистості з нагоди відкриття монумента загиблим воїнам-односельцям. З Днем Перемоги у Великій Вітчизняній війні привітав на мітингу ветеранів, селян народний депутат України Владислав Атрошенко, який виділив кошти на пам'ятник. Так склалося, що в населеному пункті, з якого пішло на фронт понад 760 мешканців, до цього часу не було пам'ятної стели на честь героїв-визволителів. І ось завдяки турботі народного обранця більшість жителів Мньова змогли після відкриття монумента відшукати на плитах викарбувані прізвища своїх батьків, дідів, прадідів, які віддали життя за свободу рідних та близьких. В. Атрошенко вручив квіти, подарунки усім ветеранам, які дожили до нинішніх днів.

— Ми вдячні вам за те, що пройшли горнило війни і вижили, що живемо сьогодні завдяки вашому подвигу, — зазначив політик на заході. На його думку, нинішнє покоління українців не збудує потужну державу, якщо не буде патріотичним.

— Бути патріотом — це не тільки виключно говорити українською мовою або вдягати вишиванку, — підкреслив народний депутат. — Це, передусім пам'ятати подвиги своїх дідів і прадідів, передавати пам'ять про них наступним поколінням.

Щойно відкритий монумент освятив отець Василій.

На урочистостях з нагоди Дня Перемоги в селі також виступили голова Чернігівської райдержадміністрації Микола Ганжа, голова районної ради Михайло Литвин. Як зазначалося на мітингу, за героїзм під час переходу Дніпра — між Мньовом і Дніпровським — званням Героя Радянського Союзу відзначено понад 150 воїнів. Учасники заходу скуштували солдатської каші з польової кухні та пом'янули загиблих земляків.

...Народний депутат України в ці святкові дні побував у багатьох селах округу. Зазначимо, що завдяки ініціативі В. Атрошенка у Чернігівському, Ріпкинському районах та місті Чернігові започатковано акцію пам'яті «Відновимо разом обеліски і монументи визволителям». Кожна сільська територіальна громада уже отримала від народного депутата необхідні матеріали для ремонту пам'ятників загиблим у часи Великої Вітчизняної війни. Перед Днем Перемоги в окрузі проведена велика робота з упорядкування братських могил, плит із прізвищами односельців, які полягли на війні, та інших пам'ятних знаків. Ось і в невеличкому селі Юр'ївка у рамках акції оновлено і відреставровано пам'ятник Герою Радянського Союзу Олександру Бондарю. Біля могили командира ескадрильї В. Атрошенко подякував фронтовикам за їхню самопожертву, мужність у боях за рідну землю. Марії Яківні Загатній кількома днями раніше виповнилося 90 років, і вона була розчулена до сліз подарунком, квітами від народного депутата, сказаними теплими словами на адресу ветеранів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: народний депутат України Владислав Атрошенко вручає квіти та подарунок М. Загатній.
Фото автора.

У квітні 2013 року «Голос України» опублікував такі закони:

10 квітня, № 69
Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо заборони на порушення справ про банкрутство гірничих підприємств», № 155-VII.
Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Союзом про внесення змін до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз», № 157-VII.

20 квітня, № 77
Закон України «Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік», № 164-VII.
Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік», № 181-VII.

23 квітня, № 78
Закон України «Про приєднання України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності», № 159-VII.
Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо визначення деяких доходів бюджету», № 163-VII.

24 квітня, № 79
Закон України «Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік», № 176-VII.

26 квітня, № 81
Закон України «Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» щодо призначення пенсії батькам, які виховали п'ятеро і більше дітей», № 170-VII.

27 квітня, №№ 82-83
Закон України «Про затвердження Загальнодержавної соціальної програми поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на 2014—2018 роки», № 178-VII.
Закон України «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України», № 183-VII.
Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо добровільної сплати єдиного внеску», № 184-VII.

Слідство призупинили і знову поновили

Слідство у справі про вбивство Євгена Щербаня поновлено через слідчі дії, які мають відбутися найближчим часом, а саме допит свідка Петра Кириченка. Про це з посиланням на прес-секретаря Генпрокурора Маргариту Велькову повідомила «Українська правда».

ДОВІДКОВО

26 квітня слідство у справі про вбивство Євгена Щербаня було призупинено, а 13 травня поновлено.

«Законодавством, як ви знаєте, встановлено граничний термін, що слідство має бути закінчено через два місяці після вручення повідомлення про підозру. Але у разі, якщо не можна вкластися в ці рамки, законодавець передбачив можливість, коли відповідно до п. 3. ст. 280 слідство може бути призупинене, коли «наявна необхідність виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва». Звернення направлені, тому слідство й було призупинено, — пояснила М. Велькова. Та оскільки Кириченка не можна допитувати при призупиненій справі, то слідство поновили.

Водночас адвокат Тимошенко Сергій Власенко, коментуючи поновлення справи, сказав, що це лише «доказ політичної природи справи», та додав, що хоче почитати, що в цій новій постанові написано.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про увічнення пам'яті про мужність і героїзм народів держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду про увічнення пам'яті про мужність і героїзм народів держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років, учинену 3 вересня 2011 року у м. Душанбе, яка набирає чинності для України після закінчення тридцяти днів з дати одержання депозитарієм ратифікаційної грамоти України, ратифікувати з таким застереженням:

«За винятком першого абзацу статті 14».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
18 квітня 2013 року.
№ 204-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про співробітництво держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у боротьбі з розкраданнями культурних цінностей і забезпеченні їхнього повернення

Верховна Рада України **постановляє**:

Ратифікувати Угоду про співробітництво держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав у боротьбі з розкраданнями культурних цінностей і забезпеченні їхнього повернення, вчинену 5 жовтня 2007 року у м. Душанбе, яка набирає чинності для України з дати здачі депозитарієві повідомлення про виконання Україною необхідних внутрішньодержавних процедур, із таким застереженням:

«Українська Сторона утримується від зобов'язань стосовно гармонізації в рамках СНД національного законодавства (пункт «а» статті 3), а також стосовно здійснення погоджених у рамках СНД заходів для виконання положень універсальних і регіональних багатосторонніх договорів (пункт «б» статті 3)».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
18 квітня 2013 року.
№ 205-VII.

СПІВЧУТТЯ

Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України висловлює щирі співчуття народному депутату України, заступнику голови фракції Партії регіонів Олександру Андрійовичу КОЗУБУ у зв'язку з важкою втратою — смертю на 83 році життя його **батька**
Андрія Васильовича.

Усі ми — діти своїх батьків, яким навіки вдячні за подароване життя і любов. І неможливо осягнути непоправне горе сина, який втратив найдорожчу людину.

Колеги по фракції партії поділяють Ваше горе та підтримують Вас у годину скорботи.

Голова депутатської фракції Партії регіонів
О. ЄФРЕМОВ.

До уроків історії

з виступу на Всеукраїнській науковій конференції «Павло Скоропадський — останній гетьман України»

Відносно нетривала, але динамічна і яскрава доба Української революції початку ХХ століття позначена багатоманіттям державотворчих проектів, визначних подій, непересічних особистостей, які крізь призму майже столітньої ретроспективи дають поважні інформаційні приводи для їх наукового осмислення.

Певними історико-хронологічними маркерами стали організація Центральної Ради (березень 1917 р.), заснування Української Народної Республіки (листопад цього ж року), створення Української гетьманської держави (квітень 1918 р.), утворення Західноукраїнської Народної Республіки, а також Директорії УНР (листопад 1918 р.).

Ці переломні віхи українського історичного процесу постійно перебувають у центрі дослідницької уваги науковців, утілюючись у ґрунтовні колективні праці, монографічні дослідження, поважні наукові заходи. Очевидно, що нинішня конференція — логічне продовження цього переліку, адже її центральною темою є складна і суперечлива історія утворення, функціонування і падіння Української гетьманської держави.

Отже, у квітні цього року, а якщо бути зовсім точним, то саме 29-го відзначили 95-ту річницю створення Української держави, відомішої в історичній літературі як Гетьманат Павла Скоропадського, а 15 травня святкуватимемо 140-річчя від дня його народження.

Виходячи з проблематики, поділюся деякими міркуваннями щодо сучасного стану і перспектив дослідження історії останнього Гетьманату і Української революції 1917—1921 рр. загалом.

Як відомо, у результаті інспірованого німецьким військовим командуванням державного перевороту до влади прийшов нащадок давнього українського шляхетського роду, колишній царський аристократ, генерал П. Скоропадський, проголошений велелюдним Хліборобським з'їздом гетьманом всієї України.

Насамперед варто розповісти про причини швидкого і відносно безболісного повалення Центральної Ради. На наш погляд, їх кілька.

По-перше, нездатність правлячих кіл УНР задовольнити прагматичний інтерес центральноєвропейських імперій в отриманні обсягів продовольства і сировини, обумовлених Брестськими угодами.

По-друге, визрівання в суспільстві внутрішніх соціально-політичних підстав для зміни влади, зокрема стрімкий процес консолідації власницьких сил, які уособлювали такі корпоративні об'єднання, як Союз земельних власників та ПРОТОФІС, їх стимулювала реальна загроза втрати земель, підприємств, капіталів.

По-третє, революційна доба сприяла регенерації в нащадків української родової шляхти усвідомлення етнічної приналежності, проявів територіального патріотизму і бажання власної державності у національно-історичній формі Гетьманщини.

По-четверте, нереалізованість соціальних очікувань, особливо селянства, морально-психологічна втома від тривалої війни, іманентна потреба населення в наведенні ладу і спокої.

Отже, квітневий державний переворот ознаменував завершення національно-демократичного етапу Української революції і початок іншого — консервативно-ліберального, репрезентованого новітньою Гетьманщиною.

Очевидно, що сучасні дослідники мають звернути увагу на низку прикметних особливостей форми і сутності Гетьманату. Насамперед це стосується його державно-політичної моделі, яка є предметом задавненої історіографічної дискусії. На нашу думку, слід погодився з авторами нещодавно виданих «Нарисів історії Української революції 1917—1921 років» щодо оцінки Гетьманату як авторитарно-бюрократичного режиму з диктаторськими повноваженнями глави держави, деформованою політичною системою, вузькою соціальною базою і залежністю від іноземних союзників (т. 1, с. 273).

Водночас з твердженнями про маріонетковий характер Української держави беззастережно погодитися не можна. Природно, що залежність від центральних держав з їх кількасоттисячним окупаційним військом була істотною. І все ж таки Україна виступала суб'єктом міжнародного права, отримала визнання союзних і нейтральних держав, мала дипломатичні відносини, укладала міждержавні угоди тощо.

Феномен Гетьманату полягає в його альтернативності і, навіть, контроверсійності загальному спрямуванню тогочасного українського революційного процесу. У зв'язку з цим постає питання про правомірність кваліфікації гетьманського режиму як антиреволюційного. У певному сенсі це так, оскільки він став запереченням національно-демократичної сутності і парламентсько-республіканської форми УНР.

Образно кажучи, це було намагання консервативних сил, витиснутих на узбіччя суспільного життя, погасити вогонь революційної стихії і, більше того, взяти соціальний реванш. І все ж таки термін «контрреволюційний» у цьому випадку навряд чи буде абсолютно адекватним. Навіть з огляду на ту обставину, що в радянській історіографії і УНР доби Центральної Ради, і Гетьманат, і УНР часів Директорії, і ЗУНР незмінно оцінювалися як контрреволюційні і антинародні.

Серйозною науковою проблемою залишається

вивчення політичного консерватизму як ідеології і практики другого етапу Української революції. Необхідне аргументоване пояснення причин його активізації саме під час німецько-австрійської окупації, відсутності чи наявності історичної тяглості від давньокозацької традиції, нездатності до подальшої регенерації в умовах України.

Останнім часом наші науковці приділяють значну увагу вивченню і популяризації творчої спадщини видатного філософа, ідеолога українського консерватизму В'ячеслава Липинського. Заслуговують на дослідження й праці інших представників української консервативної думки, зокрема Василя Кучабського та Стефана Томашівського.

На наш погляд, це потрібно для висвітлення історії закордонного гетьманського руху в міжвоєнну добу. Важливе це й для з'ясування причин непопулярності консервативної ідеї і відсутності її виразного репрезентанта в нинішньому українському політикумі.

Поза сумнівом, історія політичних партій в Україні революційної доби належить до кола достатньо висвітлених проблем. Проте діяльність окремих з них заслуговує на детальніший розгляд. Зокрема, це партія кадетів, члени якої становили більшість Кабінету Міністрів, виступаючи адептами ідей ліберального реформаторства. Після утворення Гетьманату кадетські організації України виділилися в окрему організаційну структуру, пішли на суттєві відступи від програмних засад партії, визнали потребу в тогочасних умовах самостійності Української держави. Як з'ясувалося, тимчасової, на шляху до відновлення єдиної Росії.

На комплексне дослідження заслуговує діяльність уряду Гетьманату. Адже в умовах відсутності представницького органу він поєднував у собі законодавчі та виконавчі функції. Переважна більшість членів Кабінету Міністрів мала добру фахову підготовку і досвід адміністративної роботи. Характерною рисою його персонального складу було широке залучення визначних учених: правників Миколи Василенка і Михайла Чубинського, економістів Михайла Туган-Барановського і Сергія Бородаєвського, релігієзнавця Василя Зіньковського та інших. Поряд з ними працювали знані фахівці-практики: фінансисти Антон Ржепецький і Сергій Гутник, агрономи Василь Колокольцев і Еміль Брунст. Саме їх зусиллями готувалися ліберальні, соціально-економічні реформи, які залишилися незавершеними.

Недостатньо висвітленими залишаються місце та роль гетьманської адміністрації в системі органів державного управління. До речі, структури, непередбаченої законами про тимчасовий державний устрій України. Це були доволі громіздкі цивільні і військові підрозділи забезпечення життєдіяльності глави держави. Частина з них мала підтримувати зовнішні атрибути української козацької традиції.

Документи засвідчують постійні тертя між урядом і гетьманською штаб-квартирою на ґрунті зростання бюджетних запитів на її утримання. Наукова актуальність цієї теми органічно пов'язана з вивченням функціонування інституту глави держави — гетьмана. Адже праць саме в такій постановці проблеми досі немає.

Як відомо, Українська гетьманська держава не мала представницького органу влади. П. Скоропадський розпустив Центральну Раду і задекларував намір найближчим часом видати закон про вибори до Українського Сейму. Такі вибори не відбулися, однак у контексті нинішніх дискусій про реформування Верховної Ради України досить цікавими залишаються напрацювання тогочасних учених-правників щодо законодавчої бази та моделі майбутнього українського парламенту.

Відзначимо, що законопроект готували видатні вчені — голова Державного сенату професор Микола Василенко, палкий адепт європейського лібералізму професор Богдан Кістяковський, приват-доцент Євген Кулішер та інші. Точилися гострі дебати щодо виборчих принципів, одно- чи двопалатної структури Сейму, наводилися приклади різних парламентських систем світових держав. Переконаний, що ця маловідома сторінка історії українського парламентаризму має бути вивчена, а можливо, й використана сучасниками.

Звичайно, цим не вичерпуються проблеми, пов'язані з Гетьманатом Павла Скоропадського та історією Української революції загалом. Очевидно, після крайніх, однобічних оцінок марксистського трактування революцій як «локомотива історії», вчених слід підходити до вивчення цієї проблеми більш зважено. У цьому контексті на перший план виходять теоретичні та методологічні аспекти дослідження революцій, їх типології, спільне та відмінне, соціальне і національне, об'єктивне і суб'єктивне. Кількість захищених дисертацій та опублікованих книг не є ознакою глибини вивчення проблеми. У цьому плані дозвольте послатися на матеріали XVII Міжнародного конгресу історичних наук, який відбувся в далекому 1990 р. в Мадриді, але висновки якого залишаються актуальними й донині.

І насамкінець, кілька міркувань щодо джерелознавчого забезпечення досліджень з історії Української революції початку ХХ століття. Уже доводилося відзначати помітний спад у сфері археографічного опрацювання джерел з історії революційної доби. Цілеспрямовану роботу з виявлення і публікації тематичних матеріалів фактично згорнуто. Хоч інформаційний потенціал архівних документів, інших видів джерел далеко не вичерпано.

У руслі теми нашої конференції абсолютно доречною буде констатація того факту, що добре збережені протоколи засідань гетьманського уряду досі не видано. Неактуалізованість цього важливого історичного джерела істотно стримує дослідження діяльності Ради Міністрів, основних напрямків соціально-політичних реформ, персоніфікацію праці членів кабінету, відносин з німецьким командуванням і багато інших питань.

Однак мають публікувати не тільки документи інституційного рівня. Не менш цікавими для всебічного і об'єктивного висвітлення революційної доби є матеріали особового походження — мемуари, щоденники, епістолярії. Чимало з них досі не оприлюднено, як, приміром, спогади начальника гетьманського штабу генерала Б. Стелецького, одеського градоначальника В. Мустафіна, урядовців В. Ауербаха, В. Рейнбота та інших.

З огляду на детермінованість функціонування Гетьманату таким потужним чинником як німецько-австрійська окупація і майже абсолютну раритетність мемуарів колишніх ідеологів і реалізаторів «східної кампанії» Е. Людендорфа, М. Гофмана, В. Гренера, було б доцільним перевидання їх спогадів українською мовою.

Безперечно, є потреба в розвитку й інших напрямків едиційної археографії, важливих для розширення джерельної бази досліджень з історії України революційної доби.

Володимир ЛИТВИН,
академік НАН України.

Фото Павла Скоропадського з архіву газети «Голос України».

Стара система зжила себе...

САМОВРЯДУВАННЯ

Із майже 12 тисяч територіальних громад в Україні більш як у половини чисельність жителів не перевищує трьох тисяч осіб. 4809 громад налічують менш як одну тисячу жителів, а 1129 — менше 500. У більшості з них немає виконавчих органів місцевих рад, відсутні бюджетні установи, немає комунальних підприємств тощо. Органи місцевого самоврядування таких громад фактично не можуть здійснювати надані їм законом повноваження. 5419 місцевих бюджетів дотаційні на 70 відсотків, 483 громади на 90 відсотків утримуються за рахунок коштів державного бюджету.

Про це заявив міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадій Темник на засіданні Ради Дніпропетровського регіону, на якому обговорювали проект Концепції реформування місцевого самоврядування й територіальної організації влади. На думку міністра, проблему надмірної роздрібненості територіальних громад може розв'язати реформа місцевого самоврядування.

«Кожна громада сама й тільки сама має вирішувати, що є найкращим і найприйнятнішим для її розвитку, — вважає Геннадій Темник. — Гадаю, що кожна громада зацікавлена в тому, щоб одержати належні умови для розвитку й становлення своєї дієздатності».

Учасники обговорення зазначили, що сформована в 30-х роках минулого століття система самоврядування вже зжила себе. Існуюча система не відповідає Європейській хартії місцевого самоврядування, що є істотною перешкодою на шляху реалізації курсу інтеграції в Європейське співтовариство. Спроби її реформування успіху поки що не принесли.

На думку голови Дніпропетровської ОДА Дмитра Колєснікова, жваве життя села, поліпшений аграрний сектор і розкритий повною мірою потенціал тієї або іншої території — усе це реально можливо лише за умови грамотного й злагодженого впровадження реформи місцевого самоврядування й територіальної організації влади в Україні.

У свою чергу голова обладри Євген Удод висловив думку, що реформування місцевого самоврядування — це насамперед прагнення залучити людей до керування, що є проявом демократії на місцевому рівні. «Реформа — це вирішальний крок для зміни координат вектора розвитку місцевого самоврядування й залучення громад до самостійного розв'язання проблем територій», — сказав він.

А перший заступник голови Державного фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні Олена Тертишна упевнена: «Запорукою успіху в проведенні такої реформи є політична воля».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

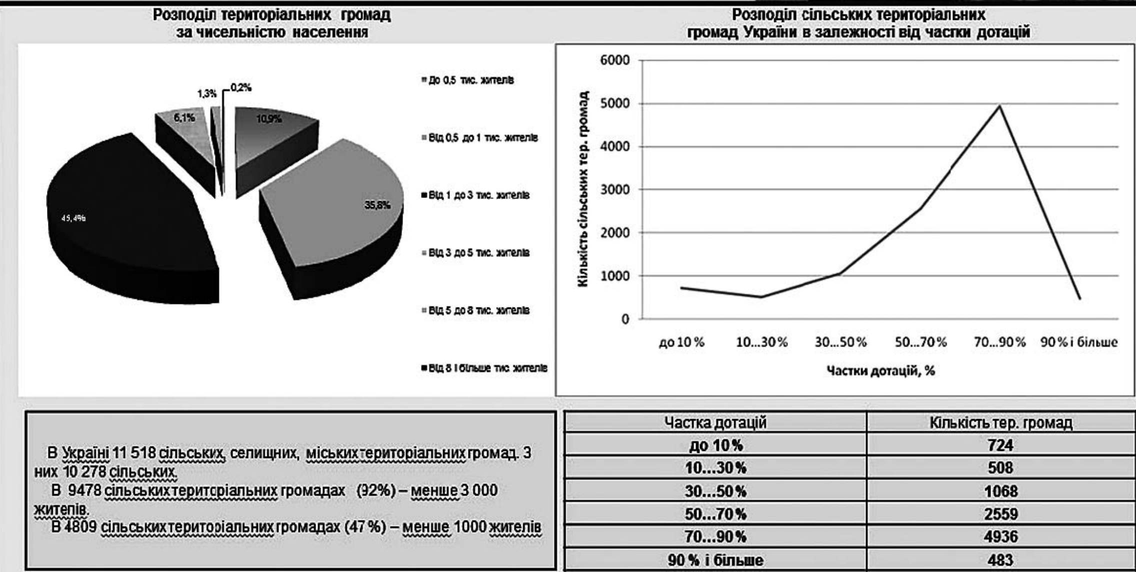
Інфографіку надано прес-службою ОДА.

ДОСЛІВНО

Голова Дніпропетровської ОДА Дмитро Колєсніков: «Реформування місцевого самоврядування має відбуватися на засадах децентралізації владних повноважень, консолідації ресурсів і стратегічного планування розвитку територій. Це дасть змогу припинити дублювання повноважень, функцій і завдань органів місцевого самоврядування різних рівнів».

Частка дотацій	Кількість тер. громад
до 10 %	724
10...30 %	508
30...50 %	1068
50...70 %	2559
70...90 %	4936
90 % і більше	483

ПОДРОБИЦІ

Кращі традиції демократії Чернігів перейняв ще 390 років тому

У Чернігівській міській раді 23 квітня проведено урочисту академію, присвячену 390-й річниці надання місту Чернігову Магдебурзького права. У її роботі взяли участь і виступили доктори історичних наук Сергій Лепявко, Володимир Кривошея, Петро Кулаковський, кандидати історичних наук Ігор Ситий та Володимир Бойко. Секретар Чернігівської міської ради, кандидат юридичних наук Олег Шеремет відзначив символічність проведення наукового заходу, присвяченого становленню та розвитку місцевого самоврядування, у самому осередку місцевого самоврядування — міській раді. «Кращі традиції європейської демократії, — зазначив він, — Чернігів успадкував ще з часів Магдебурзького права, і сьогодні одним із головних завдань місцевої влади є створення умов для ефективної життєдіяльності територіальної громади». Учасники урочистої академії ознайомилися з виставкою тематичної літератури «Місцеве самоврядування: від витоків до сьогодення».

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Потенційних порушників саджатимуть за... парти?

На останній сесії депутати Сумської обласної ради затвердили програму попередження протидії корупції на 2013—2015 роки. Завдяки її впровадженню нинішня влада сподівається зменшити рівень корупції в регіоні. На переконання більшості депутатів, корупцію можна буде подолати об'єднаними зусиллями органів державної влади, самоврядування, правоохоронних органів і громадськості. Один із шляхів удосконалення антикорупційної діяльності влада вбачає у підвищенні рівня правових знань осіб, які претендують або працюють на посадах, пов'язаних з виконанням функцій держави чи органів місцевого самоврядування. Увесь трирічний кошторис затвердженої Програми заледве становить 225 тисяч гривень. «Не вмер Данило, так болячка задавила, — іронічно прокоментував ситуацію один із обласних депутатів, — Таку суму кожен поважаючий себе корупціонер не тільки виділить одним траншем, а й сам готовий буде цю «боротьбу» очолити...».

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ОФІЦІЙНО

Повідомлення

Відповідно до законодавства України народний депутат України Волков Олександр Михайлович подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума його сукупного доходу становить 3 434 629 грн., у тому числі заробітна плата — 11 205 грн., дивіденди, проценти — 2 885 524 грн., дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна — 537 900 грн. Дохід членів сім'ї становив 106 гривень (дивіденди, проценти).

У власності, оренді чи на іншому праві користування в О. Волкова перебувають: земельна ділянка загальною площею 45 000 кв. м, гараж площею 35,9 кв. м, інше нерухоме майно загальною площею 3350,70 кв. м.

Його сім'я має три квартири загальною площею 235,7 кв. м, 105 і 101,9 кв. м, інше нерухоме майно площею 200 та 199,7 кв. м.

У декларанта також є чотири легкові автомобілі — Mercedes Benz S 500 2007 року випуску (об'єм двигуна — 5462 куб. см), Lexus LX 570 2011 року випуску (об'єм двигуна — 5663 куб. см), Volkswagen Multivan 2008 року випуску (об'єм двигуна — 2461 куб. см) та Chevrolet Express 2011 року випуску (об'єм двигуна — 5300 куб. см). У власності, оренді чи на іншому праві користуванні у членів сім'ї О. Волкова є автомобіль Land Rover Defender 2007 року випуску (об'єм двигуна — 2402 куб. см).

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах декларанта — 35 383 463 гривні, у членів його сім'ї — на рахунках у банках 141 243 грн., розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації — 5 045 100 грн. Утримання майна стало декларанту в 432 000 грн., членам його сім'ї — 200 000 грн.

***

Відповідно до законодавства України народний депутат України Куніцин Сергій Володимирович подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума його сукупного доходу становить 244 089 грн., у тому числі заробітна плата — 163 542 грн., страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу — 80 547 грн. Дохід членів сім'ї становив 345 900 грн. (від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності).

У власності, оренді чи на іншому праві користування у С. Куніцина немає ніякого нерухомого та рухомого майна. У членів його сім'ї є земельна ділянка загальною площею 2000 кв. м, житловий будинок площею 715 кв. м, садовий (дачний) будинок площею 630 кв. м, інше нерухоме майно площею 274 та 275 кв. м, два легкові автомобілі — Audi Q7 2007 року випуску (об'єм двигуна — 2967 куб. см) та Mercedes Benz Viano 2010 року випуску (об'єм двигуна 8149 куб. см).

***

Відповідно до законодавства України народний депутат України Михальчишин Юрій Адріянович подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума його сукупного доходу становить 36 470 грн., що складається із заробітної плати. Дохід членів сім'ї становив 47 479 грн., у тому числі заробітна плата — 28 432 грн., дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту — 19 047 грн.

У власності, оренді чи на іншому праві користування в Ю. Михальчишина є квартира загальною площею 85 кв. м, у членів його сім'ї — квартири площею 56 та 85 кв. м.

У декларанта також є легковий автомобіль — Toyota Corolla 2009 року випуску (потужність двигуна — 6000 кВт, довжина — 454 см).

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах Ю. Михальчишина — 17 840 грн., у членів його сім'ї — 105 000 грн.

***

Відповідно до законодавства України народний депутат України Гелевей Олег Іванович подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума його сукупного доходу становить 1 360 156 грн., у тому числі заробітна плата — 23 031 грн., страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу — 50 000 грн., дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна — 1 287 125 грн.

У власності, оренді чи на іншому праві користування у О. Гелевея перебувають: земельна ділянка загальною площею 340 кв. м, житловий будинок площею 27 кв. м, дві квартири площею 26 та 46 кв. м. Декларант також володіє двома легковими автомобілями — Volkswagen Taureg 30 2012 року випуску (об'єм двигуна — 4898 куб. см, потужність двигуна — 180 кВт), та KIA Cid 2,0 2008 року випуску (об'єм двигуна — 4470 куб. см, потужність двигуна — 105 кВт), причіп ПГМФ 8304 2007 року випуску (об'єм двигуна — 3550 куб. см).

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах декларанта — 766 гривень. Фінансові зобов'язання декларанта становлять: добровільне страхування — 41 622 грн., погашення основної суми позики (кредиту) — 59 196 грн., погашення суми процентів за позикою (кредитом) — 34 617 грн.

«Ви — моя остання надія!»

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

З цими словами чимало тих, хто прийшов на прийом до народного депутата Олексія Кайди (ВО «Свобода»), переступали поріг його громадської приймальні. Люди зневірилися після ходінь чиновницькими кабінетами. У руках багатьох — стоси відповідей, рішення судів, конверти з найвищих інстанцій... А в результаті — пшик. Приходять як і з особистих питань, так і з громадських. Причому не лише з Тернополя, де Олексій Петрович обирався за мажоритарним округом, а й з багатьох районів області.

Четвертий рік не може отримати заборговану зарплату колишній бухгалтер міської газети «Тернопіль вечірній» Людмила Марчак. Є рішення суду на її користь, відкрито виконавче провадження, але зароблене жінці не повертають, мотивуючи тим, що в міському бюджеті немає на це коштів. Тим часом компенсація за затримку невиплати боргу невдовзі перевершить суму самого боргу. Запитання: невже у міської ради, яка є засновником газети, стільки грошей, щоб накопичувати цей борг? Платити ж однаково доведеться.

Сергій Семенюк та Іван Шкарлупа також чотири роки намагаються повернути кошти, вкладені у кредитну спілку «Злагода», що збанкрутувала. Є рішення суду на їхню користь, виконавчий лист, але грошей пенсіонерам, які відкладали їх на «чорний день», не повертають.

Оббиває пороги різних інстанцій жителька Тернополя Ганна Шавалюк. Під її квартирою на вулиці Старий ринок, 3 відкрили бар — і відтоді немає пенсіонерці спокою. Музика до півночі, п'яні суперечки, цигарковий дим... «Влітку, коли під час чемпіонату з футболу на літньому майданчику бару збиралися вболівальники, можна було збожеволіти, — каже Ганна Іванівна. — Мало того, що бар гуде п'яними голосами, та ще й вентилятори не дають заснути, а я — гіпертонік. Від міської ради, міліції, прокуратури на мої скарги — лише відписки, у кращому разі посилають до суду. Але ж я не вимагаю нічого особливого. Якщо не можуть забрати бар, то хоч би власники подбали про звукоізоляцію, вентиляцію згідно з нормами. До речі, міська рада давала дозвіл на відкриття магазину, але відкрили бар, та на це порушення ніхто не зважає».

Чимало проблем пов'язано з медициною. Внучка Миколи Кулеби народилася мертвою, хоч вагітність проходила нормально, жодних застережень щодо стану матері і плоду у лікарів не було. Чоловік переконаний, що дитини не стало з вини медиків міської лікарні № 2. Це підтверджує і його зять, який був присутній на пологах. До речі, то вже не перша резонансна смерть у цій лікувальній установі. «На всі мої листи до відповідних органів отримую відписки, — скаржиться Микола Михайлович. — Повірте, я не вимагаю покарання, але хоча б визнали свою вину, бо безвідповідальність може призвести до нових трагедій».

Валентина Реник очолює в області об'єднання батьків, діти яких хворіють на фенілкетонурію. Їм потрібне спеціальне безбілкове харчування. Одна упаковка коштує 1,1 тисячі гривень, а їх на місяць потрібно п'ять. З місцевого бюджету виділили деякі кошти, але їх катастрофічно мало. Таких хворих віком до вісімнадцяти років в області 18, після вісімнадцяти — 39. Валентина Ярославівна просить виступити із законодавчою ініціативою, щоб про

***На прийомі у народного депутата Олексія Кайди** (на знімку ліворуч).*

хворих на фенілкетонурію подбала держава.

До держави апелює і Ганна Рижак з Лановецького району. Старший її син — чорнобилець, молодший працює в ДАІ, знімає квартиру. У нього дитина — інвалід першої групи. Мати допомогла б доглянути, але жити ніде. Чому держава не дбає про молоді сім'ї?

Сім і більше років перебувають у черзі на безплатне протезування у міській стоматологічній поліклініці інваліди другої групи Ярослава Андрієнко і Катерина Рудик. Жодної інформації про те, як посувається черга, немає. Обіцяли безплатні путівки на оздоровлення — немає. Щоправда, одній з жінок путівку дали, але довелося заплатити так званий благодійний внесок.

Не менш актуальні земельні питання. Павло Мигаль з Тернополя намагається узаконити декілька метрів присадибної ділянки. Ще в 1969 році міська рада виділила йому ділянку під забудову — 550 кв. м, але вийшло 658, оскільки сусіди поділили площу між собою порівну. В 1987 році міська рада видала новий план забудови, де земельну ділянку зазначено у розмірі 658 кв. м. Така площа й у технічному паспорті на будинок. За неї Павло Григорович справно платив земельний податок, але коли захотів приватизувати земельну ділянку, то чомусь наміряли 664 метри. Міська рада дала згоду на приватизацію 550 кв. м, а 114 — запропонувала взяти в оренду на п'ять років. Вузенький клаптик землі завширшки метр між двома садибами, де не можна не те щоб щось збудувати, а просто вільно пройти. І ось вже вісім років пенсіонер оббиває пороги міської ради, судів, прокуратури, земельних відділів, але безрезультатно. Користувався 43 роки, а тепер — зась.

Немає землі для уродженки приміського села Чистилова Дарії Іванічак. Чоловік був чорнобильцем, син часто хворіє. Живуть в однокімнатній квартирі. Надумала жінка будуватися в рідному селі, але у виділенні земельної ділянки їй відмовили.

Людмила Скоропад і Лариса Цімарна прийшли із заявою від імені мешканців двох стоквартирних будинків по вулиці Живова. Прямо під вікнами дитячого садочка (на віддалі чотирьох метрів) тут планують збудувати елітну багатоповерхівку. Порушено санітарно-технічні та пожежні норми, під'їзних шляхів немає, але на протести людей ніхто не зважає. На початок будівництва вже є дозвіл.

Голову міської «Просвіти» Дарію Чубату хвилює ситуація з новим виданням «Історії міст і сіл Тернопілля». Історики, краєзнавці, журналісти виконали колосальну роботу, та за неї їм не заплатили. В обласному бюджеті-2013 на видання томів передбачено 330 тисяч гривень, однак сам бюджет досі не прийнято. Тернопільщина залишається єдиним регіоном України, який вже четвертий місяць живе без бюджету.

Це лише окремі нотатки, зроблені під час прийому виборців народним депутатом. Олексій Кайда реагував оперативно: телефонував відповідальним особам з проханням вжити заходів, просив помічників узяти на контроль, допомагав грошима.

— З початку каденції до мене із скаргами, проханнями, пропозиціями звернулися більше півтисячі осіб, — каже Олексій Петрович. — Причому не лише з мого виборчого округу, районів Тернопільщини, а й з інших областей: Черкаської, Миколаївської, Вінницької... Люди незадоволені відповідями чиновників, роками ходять коло та навколо, тож шукають порятунку, де можуть. Багато справ вимагають вирішення в судах, але наші суди... Взагалі у правоохоронних органах вкоренилася клановість, яку пересічному громадянину непросто подолати. У суддів, прокурорів, начальників міліції — чітка координація: того не чіпати, того не ображати, той — кум, той — сват, з тим разом на полювання ходимо?

— З якими проблемами найчастіше звертаються люди?

— Просять допомогти матеріально. Не на харчі, а на лікування. Коли я був головою обласної ради, то в нас був фонд матеріальної допомоги майже 100 тисяч на рік, тому міг виділити більше. У депутатів є кошти на депутатську діяльність, з них і даю. Деякі проблеми вимагають законодавчого вирішення. Скажімо, комусь з батьків потрібно супроводжувати у санаторій хвору дитину. Дитині — путівка безплатна, дорослому треба платити не менше 200 гривень на день, а якщо мати безробітна, як у випадку з жінкою, котра прийшла на прийом? Треба подбати хоча б про часткову компенсацію. Має бути державна програма із забезпечення хворих на фенілкетонурію, адже самотужки їм не вижити. Будемо виступати із законодавчою ініціативою. На жаль, законопроекти від опозиції не завжди проходять.

Багато хто з депутатів голосує не з точки зору доцільності, а залежно від того, хто подав законопроект: влада чи опозиція.

«Свобода» передусім керується тим, як це може допомогти українському народу. Скажімо, і комуністи, і націоналісти спільно голосували за скасування пенсійної реформи, однак голосів забракло. Мабуть, виборці бачать нашу принциповість, тому так багато звернень.

Фото автора.

Аеропорт законсервувати, палаци продати...

САМОВРЯДУВАННЯ

Такого висновку дійшла робоча група, яка протягом двох місяців розглядала результати фінансово-господарської діяльності підприємств, установ та організацій, що належать до спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст Тернопільської області. Як поінформував журналістів перший заступник голови обласної ради Сергій Тарашевський** (на знімку)**, проаналізовано діяльність 75 об'єктів спільної власності. Замість прибутків, деякі з них збиткові, окремі перейшли у власність міських рад, на території яких розташовувалися, а деякі взагалі зникли...

60 діючих підприємств за минулий рік принесли лише 141 тисячу гривень чистого прибутку. З 26 комунальних аптек — сім збиткові, так само як і 13 підприємств. Звичайно, добре, що в області зуміли зберегти комунальні аптеки, але через високу орендну плату, яку, скажімо, встановили у Тернополі, додаткове податкове навантаження, вони не витримують конкуренції з аналогічними приватними структурами. Комунальні аптеки не пускають у комунальні лікарняні заклади. Зберегти — зберегли, але не подбали про те, щоб ефективно працювали.

Щороку падають обсяги наданих підприємствами профілактичних дезинфекційних послуг: установи освіти та охорони здоров'я економлять на цьому. Це ще можна зрозуміти, але коли без відома зникають приміщення таких підприємств... Робоча група виявила факт знесення будівлі з гаражем по вулиці Морозенка у Збаражі, яка була на балансі обласного комунального підприємства «Профілактична дезінфекція» у Збаразькому районі. На папері воно існує, а насправді немає. Що казати про район, коли в обласному центрі по вулиці Липовій, 45 і 47 за «дякую» віддали під забудову територію, де містилися приміщення обласного комунального підприємства «Профілактична дезінфекція». Тепер воно змушене орендувати приміщення.

Міські ради, маючи у своєму підпорядкуванні бюро технічної інвентаризації, без відома обласної ради приймали рішення щодо реєстрації та виготовлення свідоцтв про право власності за відповідними територіальними громадами на будівлі та приміщення, які насправді є об'єктами спільної власності територіальних громад в особі обласної ради. У Тернополі таким чином «хапонули» два приміщення, по стільки ж у Чорткові і Бережанах... Через байдужість і безконтрольність втрачено базу відпочинку «Надзбруччя» у Білгород-Дністровському районі на Одещині. У травні минулого року як юридичну особу її виключено з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України. Чи вдасться повернути базу області, щоб тут могли відпочивати діти? Цим питанням зайнялася прокуратура області.

Жителі Тернополя ще не забули літа 2009-го року, коли місто потопало у смітті. Тоді ж обласна рада за кошти державного бюджету придбала сміттєсортувальну лінію для сортування твердих побутових відходів вартістю два мільйони гривень. Її передали на баланс комунального підприємства «Архбудсервіс». Журналістам лінію продемонстрували як велике досягнення влади. Але вона досі не працює, перебуває на зберіганні у місті Скалаті. Спочатку депутати міської ради дали дозвіл на її встановлення, а потім передумали. Хтось пустив чутки, що сміття не сортуватимуть, а спалюватимуть. Між тим дамоклів меч сміттєвої загрози за три з половиною роки нікуди не зник. Ні міська, ні обласна ради ні на йоту не наблизилися до вирішення цієї глобальної для обласного центру проблеми — виділення земельної ділянки під нове сміттєзвалище. Офіційно закритий більше десятка років тому Малашівський полігон досі продовжують експлуатувати, задобрюючи місцевих жителів подачками. На жаль, сміттєва проблема давно обросла політикою, і немає сумнівів, що вона знову з'явиться перед місцевими виборами.

Самі збитки приносить фірма «Тернопільавіаавтотранс» (аеропорт): щокварталу — півмільйона гривень. Було кілька спроб відновити його діяльність, створити логістичний центр, однак все закінчувалося на рівні ідей. Трохи більше двох років тому аеропорт запрацював, але не надовго. Нині його працівникам заборгували зарплату за 2,5 року. Загалом борги із зарплати, єдиний соціальний внесок, штрафні санкції становлять майже чотири мільйони гривень. Робоча група запропонувала законсервувати летовище. Тим часом пропонують виготовити державний акт на землю, а це 164 гектари. Можливо, тоді він стане привабливішим для серйозного інвестора?

Кілька об'єктів мають намір подати на приватизацію. Це, зокрема, санаторій «Медобори» у Гусятині, палац графа Станіслава Бадені у Коропці (там тепер міститься військовий ліцей) та палац у Струсові. Стан їх наразі жалюгідний, і потрібні чималі кошти, щоб палаци стали цікавими туристичними об'єктами, а санаторій — місцем відпочинку. Між тим, колишній голова облради, нинішній народний депутат Олексій Кайда заявив на прес-конференції, що нізащо не дасть приватизувати палац Бадені. Мова може йти лише про передачу у концесію.

Тим часом Сергій Тарашевський звернувся до прокуратури області з проханням відреагувати на факти, виявлені під час вивчення фінансово-господарської діяльності суб'єктів комунальної власності обласної ради.

Результати діяльності робочої групи, пропозиції щодо ефективного використання майна спільної власності територіальних громад області мають намір винести на розгляд 45-ї сесії обласної ради. Тільки коли вона відбудеться, ніхто сказати не може. Відомо, що сесія триває з листопада минулого року. Цього року депутати не змогли зібратися жодного разу, щоб прийняти бюджет області та вирішити інші нагальні питання. То чи варто дивуватися, що спільне майно громади неефективно використовується і розбазарюється?

ПОЗИЦІЯ

За словами начальника відділу аналізу обласних програм та бюджету облради, депутата обласної ради Володимира Чубатого, така ситуація з майном громади сталася через те, що згідно з чинним законодавством питання управління цими об'єктами розглядаються лише на пленарних засіданнях облради і то здебільшого наприкінці, тобто у міжсесійний період вони фактично залишаються безконтрольними. У багатьох обласних радах все-таки створили юридичні особи — управління майном спільної власності територіальних громад. Тепер про це думають і в Тернопільській облраді.

Сторінку підготувала наш власкор у Тернопільській області Любов Левицька. Телефон корпункту: (097) 913-92-50

Дарницький вокзал: базар без пам'яті...

ЩО МИ ПРО ЦЕ ЗНАЄМО

Дарницький вокзал: типова привокзальна метушня, народ поспішає у своїх справах. І насилу віриться, що 8 квітня 1944 року, коли Київ уже було визволено, тут розігралася кривава трагедія — у результаті раптового фашистського бомбування на цьому місці загинуло понад три тисячі людей. Про це тепер мало хто знає. Та й у колишні часи про трагедію замовчували...

А я про неї якось прочитала в одній із місцевих газет. Розповідав очевидець тих подій, ветеран Великої Вітчизняної війни, льотчик-випробувач, нині покійний Федір Іванович Браславець:

— У армію пішов добровольцем у 1943 році, після визволення рідних Кобеляк. Було мені на ту пору сімнадцять, але я дуже хотів захищати Батьківщину. І от, нарешті — на фронт! У нашому полку були солдати різного віку — і молоді призовники, і ті, хто вже побував у боях, а після госпіталів рвався в бій. Дісталися геть зруйнованої станції Дарниця. До Києва — рукою подати. Все ущерть забите військовими ешелонами, які стояли без руху вже не один день. Праворуч, на платформах — польські артилеристи з гарматами й зенітними установками. Ліворуч — танковий полк із Росії (він встигне проскочити до бомбування). Позаду — до лісу — два ешелони з дівчатами-добровольцями, медсестрами та зенітницями. На першій колії — поїзд-госпіталь із пораненими.

Величезна кількість ешелонів з боєприпасами, пально-мастильними матеріалами і продовольством. Це скупчення людей і техніки чекало відправлення на фронт. Сонячним ранком 4 квітня високо в небі з'явилася німецька «рама» — літак-розвідник. Серед колишніх солдатів пішли розмови, що від неї нічого доброго чекати не варто. Так і сталося: 8 квітня, десь близько другої години ночі, прилетів німецький літак і скинув освітлювальну бомбу. Я не спав і бачив, як за кілька хвилин до його появи злетіли сигнальні ракети — ворожа агентура не дрімала і наводила на ціль. А ще через кілька хвилин почувся страшний гул: наближалася хмара бомбардувальників, а за мить посипалися бомби.

На Дарницю німці скинули дві бомби вагою в одну тонну, решта були півтонні — фугасні та з кислотним детонатором. Одну з таких, що не розірвалися, знайшли під час проведення земляних робіт на станції через десятки років, навесні 1988 року. Перші бомби впали на ешелони, в яких перебували смоленські дівчата. Солдати вистрибували з вагонів, вибухові хвилі підкидали їх у повітря. Загорівся ешелон з паливом, потім полум'я перекинулося на ешелон з боєприпасами. Стояв неймовірний гуркіт.

Наліт тривав хвилин двадцять. На якийсь час настало затишшя, а потім накотила друга хвиля бомбардувальників. Цього разу вони діяли точніше, вели прицільний вогонь і передусім знищили польський ешелон із зенітками. Станція горіла. Я та ще кілька солдатів, рятуючись від бомб, поповзли через дорогу на Бориспіль (тепер Харківське шосе) до Дарницького цвинтаря...

Нарешті бомбування припинилося. Станція палахкотіла, вибухи тривали до ранку. А коли розвиднілo, ми побачили жахливу картину: розтрощені, спотворені вагони, дим, вогонь, лементи, стогони поранених. Навколо — мертві й смертельно поранені бійці. Їхні обгорілі безрукі, безногі, знівечені й залиті спеченою кров'ю тіла і частини тіл лежали на землі, на шпалах, на дахах обгорілих вагонів. Ті, хто залишився в живих, ще довго виносили загиблих з місця трагедії. Цвинтар для поховання шукати не було коли: вбитих залишали біля вокзалу...

Живих залишилося зовсім небагато. Разом із залізничниками ми відразу приступили до ремонту колії. Перший поїзд по відновленій першій пройшов увечері — 9 квітня.

Загиблих ховали у величезній ямі завглибшки п'ятнадцять метрів. У ній поховано тисячі людей. Як кулеметник-піхотинець я дійшов з боями до Берліна, бачив багато смертей і страждань. Однак Дарницька трагедія залишилася для мене, як страшний сон, який ніколи не зможу забути...

Дарницю бомбили багато разів, але найстрашніший наліт був цей: німецька авіація дощенту зруйнувала залізничний вузол. Чому це трапилося 8 квітня, коли, всупереч усім наказам і інструкціям, на станційних коліях скупчилося багато поїздів? Поряд із військовими ешелонами стояли й «товарняки» з боєприпасами і пальним. Кажуть, що таке небезпечне скупчення було спричинене як погодними умовами (неготовністю до переправи через повінь), так і тим, що нині називають людським чинником — некомпетентністю командування, яке не забезпечило ефективний захист протиповітряної оборони.

І ворог скористався прорахунками. Фашисти знищили зенітні батареї і перетворили залізничний вузол на справжнє пекло, в якому загинуло близько трьох тисяч (за іншими даними — п'ять тисяч) людей, у тому числі близько трьохсот залізничників.

Пам'ятний хрест на залізничній станції Дарниця.

Меморіальна плита на честь загиблих радянських воїнів.

Федір Іванович Браславець, якого не стало 26 травня 2009 року, не раз звертався в партійні органи з приводу цієї трагедії, але щоразу йому пояснювали, що це — закрита тема. Після війни братську могилу упорядкували, а на пагорбі встановили пам'ятну стелу з відповідним написом. Та яким було здивування дарницьких залізничників, коли в 1968 році її зрівняли із землею під приводом зведення на Привокзальній площі монумента в... пам'ять про воїнів, замучених фашистами в дарницьких концтаборах! Дивно, але сам монумент чомусь установили на Привокзальній площі, хоча місце розташування концтаборів — за два кілометри від вокзалу.

Очевидці розповідають, що невдовзі відбулося й так зване перепоховання. Робилося це чомусь під покривом ночі. Спочатку зняли плиту з написом, потім підігнали екскаватор і зрили зверху горбок могили. Звідти у два невеликі дощаті ящики переклали людські кості, що були зверху. Пізніше ці ящики довго стояли на задвірках станції. Куди вони поділися потім — ніхто не знає.

...Тим часом зруйнований пагорб біля станції Дарниця заріс травою, а поруч з'явився стихійний ринок: прикмета «нового» часу. На людських кістках вирує торгівля м'ясом, молоком та іншими продуктами харчування. Єдиним натяком на те, що це не просто клумби, став символічний хрест із написом, що у квітні 1944 року тут загинуло близько п'яти тисяч людей...

Ми часто чуємо вже затертий словесний штамп: війна закінчена тоді, коли поховано останнього солдата. Його виголошують щораз за підхожої нагоди, не особливо опікуючись про зміст. Але ж це справді так! А Велика Вітчизняна дотепер нагадує про себе страшними відгомонами: знайденими бомбами, снарядами, що не вибухнули, та безіменними могилами солдатів і мирних жителів. Адже останки десятків, а часом — навіть тисяч людей у братських могилах досі не поховані по-людськи.

У 2003-му, до Дня Перемоги, на братській могилі, нарешті, знову з'явилася меморіальна плита. Але на ній — жодного слова про загиблих залізничників...

Богдана АНТОНЮК,
«ЮН-ПРЕС».
Фото Сергія
КОВАЛЬЧУКА.

Стихійна торгівля біля братської могили.

Фашисти перетворили залізничний вузол на справжнє пекло, в якому загинуло близько трьох тисяч (за іншими даними — п'ять тисяч) людей

Учора у котельній цеху №14 Шосткинського казенного заводу «Імпульс» стався вибух малого парового котла. Одна людина загинула, двоє працівників травмовані, *повідомляє наш власкор Владислав Жмурков*

В Уманському краєзнавчому музеї напередодні Великодня оновилася ікона «Розп'яття Ісуса Христа», написана невідомим художником наприкінці XVII — на початку XIX століття, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

У санаторіях пацієнтів тримають на голодному пайку

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як засвідчила у своєму листі до прокуратури виконуюча обов'язки начальника згаданої інспекції Галина Танань, під час перевірки Новокаховського дитячого ревмокардіологічного санаторію «Дружба» з'ясувалося, що на харчі для хлопців та дівчат тут передбачено всього 14,12 гривні на день. На такі гроші делікатесів, звісно, не купити, тому в меню й без того ослаблених дітей — свіжі овочі та фрукти. А на другий сніданок вони взагалі одержують «арештантську пайку»: ячмінний кавовий напій на воді й шматочок хліба.

Утім, у дитячому пульмонологічному санаторії «Дніпро» Херсона малечі ще «веселіше»: тут її годують «аж» на 10,44 гривні на добу за норми 25,26 грн. І фактичне недофінансування цього комунального закладу сягає тридцяти тисяч гривень на місяць!

У Новокаховському протитуберкульозному санаторії «Джерельце» на момент перевірки дітей пригощали начебто краще: до полуденника їм приготували какао на молоці та здобні булочки. Утім варто було інспекторам зважити десять таких булочок, як виявилося, що їхня вага на десять відсотків «недотягує» до норми. Мабуть, «всохли» дорогою з кухні до їдальні.

У комунальних санаторіях Херсонщини проблеми практично з усім: комунікації конче потребують ремонту, меблі — заміни.

Подекуди не вистачає навіть постільної білизни та приліжкових килимків, не кажучи вже про таку «розкіш», як нормальна сантехніка чи ті самі приліжкові тумбочки, де дітлахи зберігають свої речі. Було б ще гірше, якби санаторії не виручали благодійники: хто продуктів підкине, хто металопластикові вікна для утеплення подарує.

Однак такі подарунки ситуацію в цілому виправити не можуть: якщо розпорядники обласного та міських бюджетів, яким підпорядковані санаторії, і надалі економитимуть на їх утриманні, то використовувати їх можна буде не для оздоровлення хлопців та дівчат, а хіба що для випробування їхньої витривалості: нумо, перевіримо, скільком з них вдасться прожити на голодному пайку і ноги не простягти?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ФОТОФАКТ

На Херсонщині п'ятикласниця, ризикуючи собою, врятувала життя трирічній дівчинці, яка мало не потонула.

На знімку: школярка Ліна Поспілько з врятованою нею Софійкою Швець.

Фото надане прес-службою управління ДС НС у Херсонській області.

Збірка короткометражок — у кінопрокат

Національний центр Олександра Довженка за підтримки Державного агентства України з питань кіно випускає в український кінопрокат першу збірку вітчизняних короткометражних фільмів «Українська нова хвиля». **Як повідомили в прес-службі Держкіно,** у кінальманах увійшли сім фільмів, створених українськими режисерами-дебютантами протягом 2012 року, які пройшли селекцію національних конкурсів Одеського МКФ і міжнародного кінофестивалю «Молодість».

Майбутній прокат охопить п'ятнадцять залів у восьми українських містах — Дніпропетровську, Києві **(з 23 травня)**, Ужгороді, Івано-Франківську, Одесі, Рівному **(з 25 травня)**, Львові, Донецьку, Чернівцях **(з 30 травня).**

Для багатьох молодих режисерів цей проект став єдиною можливістю потрапити «на очі» широкої глядацької аудиторії. Центр Довженка планує випускати в національний кінопрокат нові короткометражки дебютантів двічі на рік: наприкінці весни й восени. Нагадаємо, 18 квітня центр і Держкіно дали старт масштабному проектові «Великі короткі метри».

Удар по меланомі

З 13 до 19 травня (включно) всі громадяни України мають можливість безплатно обстежитися на наявність меланоми та немеланомних пухлин. Для цього необхідно відвідати державні лікувально-діагностичні заклади Києва або приватні дерматологічні клініки, які беруть участь в акції у рамках «Днів діагностики раку шкіри».

Рак шкіри та меланома — злоякісні новоутворення, які посідають перші місця в онкологічній захворюваності киян. Меланома — це найбільш злоякісна пухлина шкіри людини, виникнення якої провокує ультрафіолетове опромінення. В Україні через несвоєчасну діагностику смертність хворих на меланому в декілька разів вища, ніж у європейських країнах. Тому «Дні діагностики раку шкіри» покликані привернути увагу людей до новоутворень на шкірі і щоб вони звернулися до фахівців для своєчасної діагностики та ефективного подальшого лікування.

Ольга ВІТЕР.

Лісівники запевняють: до спекотного літа готові

Упродовж травня-жовтня ліси Житомирської області патрулюватиме гелікоптер. Такою технікою може похвалитися не кожна область.

— Це дуже ефективний метод виявлення лісових загорянь, — запевняє начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Володимир Ткачук.

Кілька років тому лісівники взялися за обладнання пожежних веж телевізійними системами спостереження. На 37 вежах із 76 їх уже встановлено. Вони дозволяють виявити загоряння на ранній стадії, точно визначити місце пожежі та оперативно її загасити. Цього року десять таких систем спостереження об'єднали в одну. Таким чином оператор через мережу Інтернет веде спостереження за лісовими масивами чотирьох лісгоспів. Це дає можливість зекономити кошти на утримання пожежних сторожів та максимально ефективно координувати дії лісової охорони у випадку пожежі. Для приборкання вогню лісогосподарські підприємства вже мають 80 одиниць спеціальної техніки. Найближчим часом усі пожежні автомобілі будуть обладнані GPS-приладами. Це дасть змогу оперативно коригувати хід гасіння лісової пожежі.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.
Фото прес-служби ЖОУЛМГ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Начальник покривав наркоділків

На Дніпропетровщині на лаві підсудних опинилися начальник одного з міських управлінь міліції області та дільничний інспектор райвідділу. Як розповіли кореспондентові «Голосу України» у прокуратурі області, зазначені особи довгий час вимагали й одержували хабарі від приватних підприємців, що займаються торгівлею на ринках за неперешкоджання їхній господарській діяльності. Також установлено, що протягом чотирьох років начальник міськуправління міліції покривав злочини в сфері обігу наркотичних речовин.

«У ході досудового слідства підозрюваному обрано запобіжний захід -утримання під вартою, вилучено кошти в сумі 1 млн. 224 тисячі гривень і накладено арешт на майно на загальну суму 1 млн. 656 тис. гривень, — йдеться в повідомленні прокуратури.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Курорту Коблево готують Генплан

У Коблевому — на головному курорті Миколаївщини — облдержадміністрація провела виїзну нараду з питань підготовки чорноморських баз відпочинку до літнього сезону.

Серед безлічі актуальних питань основним стала тема Генплану забудови курорту, стихійне будівництво для якого обертається справжнім лихом. Селищний голова Володимир Панич повідомив, що розробка Генплану вже завершується, а також була прийнята Програма з благоустрою території Коблевого, у зв'язку з тим, що не всі власники баз відпочинку виконували покладені на них зобов'язання,

— Без обговорення та прийняття Генплану не може бути подальшої будівельної діяльності в Коблевому, — підсумував розмову перший заступник голови облдержадміністрації Геннадій Ніколенко. — Я також рекомендував би органам місцевої влади під час проведення найближчим часом сесії прийняти мораторій на будь-яке будівництво в береговій зоні. За законом пляж у нас — комунальний, і він таким і має бути!

Вл. інф.
Миколаївська область.

ЦИФРА

Понад 100

учасників зібрав у Севастополі IX Міжнародний фестиваль теле- та радіопрограм «Победили вместе», присвячений 68-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні. На фестивалі свої роботи представили митці з України, Росії, Казахстану, Вірменії, Білорусі, Грузії, Молдови, Литви та Китаю.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

На Полтавщині — фестиваль лемківської культури

У селі Лютенські Будища Зіньківського району відбулося обласне свято «Барви Лемківщини» та III фестиваль лемківської культури. Його учасники і гості, насолодившись лемківськими піснями й танцями, оглянули виставку-конкурс народних майстрів «Україно моя неозора» та взяли участь у майстер-класах народних ремесел.

Проведення такого фестивалю на Полтавщині не випадкове, адже наш край став другою батьківщиною для сотень лемків, найбільше яких проживає у Зіньківському районі.

— Для розвитку Української держави важливим є вільний і самобутній розвиток кожної народності, кожної окремої людини. Сильний духом народ — лемки — несуть майбутнім поколінням віру, передають славні лемківські традиції, тим самим примножують культуру українського народу, — зазначив заступник голови — керівник апарату облдержадміністрації Валерій Пархоменко, який привітав присутніх із святом.

Цьогоріч на фестиваль прибули гості із Івано-Франківська, Львова, Тернополя, Києва, артисти з Харкова та Полтави. Метою фестивалю Лемківської культури «Барви Лемківщини» є збереження та пропагування лемківської культури, мови, народної творчості, традицій та звичаїв, налагодження і розширення зв'язків між аматорськими колективами, сприяння формуванню національної свідомості.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

МЗС уточнило прізвище убитого в Замбії українського лікаря — це Сергій Мовчан (Укрінформ)

Стара фортеця вдруге пішла під вінець

Три дні поспіль (з 9 по 11 травня) в Кам'янці-Подільському гуляли незвичайне весілля. Головною героїнею свята стала національна пам'ятка архітектури — Стара фортеця, а кількість наречених, які цього дня були на її подвір'ї, сягнула 36. На сайті ж для голосування зареєструвалася аж 91 красуня. Усі вони побажали взяти участь у фестивалі «Весільна фортеця», що цьогоріч проводиться вже вдруге. Він вважається найбільшим фестом такої тематики у нашій державі.

Торік кам'янчани встановили рекорд з найдовшої фати. Нині ж красуні-наречені боролися за звання кращої судженої в цілій Україні та нагороду — романтичну подорож до Парижа. Одна з учасниць навіть одягла на голову мініатюрну Ейфелеву вежу. На змагання вийшли й декілька жінок, які вже народили дітей, одна з них має аж трьох малюків.

Дівчата у весільних сукнях найнеймовірнішого дизайну та кольорів **(на знімку)** зібралися біля міської ратуші, звідки рушили парадом до кам'яної твердині.

У Старій фортеці в ці дні можна було побувати на подільському, гуцульському, буковинському весіллях, а також стати свідками зйомок шоу «4 весілля».

До слова, місцева пара Максим та Ліза, які знімалися в ньому, цього дня святкували першу річницю від дня свого одруження. Вони, до речі, — постійні учасники фольклорних весільних дійств і дуже щасливі, що доносять до сучасників традиції рідного народу.

Найголовніший приз та звання «Краща наречена України» отримала Каріна Турчинська з Хмельницького. Вона закінчує загальноосвітню школу, навчається у модельній студії, а вступати збирається до медичного вишу. Срібною призеркою стала кам'янчанка Юлія Кадиш, яку відзначили поїздкою до Праги. А найбільшу нагороду підніс дівчині її коханий — він привселюдно освідчився Юлії та попросив стати його дружиною. Між іншим, це була не єдина пара, яка вирішила поєднати долі під час фестивалю.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото Лілії ПЕТРУК.

Львову — 757 років

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Після урочистих промов відбулося підняття прапора і збори громадян, на яких кращим городянам вручили нагороди. За визначні заслуги кількох поколінь у боротьбі за національне відродження та становлення української державності родини Горинів-Мацелюхів присвоїли звання «Шляхетної львівської родини».

«Я вдячний, що місто сформувало мене як людину і громадянина. Якщо відчуваєш себе громадянином Львова — мусиш бути добрим громадянином України», — заявив під час нагородження Микола Горинь, колишній голова Львівської облради, наймолодший з братів Горинів.

Почесним громадянином Львова став сотенний УПА Мирослав Симчич. «Мені сьогодні спати не дає наше завтра. Само собою нічого не прийде. Треба засукати рукава — і працювати. Жодного дня не прожити даремно», — вважає легендарний борець за волю України.

Львів'янином року за особистий внесок у розвиток культурного, духовного та громадського життя Львова став меценат, колекціонер та громадський діяч Іван Гречко.

Історію Львова, яка часто була трагічною та драматичною, бо різні правителі хотіли володіти цим краєм, творили люди.

Міський голова Андрій Садовий у зверненні до городян згадав про короля Данила, який зумів зберегти державність і збудувати Львів, Холм, Кременець, Дорогочин та інші міста.

Згадували митрополита Андрія Шептицького, який продав свій спадок, а кошти спрямував на створення Національного музею. Це був один з найбільших меценатів Львова за весь час його існування. Ще один приклад жертовності — вчинок Володимира Дідушицького, який створив у місті найвідоміший в Україні природознавчий музей.

«У нашій історії були складні часи, але були й перемоги, великі перемоги. І ці великі перемоги повинні бути відомі нашим дітям. Це успіх нашого міста, нашої країни», — говорив на урочистостях міський голова Андрій Садовий.

У програмі святкувань були фестивалі в Шевченківському гаї, виступи творчих колективів на вулицях міста, а також спільна екуменічна молитва біля пам'ятника Тарасові Шевченку за краще майбуття старовинного Львова.

Богдан КУШНІР.

На знімку: вулицями сучасного міста їде його давній король Данило.

Фото Євгена КРАВСА.

Альманах про стиль життя міста

Найближчим часом побачить світ другий випуск історико-культурологічного альманаху «Фронтири міста». Ідея створення журналу виникла в Дніпропетровську і була підтримана в інших містах.

«У другому випуску ми друкуємо спогади Павла Копа. Він жив у Катеринославі і виразно описує стиль життя нашого міста на початку ХХ століття, — розповів редактор альманаху, кандидат історичних наук Владислав Грибовський. — Також представлено багато інформації про відомих людей Дніпропетровська. Зокрема, матеріали про інженера Володимира Хрінникова, підприємця Міну Копилова, а також про Дмитра Яворницького, Миколу Родзянко, Миколу Адонца та інших».

Автори вважають, що видання, що дозволяє побачити Дніпропетровськ у різних ракурсах, буде цікаве як для українських, так і для зарубіжних читачів. Його перший випуск уже потрапив до багатьох колекцій.

«Ідея створення журналу — об'єднати мешканців міста та професіоналів, дати їм можливість спілкуватися, — каже директор видавництва «Герда» Ольга Винниченко. — Альманах створювали професійні письменники, історики і краєзнавці. Його читачі мають можливість познайомитися з унікальними колекціями».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

Севастопольський дитячий зразковий народний фольклорний ансамбль «Калинонька» порадував жителів міста концертом, в якому прозвучали великодні, українські пісні, дитячі забавлянки та частівки, а також пісні про солдатський подвиг.

Вл. інф.

Севастополь.

Фото надане прес-службою ансамблю «Калинка».

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...лікарів покарали за хабар, але залишили на волі

Визнано винними у вимаганні та отриманні 10 тисяч гривень хабара у інваліда двох лікарів, членів міжрайонної медико-соціальної експертної комісії №1 Кіровоградського обласного бюро МСЕ. Рішенням Кіровського районного суду обох засуджено до п'яти років позбавлення волі.

Оскільки один із лікарів є інвалідом другої групи та має поважний вік, а на утриманні другого перебуває дружина — інвалід з дитинства — та малолітня дитина, суд звільнив їх від відбування призначеного покарання з трирічним іспитовим строком. А також позбавив їх права обіймати посади на три роки.

За інформацією прес-служби прокуратури області, історія починалася звичо: людина звернулася до комісії, щоб підтвердити свою інвалідність безстроково. Проте, як йому повідомили лікарі, без тяганини це питання можна вирішити лише за 10 тисяч гривень. Інвалід погодився, а про факт вимагання хабара повідомив правоохоронні органи.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...перекинувся потяг. Жертв немає

Минулої неділі вночі на території Миколаївського морського торговельного порту, у приймально-здавальному парку, сталася аварія великого вантажного потяга у складі двох спарених локомотивів, завантажених металопрокатом. Головний локомотив під час руху зійшов з рейок і впав, врізавшись у порожні вагони, які стояли на другому шляху.

На щастя, минулося без жертв і потерпілих. За попередніми висновками, зіткнення сталося через несправність гальмівної системи тепловоза. До ліквідації наслідків залучено відновлювальний поїзд Одеської залізниці та працівників порту. Транспортна міліція розпочала кримінальне провадження. Обсяг збитків встановлюють.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

...водії маршруток одягнули уніформу

Синя сорочка стала обов'язковим атрибутом одягу водіїв маршруток у Тернополі. У літній період — з короткими рукавами, у зимовий — з довгими. Одна сорочка обійшлася перевізникам у сто гривень, а кожен водій матиме їх чотири.

«Без уніформи їх на маршрут не випустять, — каже начальник міського управління транспорту Ігор Мединський. — Таке рішення прийняв виконком міської ради».

Підвищуючи в березні на вимогу перевізників тариф на проїзд з 2 до 2,50 гривні, міська влада зобов'язала їх запровадити спеціальну форму для водіїв, автоматичне оголошення зупинок і миття салонів двічі на день у дощову погоду. Наразі виконано лише першу умову.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

...рух відновлять до початку серпня

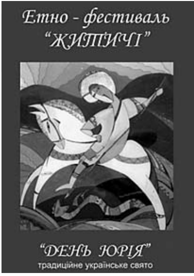
Рух через міст на Дністрі біля села Атаки Хотинського району Чернівецької області повноцінно відновлять до початку серпня поточного року. Голова Державного агентства автомобільних доріг України Євген Прусенко пообіцяв: «Ми постараємося впоратися з ремонтними роботами раніше, у липні. Така можливість в «Укравтодору» є».

Перебуваючи на Буковині, Євген Прусенко перевірив стан автомобільного мосту на Дністрі в селі Звенячин, що з'єднує Чернівецьку та Тернопільську області, який також потребує нагального ремонту. Нагадаємо, наразі на мосту в Атаках обмежено проїзд для автомобілів вагою понад шість тонн.

Сергій СУЛИМА.

У Миколаєві півторарічна дівчинка випала з балкона 8-го поверху і залишилася живою, інформує наш власкор Ірина Нежигай

Рада Європи визнала вінницькі «прозорі офіси» кращими у сфері надання адміністративних послуг громадянам, *повідомляє департамент у справах ЗМІ та зв'язків з громадськістю Вінницької міської ради*

Фестиваль «Житичі» відкрився в етнографічному центрі «Поліська хата», що у селі Городське Коростишівського району. На честь покровителя хліборобів Юрія його учасники закопували крашанки, водили теличку через кожух та співали, *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

Мета реформи — свідома громада

САМОВРЯДУВАННЯ

Реформа місцевого самоврядування в Україні на часі. Тому в регіонах розпочато обговорення проекту Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

Його розглянули та обговорили і в Рівному під час розширеного засідання обласної ради з питань взаємодії місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, в якому взяли участь радник Президента України — керівник Головного управління з питань конституційно-правової модернізації адміністрації Президента України, голова Координаційної ради з питань розвитку громадянського суспільства Марина Ставнійчук, перший заступник директора Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України Олександр Сушинський.

— Не один рік ми висловлювали своє бачення організації місцевого самоврядування, вносили пропозиції щодо змін у законодавстві, що регулює його діяльність. Переважна більшість цих думок увійшла до проекту концепції, який, на мою думку, здатен змінити систему місцевого самоврядування, — сказав голова Рівненської ОДА, депутат Рівненської обласної ради Василь Берташ **(на знімку)**. — Поряд з цим на практиці в межах чинного законодавства робимо чимало, щоб допомогти місцевим громадам уже сьогодні розробити механізми розв'язання багатьох життєво важливих питань. Насамперед концепція ставить за мету максимальне залучення населення до прийняття управлінських рішень. Унаслідок реформи має з'явитися свідома громада, яка не чекатиме на державну милість, а буде здатна ставити питання розвитку територій, знаходити шляхи їх розв'язання самостійно або через кооперацію із сусідами.

В. Берташ наголосив, що Рівненщина — одна з областей, де ефективно працює самоврядування, вона має хорошу традицію із проведення масштабних за проблематикою форумів представників територіальних громад:

— На третьому форумі пріоритетним напрямом на 2013—2015 роки визначено розвиток територіальних громад і сільських територій. Уперше обласна рада прийняла Програму розвитку місцевого самоврядування, яка націлює громади на оцінку своїх можливостей і обрання шляху реалізації власних ініціатив. Кожен населений пункт повинен самостійно визначити перспективи свого розвитку і показати можливість їх реалізації. З початку року перед усіма 438 територіальними громадами області про виконання відповідних повноважень прозвітували сільські, селищні голови, голови районних адміністрацій. Це повністю узгоджується з пропозиціями Концепції щодо надання загальним зборам громадян за місцем проживання широкого права громадського контролю за владою. Участь у сходах узяли і керівники обласних структурних підрозділів. Громадянами внесено і задокументовано майже 600 пропозицій і зауважень. Вони сьогодні опрацьовуються відповідними органами влади області з метою їх реалізації. У цьому має бути чітке розмежування того, що робить громада, де включається район, а що на себе бере область. Третина з них стосується ремонту і будівництва доріг, значна частина — поліпшення транспортного сполучення, енергопостачання, будівництва і ремонту шкіл, дошкільних навчальних закладів, газифікації, відновлення виробництва.

Ні в кого не повинно створюватися враження, що реформи перекладають на громаду чи органи самоорганізації населення всю відповідальність за розвиток територій. Унаслідок реформи ми отримаємо збалансовану й ефективну систему регіонального управління з чітким і логічним розподілом повноважень, сказав В. Берташ.

Ще одна проблема, яка, на його думку, розв'язання прискореного вирішення, — це кардинальний перегляд і вдосконалення бюджетних відношень, фінансові та організаційні умови для забезпечення здійснення органами місцевого самоврядування власних і делегованих державою повноважень. Останні мають бути профінансовані повністю. Водночас має бути зацікавленість і громад у пошуку механізмів і шляхів наповнення власних бюджетів.

Василь Берташ також коротко охарактеризував участь територіальних громад Рівненщини у різноманітних конкурсах із залучення коштів:

— Якщо у 2010 році територіальні громади Рівненщини запропонували на різні конкурси 114 проектів, то у 2012-му участь у конкурсних програмах і проектах різних форм і рівнів фактично взяла половина територіальних громад — в область залучено додатково понад 11,5 мільйона гривень. Збільшується кількість міжрегіональних та міжнародних зв'язків. Наприклад, уже кілька років поспіль Костопільська міська рада залучає гроші польського уряду, зокрема, на роздільну утилізацію побутових відходів, на реалізацію проекту з енергозберігаючого освітлення вулиць. Реалізуючи громадські ініціативи, за підтримки органів виконавчої влади територіальні громади області активно долучаються до участі у проекті ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Експертною комісією для реалізації другого етапу цієї програми обрано дев'ять районів, територіальні громади отримали гранти на загальну суму майже два мільйони гривень. На місцях вишукують і внутрішні резерви для активації ініціативності громад. На прикладах всеукраїнського і загальнообласного конкурсів проектів та програм розвитку започатковано районні, зокрема у Здолбунівському, Костопільському і Дубенському районах.

Василь Берташ висловив власне бачення щодо проблеми територіальних громад, органи самоврядування яких не спроможні самостійно здійснювати надані законом повноваження. Для розв'язання цієї проблеми в концепції закладено норми щодо реалізації права територіальних громад на добровільне об'єднання. Насправді це зовсім не ефективний і дуже тривалий у часі процес, який може загубити всі позитивні настрої і результати реформування. Він вважає, що варто передбачити на законодавчому рівні право на місцеве самоврядування лише для спроможних укрупнених громад.

Але, як правильно підмітив у своєму виступі Острозький міський голова Олександр Шикер, важливо, щоб реформа місцевого самоврядування не затягнулася на довгі роки, бо навіть тісто прокисне, якщо перестоїть.

Катерина ГЛОДЯ,
Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

У госпіталь не з порожніми руками

Голова Рівненської ОДА Василь Берташ і голова Рівненської обласної ради Юрій Кічатий привітали з Днем Перемоги ветеранів, які перебувають на лікуванні в Рівненському обласному госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни, що в селищі Клевань Рівненського району. Воні привезли для них одноразову грошову допомогу, яка виділена з обласного бюджету, а також 66 слухових апаратів.

Квіти, а також одноразову допомогу отримала і 90-річна рівнянка Галина Сіренко, яка з початку війни працювала у фронтових госпіталях. Вона задоволена умовами, що створені ветеранам у Рівненському госпіталі (нині тут лікуються 240 інвалідів війни, учасників бойових дій і дітей війни, а торік заклад прийняв 4653 особи). І все ж у закладу є проблеми. Про них розповіли Василю Берташу, який свого часу опікувався будівництвом котеджного містечка госпіталю, а, обійнявши посаду голови РОДА, взяв заклад під особистий патронат. Тож у 2010 році в госпіталі відкрили фізіотерапевтичний корпус, торік відремонтували всі котеджі, а в нинішньому збираються замінити покрівлю терапевтичного корпусу.

— Останніми роками поліпшилося забезпечення госпіталю, — розповідає головний лікар Андрій Бурачик. — Нинішнього року в обласному бюджеті для нашого закладу передбачено понад 18,1 мільйона гривень.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Працівниця госпіталю вручає квіти ветеранам.

Фото Андрія МАТВІЇВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Могилу родичі знайшли через 70 років

У районному центрі Березівка, на Одещині, відбувся парад Перемоги. Його учасники пройшли вулицями містечка, поклали квіти до меморіалу загиблим. Серед тих, хто вклонився пам'яті героїв, були й гості з далекого Казахстану. Тлевлес Садиков приїхав до Березівки зі своїми доньками. Тут у 1944 році загинув його брат. Могилу бійця родичі шукали майже сімдесят років і знайшли в 2012-му.

— В Україні багато Березівок, — каже Тлевлес Садиков, — і ми не знали, в якій точно його поховано. А їхати за тисячі кілометрів не наважувалися. Лише недавно довідалися, де саме прийняв останній бій мій брат. Тепер ця земля для нас свята.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Незвичайний маршрут

Вулицями Вінниці під час свят курсував трамвай Перемоги. Незвичайний маршрут організувала адміністрація комунального підприємства «Вінницьке трамвайно-тролейбусне управління». Старий екскурсійний трамвай прикрасили символікою часів минулої війни і випустили на лінію за одним із маршрутів. Екскурсоводами були студенти Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, переодягнені у військову форму, таку, в якій радянські солдати воювали з ворогом. Вони розповідали пасажирам про головні події війни. Окремо виділяли епізоди окупації і визволення Вінниці від фашистських загарбників, створення біля міста ставки Гітлера «Вервольф». У трамваї звучали пісні і вірші, які були популярні на фронті.

— Така незвична форма розповіді про історичну подію добре сприймалася пасажирами, — каже доктор історичних наук, викладач Вінницького державного педагогічного університету імені М. Коцюбинського Сергій Гальчак. — Слова вдячності за ідею та її втілення заслуговують як ініціатори екскурсії, так і студенти, які її проводили.

Проїзд у трамваї Перемоги був безплатний. Курсував вагон упродовж усього дня.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

ЦИФРА

Майже 9 мільйонів гривень

становить одноразова грошова допомога до Дня Перемоги закарпатським ветеранам. Ще 350 тисяч виділено в перші місяці 2013-го через обласну програму «Турбота». Минулоріч уперше за останні роки закуплено три квартири для інвалідів війни. Голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида наголосив: для оздоровлення та лікування ветеранів намагаються залучати і спонсорські кошти, *повідомляє прес-служба Закарпатської ОДА.*

Автопробіг місцями слави

Автопробіг, присвячений Дню Перемоги, пройшов селами і містами Хмельниччини. Так, в Ярмолинцях водії вирушили від меморіалу загиблим воїнам у центрі селища і проїхали всіма населеними пунктами, зупиняючись біля пам'ятників героям Другої світової. Учасники естафети в інших районах навідувались до ветеранів, вітали їх зі святом. Наступного дня в обласному центрі продовжили акцію понад сто екіпажів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Проїзд безплатний — незалежно від громадянства та місця проживання

Асоціація перевізників пасажирів Санкт-Петербурга подарувала безплатний проїзд 8 і 9 травня ветеранам, блокадникам, трудівникам тилу й в'язням фашистських таборів.

Правом безплатного проїзду скористалися інваліди та ветерани Великої Вітчизняної війни, громадяни, нагороджені знаком «Жителю блокадного Ленінграда» або медалями «За оборону Ленінграда», «За оборону Москви», «За оборону Одеси», «За оборону Севастополя», «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За оборону Києва», «За оборону Радянського Заполяр'я». А також трудівники тилу, нагороджені медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.», і колишні неповнолітні в'язні концтаборів, гетто й інших місць примусового тримання, створених фашистами та їхніми союзниками в період Другої світової війни, незалежно від їхнього громадянства та місця проживання.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

Попереду — боротьба за більшість

Як і прогнозували оглядачі, жодна з провідних болгарських політичних сил, що взяли участь минулої неділі в позачергових парламентських виборах, не набрала більшості голосів для сформування однопартійного уряду.

За даними екзит-полів, з невеликою перевагою лідирує правоцентристська партія «Громадяни за європейський розвиток Болгарії» (ҐЄРБ), керована колишнім прем'єр-міністром Бойко Борисовим. Вона отримала 29—32 відсотки голосів. На другому місці — опозиційна до ҐЄРБ Болгарська соціалістична партія з 25—26 відсотками голосів виборців.

За партію «Рух за права і свободи», яка репрезентує інтереси турецької меншини країни, проголосувало 10—13 відсотків виборців. Від 7 до 8,5 відсотка отримала ультранаціоналістична партія «АТАКА».

Явка на виборах становила близько 50 відсотків з 6,9 мільйона болгар з правом голосу. Загалом у виборах взяли участь 36 політичних партій.

Попереду можна очікувати важкі переговори ҐЄРБ з партією «АТАКА» щодо формування коаліційного уряду. Адже лідер ультранаціоналістів Волен Сидеров вже заявив, що його партія не підтримуватиме правоцентристські сили.

ФОТОФАКТ

Дитячий психолог Кетлін Якуінто та голова благодійного фонду Кен Бурел зі США (на знімку в центрі) відвідали кілька черкаських сиротинців та спеціалізованих шкіл-інтернатів для дітей з особливими потребами. Гості подарували навчально-виховним закладам комп'ютери, телевізор, лікувальний масажний басейн, солодощі, виділили кошти на медикаменти.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Туреччина і Сирія відкидають причетність до вибухів

Офіційний Дамаск рішуче відкинув звинувачення турецької сторони в організації терактів у прикордонному турецькому місті Рейханлі, внаслідок яких загинуло, за уточненими даними, 46 осіб і понад сто поранено.

Міністр інформації Сирії Омран-аль-Зубі на прес-конференції, яка відбулася в неділю, напряму звинуватив власті Туреччини у тому, що сталося. За його словами, турецький уряд сприяв переправленню на територію сусідньої Сирії членів опозиційних до влади озброєних угруповань, зброї, вибухових речовин та грошей.

Зі свого боку, Анкара звинувачує в організації вибухів сирійські власті. Попри те, що дев'ять осіб, арештованих за підозрою в організації теракту, виявилися громадянами Туреччини, міністр внутрішніх справ цієї країни Муаммер Гюлер вважає, що всі вони пов'язані зі спецслужбами Сирії. А мета скоєного — ускладнити підтримку з турецької території сил, опозиційних до режиму президента Асада. Тим часом діючий голова ОБСЄ, міністр закордонних справ України Леонід Кожара засудив смертоносні вибухи в Туреччині.

«Я суворо засуджую вибухи замінованих автомобілів у турецькому місті Рейханлі. Висловлюю підтримку та солідарність народу та уряду Туреччини», — заявив він. «Ніщо не може виправдати цей жорстокий акт, який забрав життя багатьох людей», — заявив Леонід Кожара, наголосивши, що міжнародне співтовариство має посилити зусилля у протидії всім формам тероризму.

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Дипломати відзначають прогрес на переговорах щодо асоціації

У переговорному процесі з ЄС з євроінтеграції Україна досягла різного рівня прогресу щодо 8-ми з 11-ти визначених позицій. Про це заявив щойно призначений радник Президента — уповноважений України з питань зовнішньополітичних та інтеграційних процесів Костянтин Єлісєєв, передає Укрінформ.

«У нас наприкінці квітня відбулася активна звірка позицій. Ми звірили позиції, подивилися, що зроблено, що не зроблено. З одинадцяти позицій, які нами спільно визначені з ЄС, у восьми ми досягли різного рівня прогресу», — уточнив дипломат.

«... процес іде, крига скресла, і ми поступово, навіть за цей короткий час — буквально 2—2,5 місяця, почали демонструвати конкретний результат», — підкреслив К. Єлісєєв.

Наступним етапом стане ухвалення 15 травня колегією Комісарів ЄС технічного рішення щодо рекомендацій на підписання Угоди про асоціацію з Україною.

«Це означає, що за підсумками колегії Комісарів вони мають передати весь сет документів, відповідно, до Європейського парламенту і до Ради ЄС», — зазначив радник Президента.

При цьому К. Єлісєєв наголосив, що остаточне політичне рішення щодо Угоди про асоціацію буде ухвалено виключно країнами — членами ЄС. За його словами, це може статися вже у жовтні.

Учора з Брюсселя надійшли позитивні новини і щодо візових питань.

«Буквально тільки що Рада міністрів Європейського Союзу затвердила ратифікацію посиленої угоди про спрощений порядок видачі віз», — цитує К. Єлісєєва «Інтерфакс-Україна».

Таким чином, зазначив він, українська сторона прискорює прийняття відповідних внутрішніх процедур. «Я сподіваюся, що з 1 липня цього року ця посилена угода про спрощений порядок видачі віз набуде чинності», — підсумував К. Єлісєєв. Він зазначив, що таким чином громадяни України вже в період літніх відпусток зможуть активно використовувати можливості цього документа.

Кількість виданих Словаччиною віз для нас сягне ста тисяч

Співпраця між Закарпаттям і Пряшівським та Кошицьким краями Словаччини поглиблюватиметься. Про це свідчать угоди, підписані минулої суботи, під час Дня добросусідства. Свято українсько-словацької дружби провели на кордоні — на території пункту пропуску «Ужгород — Вишнє Нємецьке».

За офіційною частиною спостерігали численні гості з обох країн — угоди про співпрацю підписували на головній сцені. Серед запрошених на урочистості були керівники Закарпаття Олександр Ледида, Пряшівського і Кошицького самоврядних країв Петер Худик і Зденек Требуля, Надзвичайні та Повноважні Посли — України в Словацькій Республіці Олег Гаваші та Словаччини в Україні Павол Гамжик, представники міст і районів, творчої інтелігенції, бізнесу.

— Такі заходи свідчать про добрі, дружні стосунки між Словаччиною та Україною. А підтвердженням цьому є, зокрема, розвиток української громади у Словаччині, прокладання та спільне маркування туристичних маршрутів. Сьогодні також ведуться перемовини про відкриття ще одного українсько-словацького пункту пропуску. Відрадно й те, що з року в рік Словаччина інвестує в економіку Закарпаття дедалі більше коштів, — розповів журналістам Олександр Ледида.

— Закарпаття та Пряшівський край — не просто сусіди, а й давні партнери. Підписані щойно угоди передбачають подальшу співпрацю наших прикордонних регіонів в соціально-економічній сфері, — сказав Петер Худик. — Допомагають вирішувати деякі питання й розвивати дружні відносини між жителями та керівниками наших регіонів.

Голова Кошицького самоврядного краю Словаччини Зденек Требуля зауважив: владу обох регіонів цікавить співпраця в галузі культури та підприємництва. А Надзвичайний та Повноважний Посол Павол Гамжик наголосив: «Словаччина завжди була помічником України у питаннях європейської інтеграції. Багато кроків зроблено і задля лібералізації візового режиму — цьогоріч кількість виданих українцям Словаччиною віз сягне ста тисяч. Також, за нашими підрахунками, Словаччину відвідало близько трьохсот тисяч туристів з України. Можемо впевнено говорити і про збільшення потоку словацьких інвестицій в економіку України. Один з таких великих проектів — будівництво однієї з найбільших у Європі сонячних електростанцій на Херсонщині, де частка словацьких коштів сягає двохсот мільйонів євро».

Лейла ГУСЕЙНОВА,
Василь НИТКА.

Ужгород.

На знімку: гостей свята вітає керівник Закарпаття Олександр Ледида.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

ПЛАНЕТА

Кремль скасує долари?

Депутат Державної Думи Михайло Дегтярьов підготував законопроект, що забороняє обіг та зберігання доларів США в Росії. У Москві вважають, що російський рубль може конкурувати з будь-якою світовою валютою.

На думку ініціаторів законопроекту, в 2017 році станеться світова фінансова криза й різкий обвал американської валюти. Заборона долара зміцнить рубль і зробить його спочатку регіональною валютою, якою користуватимуться в розрахунках країни СНД. А потім і Європа в розрахунках із РФ за газ і нафту перейде на рублі, припускають наші депутати.

Експерти нижньої палати російського парламенту вважають, що США стали частіше запускати друкарський верстат. Тому в обігу на світовому ринку занадто багато «зелених». Депутати бажають відгородити своїх громадян від фінансової кризи у випадку різкого падіння долара.

Щоправда, законодавці не пояснюють, куди діти співгромадянам 25 мільярдів доларів, які вони зберігають «під матрацами», і 150 мільярдів, які віддані на заощадження в сейфи російських банків. Вочевидь, з цієї причини в Росії небагато бажаючих утекти із «зони долара».

У проекті закону, який подає на розгляд фракція ЛДПР, усім росіянам пропонується до 2017 року продати свої долари. А якщо ні, то валюту в громадян конфіскують. Фактично пропонується повернутися назад у СРСР, коли за «валютні операції» саджали до в'язниці.

Економісти вважають, що, поки частка Росії у світовому ВВП становить 2,5 відсотка, було б занадто наївним мріяти про те, що рубль стане засобом обміну. **Директор Інституту економіки РАН Руслан Грінберг в інтерв'ю «Голосу України» відзначив,** що «в економіці існують закони й правила, порушувати які не можна. А скасування валютних обмежень має відбуватися в міру посилення економічної моці країни».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

«Непохитна сила півдня Росії»

Так назвала Чорноморський флот РФ голова Ради Федерації Росії Валентина Матвієнко, перебуваючи в Севастополі на святкуваннях 230-ї річниці цього військово-морського формування. Вона також повідомила, що нещодавно створене міжфлотське корабельне об'єднання російського ВМФ діятиме у Середземному морі на постійній основі.

Цю інформацію підтвердив і головнокомандувач військово-морських сил РФ адмірал Віктор Чирков. За його словами, вже цього року планується мати в Середземноморському регіоні об'єднання з п'яти-шести кораблів та суден забезпечення, які мінятимуться на ротаційній основі від кожного з чотирьох флотів Російської Федерації.

Церква запрошує на стажування

Пройти стажування за кордоном пропонує молодим фахівцям постійно діюча програма, створена Дніпропетровською єпархією УПЦ КП разом з підприємцями й турагентствами міста.

На стажування запрошують християн, що мають вищу або середню освіту та мінімальне знання іноземної мови, а також людей середнього віку. Отриманий за кордоном досвід допоможе їм знайти роботу вдома. «Стажування проходитиме в Канаді, Америці, Центральній Європі та Австралії. Воно триватиме від двох місяців до двох років, залежно від професії, — розповів глава відділу з церковної доброчинності й соціального служіння єпархії ієромонах Афанасій. — Зокрема, досвід роботи за кордоном можуть одержати працівники сільськогосподарської галузі, програмісти, металурги, будівельники та інші. Їхня праця частково оплачуватимкться, щоб окупити витрати на проїзд і проживання. Житлом забезпечать іноземні консульства».

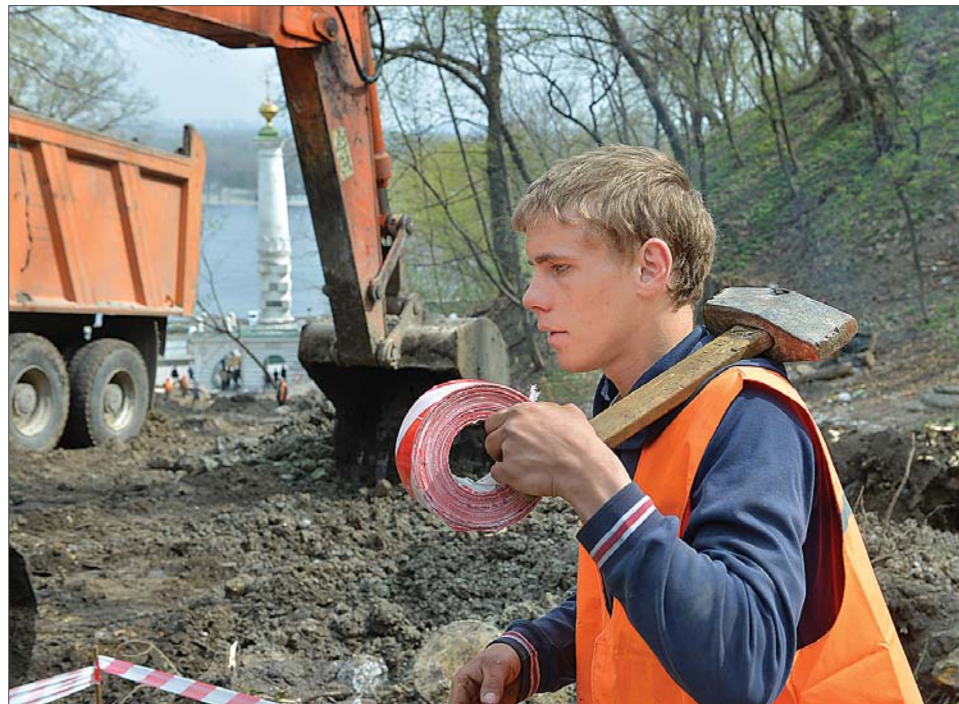
Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

У Санкт-Петербурзі відкрили пам'ятник імператору Миколі ІІ та імператриці Олександрі, повідомляє наш кореспондент Тетяна Кравчук

Сходи, що ведуть до Колони Магдебурзького права, відреставрують

У рамках підготовки до святкування 1025-річчя Хрещення Русі також планується оновлення всієї стародавньої київської прогулянкової зони: Володимирської гірки, пам'ятників Святому Володимиру, Княгині Ользі, Кирилу і Мефодію.

— Роботи з реконструкції проводить ПАТ «ХК «Київміськбуд», — каже виконроб будівництва Богдан Богденко **(на знімку внизу праворуч)**. — Понад п'ять років сходи і сам пам'ятник руйнувалися. Сходи (1915 року побудови. — **Ред.**) прибираємо повністю й відбудуємо заново ідентичні. Водночас зміцнюємо та впорядковуємо схил гори. Саму колону, яку нещодавно ремонтували, заново оштукатурять. Сьогодні на роботах зайнято майже п'ятдесят осіб, строки дуже стислі. Тому запроваджуватимемо ще нічну зміну. Фінансування, техніка, будматеріали — в достатній кількості, проблем немає. Через місяць приходьте — побачите в усій красі. Навіть підсвічування буде!

На роботах зайнято майже п'ятдесят осіб, строки дуже стислі.

Планується відновити джерело святої води, що існувало від моменту будівництва пам'ятника, каплицю XIX століття, яка розміщувалася всередині пам'ятника.

Сам пам'ятник Магдебурзькому праву буде прикрашено фрескою у візантійському стилі. А на березі Дніпра плановано встановити пам'ятний знак Хрещенню Київської Русі. У рамках реконструкції не тільки відновлять сходи, а й проведуть реставрацію Верхньої арки і Нижньої колони, а також відремонтують підземний перехід, який веде на набережну Дніпра. Після реконструкції Поштової площі це місце буде об'єднано з оновленою набережною. Попередня вартість робіт — близько 10 мільйонів гривень, завершити планують до 28 липня.

ДОВІДКОВО

Пам'ятник Хрещенню Русі на набережній Дніпра — перший у Києві монумент. Установлений 1802 р. над існуючим колись джерелом у Хрещатому яру біля підніжжя Володимирської гірки, де, за переказами, князь Володимир хрестив своїх дітей. Оскільки приводом до зведення стало підтвердження царем Олександром I Магдебурзького права Києво-Подолу, пам'ятник також називають Колоною Магдебурзького права. За задумом арх. А. Меленського, спочатку він являв собою двоярусну каплицю із золотим куполом. В арковому постаменті був восьмигранний басейн із фонтаном. За радянських часів купол знесли, залишивши тільки аркові проходи, але до тисячоріччя Хрещення Русі, яке відзначали 1988 р., колону з куполом і хрестом відновили. Пам'ятник з'єднаний з верхньою частиною Володимирського узвозу крутими сходами, прохід якими через аварійний стан довгий час було закрито.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Сходи 1915 року побудови після реконструкції набудуть первозданного вигляду.

Після реконструкції Поштової площі це місце буде об'єднано з оновленою набережною

Квіти прикордонникам від «Голосу України»

Свято Перемоги значна частина колективу газети «Голос України» зустріла на Волині. 9 травня, у перший день перебування в чарівному поліському краї, ми не могли не вклонитися подвигу героїв Великої Вітчизняної війни.

Пам'ятних, історичних місць в області сотні. Є вони повсюди, починаючи з Маневицького району, що на сході області. Є в прикордонному Прибужжі на заході, під Берестечком на півдні і Шацьком на півночі. Ми ж вибрали пункт міжнародного автомобільного пропуску «Ягодин». Саме тут, поблизу колишнього села Вовчий Перевіз, о 4 годині ранку 22 червня 1941 року бійці 8-ї прикордонної застави 98-го Любомльського загону першими вступили в нерівний бій з німецькими загарбниками. Завдяки архівним матеріалам і спогадам ветеранів сьогодні маємо можливість розповісти про подвиг захисників Батьківщини.

На ділянці 8-ї застави о 4-й годині противник силами батальйону піхоти після 40-хвилинної артилерійської підготовки однієї батареї і бронепоїзда форсував Західний Буг і повів наступ на заставу. Прицільний вогонь прикордонників змушував гітлерівців кілька разів відступити. Загалом ворог втратив убитими майже 400 солдатів та офіцерів. Загинули й більшість захисників кордону, серед них начальник застави, старший лейтенант Петро Карлович Старовойтов. Його ім'ям нині названо колишнє село Вовчий Перевіз. З роками могила мужніх прикордонників опинилася в самому центрі міжнародного пункту пропуску «Ягодин». Та її зберегли, а торік — реставрували. За нею постійно доглядають як працівники Ягодинської митниці, так і прикордонники Луцького прикордонного загону.

На День Перемоги поклонилися пам'яті мужніх воїнів та поклали квіти до меморіалу разом з митниками, прикордонниками, керівниками Любомльського району і працівники «Голосу України». Всі разом ми вшанували пам'ять загиблих у перший день війни героїв хвилиною мовчання. Про перебування колективу «Голосу України» на Волині читайте в наступних номерах газети.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Покладання квітів до могили воїнів 8-ї прикордонної застави. На передньому плані — начальник Ягодинської митниці Роман Микитюк і заступник голови облдержадміністрації Віталій Карпюк.

Святкуючи, Донецьк установив «співочий» рекорд

Нове досягнення зафіксовано в Книзі рекордів України: 2650 осіб одночасно заспівали «День Перемоги» під час акції в Донецьку. Для цього до парку імені Щербакова приїхали творчі колективи з усієї області, школярі, студенти, курсанти.

Цього ж дня урочистості відбулися біля меморіального комплексу «Твоїм визволителям, Донбас», де перед початком мітингу пройшли ходою ветерани війни, представники громадськості, керівники області й міста, народні депутати України. «Країна високо оцінила внесок донбасівців до загальної перемоги: 265 мешканців нашої області удостоєні звання Героя Радянського Союзу, десятки тисяч отримали ордени й медалі... Наше загальне завдання — виховувати молоде покоління на ідеалах тих героїчних років, щоб подвиг батьків і дідів був для молоді справжнім життєвим прикладом», — зазначив на мітингу голова обласної ради Андрій Федорук.

Учасники урочистостей поклали квіти до меморіалу, відвідали Музей Великої Вітчизняної війни. Для ветеранів влаштували концерт і польову кухню.

«Я у війну була фельдшером, Кавказ захищала, з поля бою поранених витягувала. Двічі сама поранена, а після війни п'ятдесят років медиком пропрацювала. Живу сама, так склалося, що всі рідні роз'їхались. А День Перемоги — найбільше для мене свято», — розповіла 91-річна Ганна Косякова із Донецька **(на знімку).**

Вшанування переможців продовжилося в Донецькому національному академічному музично-драматичному театрі, де для учасників було представлено музично-поетичну програму.

А в Макіївці зустрічали учасників автопробігу «Дорогами Перемоги: Шахтарська 383». У назві акції вшановано пам'ять про бійців 383-ї Шахтарської дивізії, яка у складі 33-ї армії вела бої за Берлін. За десять днів активісти подолали майже 2500 кілометрів до столиці Німеччини, відвідуючи меморіали та проводячи зустрічі з ветеранами, пошуковими організаціями і клубами ретро-автомобілів. На братських могилах залишили квіти і каски з вугіллям, які передали гірники з Макіївки. Проект реалізували клуб «Авто Ретро Донбасу» та організація «Громадянська ініціатива» народного депутата України Валерія Омельченка.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

На парад з портретами дідів

На честь ветеранів Великої Вітчизняної, котрих уже нема серед живих, у Херсоні влаштували Парад Переможців.

Кілька тисяч городян 9 Травня вийшли на вулиці обласного центру з фотографіями і портретами своїх рідних та близьких, полеглих у боях. Колона рухалася під червоними прапорами стрілецьких дивізій — учасниць визволення України від фашистських загарбників. На їхню честь у небо під аплодисменти численних глядачів у міському Парку Слави піднялася велетенська повітряна куля із зображенням ордена Великої Вітчизняної війни, а ще — безліч повітряних зміїв, на які аматори також нанесли малюнки орденів Перемоги.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.
Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...відкрили Алею Слави

Вона з'явилася в селі Плоскому Балтського району. Тут увічнили пам'ять 201 місцевого жителя, що загинув на фронтах минулої війни. На алеї встановлено пам'ятник молодшому лейтенанту Никифору Кудрявцеву, який у липні 1941 року посмертно був нагороджений орденом Леніна, йому присвоїли звання Героя Радянського Союзу. Командир взводу 90-го стрілецького полку 95-ї стрілецької дивізії загинув у нерівному бою із загарбниками на десятий день війни.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

...вдалося встановити прізвище воїна Конона Киселя

Тринадцять воїнів, які полягли у вересні 41-го, захищаючи полтавський край, напередодні Дня Перемоги урочисто перепоховали в селі Світлогірському Кобеляцького району. Їх останки знайшли пошуковці місцевої громадської організації «Пам'ять» (керівник — Володимир Підбуртний).

У траурному мітингу з нагоди перепоховання взяли участь перший заступник голови Полтавської облдержадміністрації Віктор Животенко, голова Кобеляцької райдержадміністрації Анатолій Таранушич та голова районної ради Юрій Тагадюк, сільський голова Світлогірського Тамара Гординська, начальник управління МВС України в Полтавській області Едуард Федосов. До речі, за підтримки останнього оперативно вдалося встановити особу одного (на жаль, лише одного) із загиблих. Конон Кисіль із села Чернятки Бершадського району Вінницької області добровольцем пішов на фронт і загинув смертю хоробрих на Полтавщині. Зі словами подяки до пошуковців та владних структур звернулись онуки полеглого воїна — Володимир та Леонід. Вони привезли на могилу діда грудочку вінницької землі.

Вклонитися воїнам прийшло все село.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...школярі малювали свято

Головною родзинкою відзначення 9 травня у Черкасах стала акція «Діти малюють ветеранів», організована міськвиконкомом та школами і студіями мистецтв. Юні художники упродовж святкових днів малювали на вулицях міста учасників Другої світової війни, трудівників тилу, воїнів-інтернаціоналістів.

На набережній Дніпра працювала польова кухня, артисти Черкаського академічного обласного музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка розгорнули військовий привал, на якому звучали пісні та поезія фронтових років. У парках та на площах обласного центру відбувалися концерти «Весняний подих Перемоги».

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

...людині–легенді виповнилося 90

Напередодні Дня Перемоги виповнилося 90 років колишньому прокурору Миколаївської області, ветеранові Великої Вітчизняної війни Володимиру Прокоповичу Ольшанському. Свій ювілей ветеран зустрічав у колі родини, друзів і колег з обласної прокуратури, яку він очолював упродовж десяти років.

В. Ольшанський на Миколаївщині — людина-легенда. У червні 1942-го був призваний до лав Радянської Армії і направлений на навчання у Військово-авіаційне училище зв'язку, а вже у вересні пішов на фронт. Военними дорогами пройшов до лігвища ворога. Додому повернувся з бойовими орденами і медалями. У 1966 році Володимир Прокопович, уже як заступник прокурора Миколаївської області, виступав державним обвинувачем у судовому процесі за обвинуваченням у злочинній діяльності членів поліцейського загону «Зельбстшутц», якими було знищено близько 3600 людей.

Крім цієї гучної справи було й безліч інших. Тільки один факт із життя В. Ольшанського: протягом 11 місяців 1956-го він розслідував 74 кримінальних справ. При цьому жодна з них не була повернута судом.

У свої дев'яносто ветеран залишається бадьорим і по-військовому підтягнутим.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

На братських могилах залишили квіти і каски з вугіллям, які передали гірники з Макіївки

У зв'язку з виявленням заборонених і шкідливих речовин у партіях тваринницької продукції підприємств України (комплекс ТОВ «Агромарс», ТОВ «Тавр-Плюс», ПАТ «Миронівська птахофабрика», ТОВ «Елітекс») Держветфітослужба України запроваджує тимчасові обмеження на поставку продукції зазначених підприємств у країни Митного союзу *(Россільгоспнагляд)*

Четверта міжнародна конференція «Ягоди України–2013: заморозка і свіжий ринок» відбудеться 16—17 травня в Миколаєві *(«АПК-Інформ: овочі та фрукти»)*

Під корінь

На Сумщині цьогоріч взагалі не сіятимуть цукрові буряки

РЕАЛІЇ

Ще два десятки років тому буряківництво залишалося однією з найпріоритетніших сільськогосподарських галузей агропромислового комплексу Сумщини. І небезпідставно. Галузь забезпечувала область не лише цукром. На ній, по суті, трималося все тваринництво регіону. На молочнотоварних фермах і відгодівельних пунктах, у приватних домогосподарствах в осінньо-зимовий період корови і молодняк уплітали буряки, силос і жом, приправлений висівками. Тож область певний час трималася у лідерах і з надоїв молока, і з виробництва м'яса. Наприкінці 1980-х площі під буряками займали близько 120 тисяч гектарів(!). Зрештою, солодкі корені — це не тільки цукор, жом, силос, м'ясо і молоко... На галузь в області тоді працювало 17 цукропереробних і два найпотужніші в Європі рафінадні заводи — Сумський і Дружбівський, де трудилися майже 10 тисяч чоловік. Щороку на переробку йшло близько 2,5 мільйона тонн солодких коренів, а в урожайні роки, траплялося, і понад три мільйони тонн. Однак нині на Сумщині від безкраїх смарагдових бурякових плантацій, які займали десяту частину наявних сільгоспугідь регіону, від опасистих незліченних стад великої рогатої худоби, відгодованої взимку на буряках та жомі, залишилися хіба що сумні згадки.

Галузь нищили просто ударними темпами. Підприємства, більшість з яких вистояли навіть у роки війни, падали у мирний час наче під масованими нальотами ворожої авіації. Нові хазяї з легкістю, заради баришів, переступали через віковічні традиції, загальноприйняті моральні принципи і людські долі.

Не допомогли ні протести, ні масові страйки цукровиків, ні сльози. Тому на початок 2000-х у регіоні залишилося заледве півдюжини цукроварень. Однак, попри вовчі апетити до народного добра новоспеченої «еліти», селяни в глибині душі плекали надію, що у державі врешті-решт дадуть по руках кровопивцям. Марними були ті сподівання...

Свого часу «Голос України» присвятив темі розвалу галузі чимало газетної площі. Автор цих рядків побував у Мезенівці, Чупахівці, Тростянці, Кириківці, Жовтневому та Угроїдах. Побачене шокувало. З шести якось працювали лише два підприємства. На решті повним ходом

йшла «модернізація» галузі: експропріатори різали заводи по-живому. Утім, критична публікація про цукропереробний апокаліпсис в області подіяла на тодішнього її очільника як червона ганчірка: замість зупинити знищення підприємств, пан «губернатор» лише виваляв у багнюці автора публікації. Навіть перед керівництвом редакції. Доки редакція перевіряла сигнал «патріота», від чотирьох з названих вище цукроварень лишилися ріжки та ніжки.

Паралельним курсом з переробною галуззю мчалося до своєї погибелі буряківництво і, позбавлене кормової бази, тваринництво. На кінець минулого десятиліття у регіоні лишився буряковий «острівець» площею заледве у 8 тисяч гектарів(!). Цукор тоді злетів до 7—8 гривень за кілограм, а селяни через відсутність кормів масово пускали під ніж своїх корівок.

Після останніх президентських виборів керівництво області привселюдно пообіцяло відродити буряківництво в регіоні у найближчі роки. І дійсно, торік буряковий лан зріс до 14 тисяч гектарів з хвостиком. Однак насторожував той факт, що втілювати ці наміри покликані були лише з півдесятка прийшлих потужних агроформувань.

Власники агрохолдингів, що ті флюгери — сьогодні буряки, а завтра заради надприбутків ріпак та кукурудзу утнуть замість них. Доти, поки землю не виснажать. Їм «зальотним» все одно, де, з кого і з чого надприбутки висмоктувати, в один голос стверджували торік сумські аграрії. Справжніх землеробів влада увесь час проти шерсті «гладить», а своїм дружкам то преференції, то субсидії, то інші блага... А тим все мало і мало. Так що чергова урядова «бурякова ода» без чітких державних пріоритетів приречена на провал. Більше двох-трьох років не протягне...

Мої співрозмовники, наче у дзеркало дивилися. Прорахувалися хіба що тільки у часі: у «реформаторів» вистачило наснаги і запалу лише на один рік.

Після травневих свят більшість регіональних засобів інформації регіону оприлюднили заяву керівника Департаменту агропромислового розвитку Сумської облдержадміністрації Володимира Івченка, що нинішнього року цукрових буряків у регіоні взагалі не сіятимуть. Мовляв, розвитку цукрової галузі заважають низька рентабельність та низькі ціни на цукор... Тож виробники не хочуть працювати собі на збиток. Ось, якщо держава подбає про підтримку, то господарства області (читайте — керівники агрохолдингів) готові до співпраці. Схоже, це звичайнісінький шантаж монополістів перед черговою ціновою експансією на цукор. Адже, приміром, у сусідній Польщі, де соціально-економічне благополуччя народу значно вище за наше, солодкий пісок не дорожчий за український. Однак тамтешні цукрозаводчики чомусь не страхають уряд згортанням галузі і не висувають ультиматумів.

Відмова від буряківництва здатна спричинити нечувані втрати для агропромислового комплексу регіону. Насамперед будуть виведені з виробництва два останні цукрозаводи. Без багатого на корми буряківництва тьмяніє навіть примарна перспектива на розвиток тваринництва. Адже рогатих Зорьок і Рябух не нагодуєш урядовими і регіональними паперовими реляціями про «розквіт» сільського господарства.

Володимир ФІЛІМОНОВ.
Фото Галини КВІТКИ.

ТЕНДЕНЦІЇ

Молокообдиралівка

Молокопереробні підприємства, які обдурюють селян, не працюватимуть на ринку закупівлі молока на Вінниччині. Такі жорсткі вимоги до власників заводів висунула обласна влада. Чим спричинено категоричність у ставленні до підприємців?

Корову доглядати — ні вихідних, ні свят не мати

— Коли буваю у магазинах у Вінниці, деколи дивлюся, почому продають молоко, — каже пані Галина з Липовецького району, в господарстві якої є корова. — Дешевше семи гривень за літр не бачила. А в нас, знаєте, почім купують? Це зараз стало трохи краще, дають по 2,3 і по 2,4 гривні, а було ж по гривні. Особливо влітку. Хоч виливай те молоко! Так тяжко натрудишся біля корови, без вихідних, без свят, робота з ранку й до смерканку, та заготівельників це не цікавить. Не хочеш здавати — не здавай. Їм все одно. Не кажу продавати, бо платять не одразу, а тільки два рази на місяць. Бувало, взагалі нічого не платили. Мені винні понад тисячу гривень.

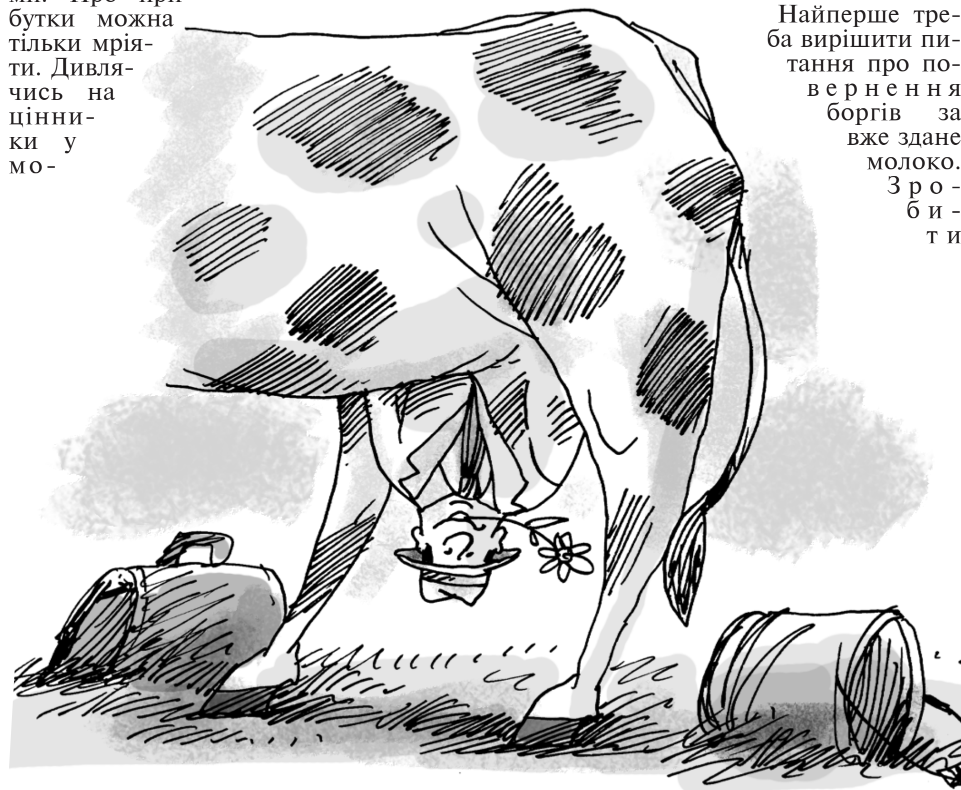
Липовецький молокозавод, про який казала співрозмовниця, не повернув селянам 700 тисяч гривень. Найбільше заборгував Шаргородський маслозавод — три мільйони (!) гривень. Як стверджує співрозмовниця, за молоко платять так мало, що грошей не вистачає навіть на корми. Про прибутки можна тільки мріяти. Дивлячись на цінники у молочних відділах магазинів, нескладно здогадатися, хто збирає вершки.

Торік наприкінці літа Кабмін встановив мінімальну закупівельну ціну на молоко другого ґатунку на рівні 2,2 гривні за літр. Навіть після цього не на всіх заводах поспішали виконувати урядовий документ. В області працює 15 молокопереробних підприємств. Представники кожного з них прозвітували про запровадження нової ціни. Такий виховний метод дав позитивний результат. З осені 2012-го і донині заготівельники платять не нижче встановленої позначки. У квітні, приміром, середня ціна становила 2,35 — 2,4 гривні. Найбільше давали на Вінницькому молокозаводі — по 2,5 — 2,57 гривні.

Діалог влади й переробників триває. Бо ***у молочній річці «топиться» ще багато проблем.***

Найперше треба вирішити питання про повернення боргів за вже здане молоко. Зробити це непросто. У власників корів зазвичай нема жодного документа на підтвердження того, що вони здавали молоко. Тому звертатися до суду — марна справа. Влада вирішила захистити селян іншими методами. Контролюючі органи отримали завдання відпрацювати кожне молокопереробне підприємство. Порушень знайшли стільки, що головний ветлікар області своїм наказом навіть зупинив роботу одного із заводів. Два підприємства досі не розрахувалися з боргами.

— Укладання договорів між заготівельниками і здавальниками молока є для нас чи не найважливішим завданням, — каже директор департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Микола Неїлик. — Переконуємо обидві сторони, що такий документ повинен мати кожен, хто продає молоко.

ДО РЕЧІ

Станом на 22 квітня закупівельні ціни на молоко у господарствах населення зросли на 18 відсотків порівняно з минулим роком. Так, за інформацією Мінагропроду, середня закупівельна ціна на молоко від господарств населення становить 2554 гривні за тонну, що на 18 відсотків вище порівняно з цією датою минулого року. А від сільгосппідприємств молоко закуповується в середньому по 3629 гривень за тонну, що більше на 11 відсотків.

Усіх стрижуть під один гребінець

— Ще одне непросте завдання — створення молокоприймальних пунктів у селах, — продовжує Микола Неїлик. — Прилади, які маємо нині, дають можливість швидко визначати всі необхідні параметри продукції навіть у кожній дійниці. Відповідно платити одним більше, другим менше, залежно від якісних показників. Поки що за літр дають однакову ціну. Принаймні у межах одного населеного пункту, навіть району всіх здавачів молока стрижуть під один гребінець.

Хтось приніс молоко високої жирності, а хтось трохи розбавив водою — обом заплатять однакову ціну.

Створення таких пунктів — це вимога наказу №18 від 21.03.2002 року

ЦИФРА

Упродовж останніх років Вінниччина лідирує у валовому виробництві молока. За підсумками 2012 року вінницькі корівки дали 847,2 тисячі тонн молока.

Сьогодні у Києві розпочинає роботу Міжнародний семінар щодо управління володінням і користуванням земельними, лісовими та рибними ресурсами

Тракториста мало не побили за те, що знизив ціну на оранку...

СИТУАЦІЯ

На Чернігівщині у трактористів у ці дні — робочий цейтнот. Як повідомив директор департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Анатолій Максак, посівну кампанію ведуть понад 2,5 тисячі агрегатів, з яких у півтори—дві зміни працюють понад 2 тисячі одиниць, а цілодобово майже 200. Залучено до роботи 80 комплексів з технології прямого посіву.

Це техніка сільгосппідприємств. Але ж на неї стільки «начіплено» гектарів, що роботи — на цілий травень. А як же бути бабусі, яка хоче зорати свої 10—15 соток? Земля вже підсохла і готова приймати бульби, насіння, розсаду. **Хіба ж не затривожишся, якщо у сусіда все виорано, а у тебе ще на сотках тільки гній розкидано?** Дехто на селі ще оре конем. Та загалом це вже стало не «модно». У більших селах підприємливіші люди прикупили трактори. І саме ними виорюють городи.

— У нашому селі немає проблеми підготувати грунт до садіння картоплі, іншої городини, — каже секретар Грициївської сільської ради Срібнянського району Наталя Логвіненко. — У населеному пункті шестеро селян мають трактори. Їм треба за тиждень-півтора зорати 190 городів. Гадаю, що впораються. Уже три роки у нас немає у цьому проблем.

У Суслівці Ріпкинського району труднощі таки є.

— Повенева вода оточила село з усіх боків, — розповідає ветеран-пенсіонер Петро Сусло. — Усі городи підтопило. Двоє господарів якраз виорали перед цим городи. Заплатили по 16 гривень за сотку. Думали, що перед розливом встигнуть більше зробити. Поспішили! А цього року води стало більше, ніж торік. Лише у кінці місяця оратимемо.

У Грициївці беруть за сотку від 12 до 14 гривень, у Харковому Талалаївського району — по 13 гривень, Макошиному Менського району — по 15 гривень.

— Мій знайомий поїхав в одне село підзаробити, спустив ціну на гривню, — каже сільський голова з Харкового Галина Фесак. — Так його там місцеві трактористи мало не побили за те, що зменшив їм заробітки...

Зрозуміло, **час оранки для власників тракторів — своєрідні весняні жнива.** За тиждень можна заробити добрі гроші — 5—7 гривень на сотці. Набагато більшу суму заробляють трактористи під Черніговом. Нині дачникам (а їх десятки тисяч!) орють земельні ділянки в розрахунку 35—40 гривень за сотку. Вповравши тільки гектар, можна отримати 2500—3000 гривень прибутку. Зрозуміло, селянам-трактористам із районів таке може лише наснитися!

...Але легко рахувати чужі заробітки. У цій справі є теж свої нюанси. Тракторист, аби не мати проблем з податковою, має сплатити податок на доходи фізичних осіб. На 1 квітня в області значилося 2057 селян, які надають послуги з оранки городів. Нині, певне, їх більше трьох тисяч. Одне слово, оратимеш без відповідного «патенту», можеш заслужити певні санкції. Як не крути, а це збільшує собівартість обробітку сотки, зменшує заробіток орача — такий непостійний на селі.

Попри ці реалії, нині на Чернігівщині приватні тракторці добряче допомагають зняти весняне напруження на селі. Сільчанам не доводиться чекати до кінця травня, як колись, поки колгосп не відсіється і займеться людськими городами. А вчасно посаджений город — це все-таки добрий майбутній врожай.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

СОБІВАРТІСТЬ ОБРОБІТКУ СОТКИ

З урахуванням затрат — виду техніки, вартості пального, витрат на оплату праці, амортизаційних відрахувань, витрат на поточний ремонт та технічне обслуговування тощо — спеціалістами відділу економічного аналізу, прогнозування розвитку АПК та соціально-трудових відносин департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації обраховано собівартість оранки сотки землі на присадибних ділянках. Розрахунки проведені на прикладі двох видів тракторів — МТЗ-80 «Білорус» та китайського «Фотон» потужністю 25 кінських сил. Тож оранка стане виконавцю орієнтовно у межах 7 гривень.

Заводи, які дуритимуть здавачів сировини, виженуть з ринку

Державного департаменту ветеринарної медицини. Документом передбачено закуповувати молоко від корів, які утримуються в особистих селянських господарствах, лише на ветеринарно обладнаних пунктах. Порівняно з іншими регіонами, на Вінниччині, за словами співрозмовника, чи не найбільше таких пунктів. Але вони мають бути в кожному селі, де є череда. Проте заводи не поспішають їх облаштовувати. Як і укладати договори між селянином — здавачем молока і молокопереробним підприємством — збирачем молока. Здивування викликає інше — чому дехто з власників корів так само не має бажання будувати стосунки із заводами на основі договорів?

— Договір «прив'язує» здавальника молока до конкретного підприємства, — каже заступник директора департаменту агропромислового розвитку Володимир Мельничук.

— Дядько роздумує так: а якщо завтра прийде заготівельник з іншого заводу і запропонує більше грошей, тоді я опинюся у програші?

На перший погляд, з таким судженням можна б погодитися, — продовжує Володимир Мельничук. — Ринкові умови надають право вибору. Однак селянин наступає знов на ті самі граблі, позбавляє себе можливості захисту в тому разі, коли його спокусять пряником, а потім покажуть батога. Немає документів — немає кому висувати претензії.

Керівник області Іван Мовчан жорстко попередив власників молокозаводів: «Хто порушуватиме чинне законодавство на ринку заготівель молока, той не працюватиме в області». Селянам, які ігнорують підписання документів на співпрацю із заводами, теж радять задуматися, чи правильно діють у такому разі. І чи не доведеться їм згодом оббивати пороги в коридорах влади, шукаючи захисту від спритних заготівельників?

Собі вершки, іншим збитки

Чому молокопереробники так вперто не хочуть поступатися ціною? Адже вони, як ніхто, добре знають, що навіть при задекларованій урядом мінімальній вартості — 2,2 гривні за літр — власники корів залишаються у збитках.

— Щоб отримати 30 копійок прибутку на літрі молока, його треба продати не менш як за 2,5 — 2,6 гривні, — продовжує розповідь Володимир Мельничук. — Причому, це в літній період, коли корми дешевші, ніж взимку.

Зате ціни на готову продукцію заводи встановлюють, беручи до уваги найменшу деталь, що стосується якості. Якщо, наприклад, жирність продукту навіть на десяту частку відсотка вища, то й ціна буде більша. «Коли в нас молоко закуповують, не звертають уваги на жирність, усім платять однакову ціну, а вже як продають, то себе не обділять», — нарікають селяни.

— Несправедливо платити великі гроші за молоко низької якості, — каже керівник одного з молокозаводів. — Хай би що казали власники корів, у сільському хліві не такі умови, як на фермах сільськогосподарських підприємств. Тому й платимо господарствам більше. Бо є за що.

— Селянам треба об'єднуватися у молочні кооперативи, закуповувати обладнання і тим самим робити свою продукцію конкурентною, — каже представник ще одного молокозаводу. — Інакше з часом їх витіснять з ринку потужні виробники молока. — Розумію, що це віддалена перспектива, але все-таки...

На околиці Вінниці споруджують великий молококомбінат. Протягом доби на його технологічних лініях планують переробляти 600 тонн молока (нині загальна добова потужність усіх заводів, що працюють в області, становить дві тисячі тонн молока). Зросте потреба у сировині. Відповідно загостриться конкуренція із заготівлею молока. Можливо тоді за нього платитимуть більше? Поки що 70 відсотків прибутку від реалізації молочної продукції осідає у переробників і торгівлі, стверджують фахівці. Тим, хто утримує корів, залишають краплини на дні дійниці. Яким ще словом, як не обдиралівка, можна назвати такий «справедливий» розподіл доданої вартості?

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДОВІДКА

Тільки у трьох районах області — Гайсинському, Томашпільському і Ямпільському — з ферм агропідприємств надходять приблизно такі самі обсяги молока, як і від корів індивідуальних господарів. У Жмеринському та Чернівецькому районах селяни поставляють на заводи молока приблизно у 40 (!) разів більше, ніж господарства. Торік за продане молоко індивідуальні власники корів отримали 630 мільйонів гривень.

ДЛЯ ПОРІВНЯННЯ

Загалом в області налічується 175,1 тисячі дійних корів, з них у сільгосппідприємствах тільки 35,7 тисячі, решта — у населення.

ВРОЖАЙ

Запорізький степ уже мріє про дощ

Вже з місяць на Запоріжжі немає дощів, а щонайменше два тижні стоїть справжня спека. І хоча запаси вологи в ґрунті ще достатні, щоб забезпечити нормальний розвиток тих же зернових культур, аграрії області вже починають потроху прогнозувати збитки.

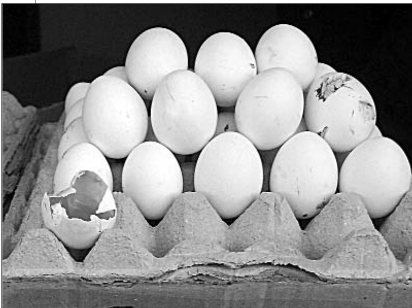
Вони, є надія, не будуть такими великими як торік, коли навіть у східних районах області, найменш постраждалих від посухи, отримали лише половину врожаю 2011 року. Наприклад, у кращих господарствах Бердянського району зібрали тоді пшениці в середньому по 20 ц/га замість 40 ц/га роком раніше. У західних та північних районах навіть про такий показник могли тільки мріяти, у результаті чого середня врожайність ранніх зернових по області у 2012 році ледь перевищила позначку в 15 центнерів з гектара. Щодо пшениці, то вона пережила посуху краще — 17,3 центнера з гектара. Сьогодні ж прогнози поки що коливаються на позначці в 35 ц/га. Хоча подальша спека (а минулими вихідними погода лише поманила можливістю якихось опадів) може не дозволити вийти й на такий результат. А він конче потрібний агровиробникам області, яким хоч цього року потрібно оговтатися після фактичної фінансової катастрофи 2012 року.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

АКТУАЛЬНО

Яйця сиру не замінять

Спорожнілі хліви для великої рогатої худоби дедалі більше селян Херсонщини перебудовують на пташники — розведення курей та гусей перетворюється на значно вигіднішу справу, бо своя корівка перестала бути надійною годувальницею. Через подорожчання кормів та зниження закупівельних цін на молоко лише за останній рік кількість корів у краї зменшилася на 0,4 відсотка (до 78,2 тисячі голів), тоді як поголів'я домашньої птиці «підстрибнуло» аж на 39,8 відсотка — до 7 мільйонів 576 тисяч. А обсяги реалізації худоби та птиці на забій у першому кварталі порівняно з січнем-березнем 2012-го впали на піввідсотка, зате виробництво курячих яєць, згідно з даними Головного управління статистики у Херсонській області, зросло удвічі!

Ці тенденції не могли не позначитися і на продовольчому ринку, де ті ж яйця та м'ясо птиці цьогоріч встигли подешевшати на 0,4—2,9 відсотка, а різні види сирів та кисломолочна продукція, навпаки, підскочили у ціні на 0,2—2,4 відсотка. І хоч як тягне зекономити, сир та кефір яйцями не заміниш — шлунок настирливо вимагає харчового різноманіття.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Заробляють «капусти» на картоплі

Україна істотно збільшила експорт овочів, повідомляє прес-служба Мінагропроду. Так, за перший квартал цього року порівняно з січнем-березнем 2012-го поставки за кордон картоплі зросли у понад 5 разів та становили 7 тисяч тонн, капусти — удвічі, до 2,2 тисячі тонн. Крім того, у десятки разів збільшився експорт цибулі — до 36,4 тисячі тонн, загалом овочів борщового набору — до 8,9 тисячі тонн.

Віталій ОСОКОРСЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 87 (5587)
ВІВТОРОК, 14 ТРАВНЯ 2013

У Червонограді Львівської області 22–річна жінка–водій мікроавтобуса напідпитку наїхала на хлопчика на пішохідному переході та втекла з місця події. Потерпілий з черепно–мозковою травмою та переломом ноги лежить у лікарні, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

У комі продовжує перебувати п'ятирічна дівчинка, яку кілька днів тому у Кіровограді травмувало колесо від автомобіля «Газель», що відірвалося під час руху, *передає наш власкор Петро Мельник*

Корупції немає, зате «шершнів у дуплі»... неміряно

ПРОБЛЕМА

Прокинувся у суботу квітневого ранку — за вікном весна, на душі розмай. Сонячного настрою додавав недавній сон. Наснилося мені, буцімто в Україні раз і назавжди покінчено з корупційною гідрою. А відтак засоромлені олігархи по совісті і порівну поділилися з усіма українцями награбованими мільйонними і мільярдними статками, зніяковілі чиновники-корупціонери повернули у загальнодержавну казну всю власність, придбану ними за хабарі, правоохоронці-хабарники добровільно подалися у відставку... Утім весна і благодать тривали на душі лише до вечора: доки не вийняв зі скриньки суботню пошту — примірник «Голосу України» і два листи: один редакційний, інший — від сумчанки Ольги Перець, адресований головному редактору нашого видання. Саме він і опустив мене на нашу грішну «некорупційну» українську землю...

Як прокурори злочинців у трьох соснах загубили...

«Факти бездіяльності, корупції та протиправні дії працівників Сумського райвідділу міліції та прокуратури Сумського району змусили мене звернутися до вас, щоб про засоби фальсифікування ними кримінальних справ дізналася вся Україна...», — скаржиться до редакції жінка.

Прочитавши перший абзац скарги, подумав, а чи не занадто круто бере землячка? Те, що на Сумщині останнім часом міліціонерів і суддів саджають за корупцію мало не пачками — правда. Не без гріха й чимало тутешніх власників синіх мундирів, чиї «діяння», до речі, автор цих рядків неодноразово висвітлював на сторінках газети. Проте випадків, щоб отак — без напівтонів, відразу, навідліт — і правоохоронців, і прокурорів викривали, у моїй багаторічній журналістській практиці ще не траплялося. Однак після ознайомлення зі скаргою запідозрити сумчанку у зведенні наклепу на вартових порядку язик не повертається...

...Напередодні минулорічних травневих свят її 16-річна донька Юля поїхала погостювати до своєї двоюрідної сестри й однолітки Олени у приміське село Велика Чернеччина. Був весняний вечір, небо над селом визорилося до граничної яскравості. Навколо цвіли сади, наповнюючи повітря п'янким запахом надій. Дівчата, прогулюючись вулицею, де проживала сестра, вдихали аромат розквітлого бузку і пошепки ділилися своїми таємницями і заповітними дівочими мріями. Зненацька цю ідилію обірвала нецензурна лайка, насичена горілчаним перегаром. На сестер, які вже підходили до свого обійстя, похитуючись виплили три тутешні замателі «законодавиці моди» 18—20 років. Глянувши на тендітну Юлю з висоти свого зросту і «прожитих років», одна із них, кивнувши головою у бік Юлі, видихнула на сестер перегаром, мовлявʼ, звідки і що це за географічне одкровення?..

— Це моя сестра, — відповіла Оленка і почула у відповідь: «а ти глохни, малявка, тебе не питають...» Тим часом заклякле від страху «географічне одкровення» не могло вимовити ні слова. Подальші події вона й досі згадує з жахом і тремтінням...

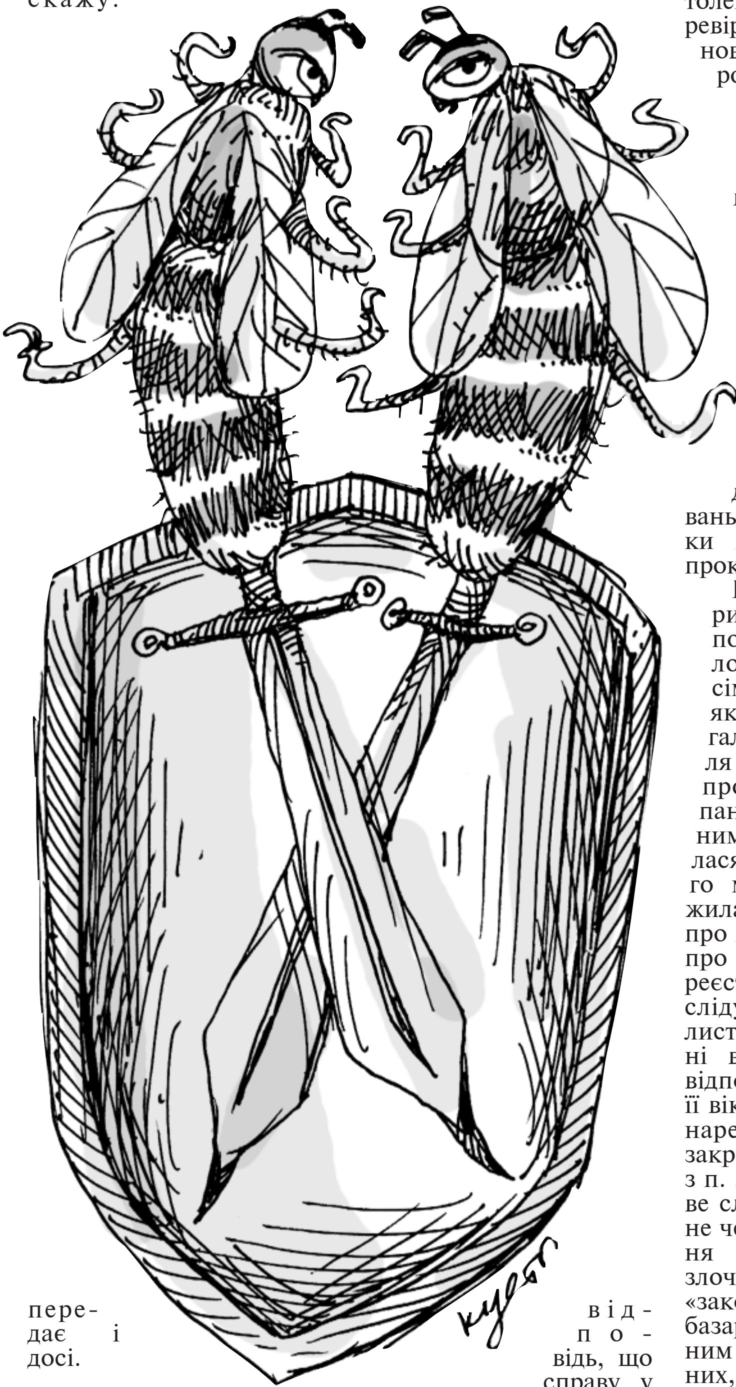
Чи то «ображені неповагою до їхніх персон», чи то для того, щоб розігнати «власну тугу», три двоногі істоти жіночої подоби — як стверджують сестри — з лютю диких горил накинулися на тендітну залякану Юлю. Зі слів мимовільних свідків виплиає, що «леді» били «за правилами» тайського боксу — не до першої крові, а до смерті.

Причому побиття влаштували трираундове, так би мовити, з перепочинком: поб'ють-поб'ють — перепочинуть, і знову давай «наставляти уму-розуму» неповнолітню сумчанку.

Били, як професійні садисти, — «зі смаком». Медики нейрохірургічного відділення Сумської обласної клінічної лікарні, куди Юлю, яка страждала від головного болю, доставили на світанку, назвали діагноз: струс головного мозку, забиття м'яких тканин лівої скронево-тім'яної ділянки, забиття лівого стегна, забиття області лопатки зліва.

Одне слово, набрався цілий кримінальний букет, який за об'єктивного слідства тягне на солідний строк позбавлення волі.

Так, до речі, спочатку вважала і слідчий Сумського райвідділу УМВС України в Сумській області Інга Щербина, яка 11.05.2012 р. порушила кримінальну справу за ч. 2 ст. 296 КК України. У справі, щоправда, з невідомих причин на першому етапі слідства «засвітилися» чомусь «невстановлені особи», але завдяки наполегливості матері та старанням того ж таки слідчого невдовзі імена трьох черненчинських «боксерів» у спідницях офіційно появилися у кримінальній справі. «... свідки, які були на місці події, з самого початку розслідування вказали на осіб, які скоїли злочин, — стверджує мати потерпілої Юлі. — Проводилося попереднє слідство, очні ставки, на яких особи, що скоїли злочин, не заперечували факт побиття моєї дитини, і я була впевнена, що справу, як мене запевняла телефоном слідчий, вона передасть до суду, щойно вийде з відпустки...» Забігаючи наперед, скажу:

передає і досі.

Три мішки гречаної вовни від... вартового закону

А потім, за словами Ольги Перець, почалися дивні «фентезі»: минав тиждень за тижнем, місяць за місяцем, а її, матір неповнолітньої дитини, ніхто навіть не вважав за потрібне повідомити про розслідування справи.

Понад дев'ять місяців даремно промучилися в очікуванні торжества справедливості Ольга Перець зі своєю дочкою. А в райвідділі міліції і районній прокуратурі наче води в рот набрали: ні гуд монінг, ні гуд бай. «... Тим часом мені стало відомо, — продовжує жінка, — що дівчата, які побили мою дочку, розповідають односельцям, що їхні батьки уже вирішили все і «закрили» кримінальну справу... Це підтверджує те, що їх повторно викликали до Сумського райвідділу, де вони під диктовку працівників міліції переписали свої свідчення. Коли я телефоном поцікавилася у слідчої І. Щербини, на якому етапі перебуває розслідування, то почула у відповідь, що справу у неї витребували для перевірки до прокуратури Сумського району. Тоді я зрозуміла, кримінальну справу фальсифікують і ніхто не збирається направляти її до суду, і чутки, які «ходять» селом, це підтверджують...»

Утім Ольга Перець не збиралася миритися з такою «надзвуковою оперативністю» вартових закону і 19 лютого нинішнього року в пошуках справедливості особисто звернулася зі скаргою до прокурора Сумської області Руслана Білоконя «...на бездіяльність та протиправні дії працівників Сумського РВ УМВС України і прокуратури Сумського району...»

І, за її словами, за кілька днів отримала черговий «апперкот справедливості» від служок закону.

Ось цитати з листа-відповіді заступника прокурора Сумського району, молодшого радника юстиції Вікторії Постоленко: «... Під час перевірки звернення встановлено, що 11.07.2012 року на підставі п. 3 ч. 1 ст. 206 КПК України (в редакції 1960 року) досудове слідство за цією справою зупинено (от тобі, Гандзю, й книш. — Авт.). З метою проведення подальшого (?) розслідування справи прокуратурою району надано вказівку про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань...» А ось і три мішки гречаної вовни від прокурора.

По-перше, про закриття справи мати неповнолітньої потерпілої дізнається через сім місяців після того, як її було спущено на гальмах, і то лише після візиту до обласного прокурора. По-друге, пані Постоленко жодним словом не обмовилася, якого числа і якого місяця вона «відважилася» «... на вказівку про внесення відомостей про справу до Єдиного реєстру досудових розслідувань»: у жовтні, листопаді чи напередодні відправлення листа-відповіді, коли півень у її вікно прокукурікав?.. І нарешті, третє, щодо закриття справи. Згідно з п. 3 ч. 1 ст. 206 досудове слідство було зупинене через... невстановлення особи, яка скоїла злочин. Ось вам разом «законні» і ярмарок, і базар під правоохоронним дахом. З огляду на них, не можу не запитати через газету у молодшого радника юстиції Постоленко, яка своєю відповіддю поставила закон з ніг на голову: «Як бути з показаннями свідків і свідченнями звинувачених, які зізналися у скоєнні ними злочину майже рік тому? Невже випарувалися, чи, можливо, через прокуратуру ненароком пройшла овеча отара і через свою неосвіченість зжувала всі докази у справі?» Та, швидше за все, мені здається, підозри пані Перець про те, що міліцейська рука прокурорську миє, чи то пак навпаки, не такі вже й далекі від істини. Це, до речі, підтверджує невідповідність фактів і заяви пані «прокурорші» щодо внесення справи до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Повідомляючи про це заявниці у листі від 23 лютого 2013 року, Вікторія Постоленко лукавила. Сама, а чи ж її напоумило начальство, не знаю. Але, м'яко кажучи, лукавила безбожно, про що свідчить такий факт. Щоб перевірити прокурора на чесність, мати побитої Юлії особисто поцікавилася у слідчого Інги Щербини, коли все-таки справу було внесено до реєстру? І дізналася: 16 березня 2013 року. Тобто лише за 20 днів після «правдивого» повідомлення пані прокурора.

«...Відповідь В. Постоленко мене шокувала, і стало зрозуміло, що прокуратура Сумської області не провела жодної перевірки порушень чинного законодавства, а лише направила мою скаргу до прокуратури Сумського району, яка відписалася листом, — підбиває підсумки «законності дій» прокурорів зневірена Ольга Перець. — А де висновки і покарання відповідальних осіб, які зволікали і фальсифікували кримінальну справу, ... не направили її до суду в установлений законом термін, а призупинили справу через вигадані причини — «якісь там неустановлені особи», які насправді були усім відомі з самого початку розслідування... Ось про це і хочу розповісти через вашу газету всій Україні».

Прохання зневіреної у законі і його виконавцях Ольги Перець «Голос України» виконує з надією, що сьогодні ще не всі вартові закону, у Сумах, зокрема, ставляться до нього як «до дишла» у власних руках.

До речі, наприкінці березня нинішнього року в прокуратурі Сумської області запроваджено посаду прокурора з питань внутрішньої політики. Як на мене, обов'язок нового підрозділу — з'ясувати, де у цій кримінальній справі собака зарита? Редакція з нетерпінням чекатиме відповіді із Сум на цю публікацію. Звісно, в установлений законодавством термін. В іншому разі всі наявні матеріали за цією справою разом з публікацією для всебічного та неупередженого дослідження усіх обставин розслідування у цій справі редакція «Голосу України» змушена буде передати керівництву Генеральної прокуратури України...

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Редакція з нетерпінням чекатиме відповіді із Сум на цю публікацію

Підтримати міжнародну спільноту — наш обов’язок

На виконання програми ООН, присвяченої Десятиліттю заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху (2011—2020 рр.), в Україні, як і в решті держав міжнародної спільноти, з 6 по 12 травня проходив другий Глобальний тиждень боротьби з аварійністю. Своїми міркуваннями з цього приводу ми попросили поділитися голову Громадської колегії незалежних експертів при Департаменті ДАІ МВС України Олександра ФОМЕНКА (на знімку).

— Хочу наголосити, що ініціатором проведення міжнародних тижнів БДР є Україна, представник якої (ним був наш співрозмовник. — **Авт.**) ще 1988 року в Женеві вніс таку пропозицію на розгляд експертів Комітету внутрішнього транспорту Європейської економічної комісії (КВТ ЄЕК) ООН. Як результат — уже 1—7 жовтня 1990 року провели перший загальноєвропейський тиждень БДР, а згодом і наступні — в 1995, 2000, 2004 роках. У 2005 році Генеральна Асамблея ООН вирішила поширити досвід Європи на весь світ. 23—29 квітня 2007 року відбувся перший Глобальний тиждень БДР під егідою ООН, про що, до речі, «Голос України» інформував своїх читачів.

Рішення про проведення нинішнього, тобто другого, Глобального тижня було прийнято ООН ще в листопаді 2011 року, про що завчасно поінформували керівників усіх держав міжнародної спільноти. Європейська економічна комісія ООН спільно з ВООЗ рекомендують особливу увагу приділити вразливим учасникам дорожнього руху: пішоходам, у тому числі, дітям, людям похилого віку та велосипедистам. Передбачається підвищити рівень інформованості населення про ситуацію з аварійністю на вулицях і дорогах, забезпечити відповідну інфраструктуру для пересування вказаних категорій учасників руху, провести наукові аналітико-статистичні дослідження у цій сфері тощо.

Слід відзначити, що для України ця проблема є надто актуальною. Адже, наприклад, тільки торік зафіксовано понад 11 тисяч наїздів транспортних засобів на пішоходів, у яких загинуло 1900 і поранено майже 10 тисяч осіб. За участі дітей до 18 років скоєно 3873 ДТП, у яких загинуло 265 і поранено 4184 юні пішоходи. За цей час зареєстровано також 1686 наїздів на велосипедистів (загинуло 322 і травмовано 1483 особи). Питома вага пішоходів у загальній кількості смертельних випадків у ДТП в Україні в 4—5 разів вища, ніж, скажімо, в Румунії, Словенії, Бельгії, Нідерландах, Швеції, Франції, Італії, Німеччині та деяких інших країнах Європи.

— Олександре Яковичу, достеменно знаю, що громадська колегія при Департаменті ДАІ напрацювала і внесла на розгляд уряду конкретні пропозиції з цього питання...

— Саме так. Члени колегії взялися за цю роботу, оскільки в державі й досі немає відповідної структури, яка б переймалася проблемами безпеки дорожнього руху. Тож ми розробили відповідний план заходів і ще в січні надіслали його на розгляд до Кабінету Міністрів України.

Щонайперше запропоновано створити національний координаційний комітет з проведення Глобальних тижнів, як то рекомендує ООН, у національному і регіональних планах з безпеки дорожнього руху (в рамках Десятиліття дій) передбачити заходи, спрямовані на підвищення безпеки вразливих учасників руху, а також забезпечити відповідне фінансування. Оскільки практично в усіх населених пунктах водії самовільно перекривають тротуари, змушуючи пішоходів рухатись проїзною частиною, є гостра потреба створення спеціалізованих муніципальних підрозділів міліції з контролю за виконанням правил стоянки. Пропонуємо там, де припарковані на тротуарах і пішохідних доріжках автомобілі перешкоджають чи загрожують руху пішоходів, підвищити висоту бордюрів, установити ажурні огорожі, стовпчики, декоративні вази для квітів тощо. Не перераховуватиму всі 27 пропозицій. Скажу лише, що реалізація цього проекту не потребує значних капіталовкладень.

— А чи є якісь наукові напрацювання стосовно безпеки саме вразливих учасників дорожнього руху?

— На превеликий жаль, у нас немає жодної спеціалізованої наукової установи, яка б безпосередньо переймалася цією проблемою і координувала наукові дослідження в країні загалом, а тим більше стосовно вказаної категорії громадян. У державах Європи актуальні дослідження в сфері безпеки дорожнього руху проводяться регулярно.

Так, інститут БДР Греції активно працює над проектом «Авеню» (спільний для ЄЕС), спрямованим на захист інтересів уразливих учасників дорожнього руху, зокрема, людей похилого віку і молодих водіїв. Дослідження, виконані в Швеції, дають підстави стверджувати, що для суттєвого зменшення кількості жертв серед пішоходів необхідно враховувати не тільки поведінку учасників руху, а й стан доріг, умови для руху, регулювання швидкісних режимів, застосування систем автоматичного екстреного гальмування, безпечної для пішоходів конструкції передньої частини автомобілів тощо. Крім того, розробляються конкретні пропозиції для реалізації цих висновків.

— До речі, що стосується швидкісних режимів. Переважна частина вітчизняних водіїв почуваються за кермом, наче за штурвалом літака, зокрема, в населених пунктах...

— У країнах ЄС, де умови для руху не йдуть в жодні порівняння з нашими, швидкість руху в населених пунктах обмежена до 50 кілометрів на годину. В Україні, як відомо, 60 кілометрів на годину. та ще й «фора» в 20 кілометрів, оскільки за таке перевищення не передбачена відповідальність. Таким чином, можна безкарно рухатися із швидкістю 80 км/год. Як на мене, то саме це є основною причиною «лідерства» України щодо тяжкості наслідків аварії для пішоходів (у 4—5 разів вища, ніж у країнах Європи). Про це свідчать і резонансні ДТП з наїздом на людей, які мали місце останнім часом. Відомо, що людина реагує на небезпеку в часовому проміжку від 0,6 до 1,2 секунди. Автомобіль за швидкості 80 кілометрів на годину за 1 секунду проїжджає 22,2 м. Вважаю це переконливим підтвердженням того, що зниження швидкості до 50 км/год. у населених пунктах дозволить попередити значну кількість ДТП з трагічними для пішоходів наслідками.

— Отже, і водіям, і пішоходам слід пам’ятати, що безпека дорожнього руху — це життя!

— Саме так! Таким, до речі, і є девіз загальноєвропейських тижнів під егідою ООН. Виходячи із вимог Закону України «Про дорожній рух» (ст. 16), насамперед водії зобов’язані вживати всіх можливих заходів для безпечного пересування найуразливіших учасників руху: дітей, інвалідів, людей похилого віку і велосипедистів.

Бажано, звичайно, щоб і Державтоінспекція провела в ці дні місячник «Тротуар — пішоходам».

Великі сподівання покладаються і на пресу, радіо, телебачення. Свого часу і Всеукраїнська Рада церков та релігійних організацій звернулася до власників різних ЗМІ і видавців з проханням «усвідомити свою відповідальність перед Всевишнім, нинішнім і майбутніми поколіннями і сприяти пропаганді безпеки дорожнього руху в підлеглому ефірі, на сторінках газет, журналів і книжок».

Вела розмову
Тетяна КОРН.

Рибалки Фороса заявляють про рейдерське захоплення їхньої організації

Громадська організація рибалок-любителів Фороса, яка орендує останню вільну ділянку морського берега на південнобережному курорті стала об’єктом рейдерського захоплення. Про це на прес-конференції в Сімферополі заявив представник Фороського товариства рибалок-любителів Чорного моря Анатолій Тертишніков.

За його словами, за лічені дні серед членів товариства, крім 17 місцевих любителів морської риболовлі, опинилося ще близько п’ятдесяти жителів Києва, Івано-Франківська й інших регіонів України, після чого в столиці пройшли збори, на яких призначили нового голову організації.

Як зазначив Тертишніков, рейдерське захоплення почалося після того, як члени товариства запідозрили правління у фінансових зловживаннях на суму понад сто тисяч гривень. У зв’язку з цим вони вирішили переобрати статут організації, щоб обмежити правління в правах. Однак у березні, за два дні до загальних зборів, на яких планувалося розглянути статутні нововведення, рибалкам надійшло запрошення на аналогічні збори їх власного товариства, але призначені в Києві.

«У залі сиділо близько 50 молодих хлопців і дівчат. Ми ніколи не бачили нікого з них, щоб вони рибалили біля берегів Фороса. Ці люди повідомили, що стали членами нашого товариства тільки в січні, при цьому про членські внески й інші особливості роботи організації ніхто з них нічого не чув», — розповів Тертишніков.

Нині, за його словами, установчі документи й печатка товариства вже перекочували до Києва, а сама організація перереєстрована в Ялтинському управлінні юстиції. При цьому в Ялтинському управлінні юстиції рибалкам підтвердили, що процедура зміни правління пройшла з порушеннями, однак надати документи відмовилися.

Водночас історія захоплення товариства рибалок-любителів мала великий громадський резонанс серед населення Фороса.

«З початку 1990-х років прибережна лінія Фороса інтенсивно забудовувалася, і зараз у громадян не залишилося можливості безперешкодно підійти до берега, крім тієї ділянки, яку займає наше товариство», — пояснив Тертишніков.

У зв’язку із цим у селищі відбувся схід громадян, на якому близько 200 осіб підписалися під зверненням до правоохоронних органів із проханням розібратися з рейдерами. Жителі впевнені, що людей, які захопили організацію, цікавить не риболовля, а 10 соток землі, договір про оренду яких у рибалок укладено з селищною радою до 2030 року.

«Я думаю, там немає любителів риболовлі, там є, напевно, інтерес до 10 соток землі. Вони залишать для годиться один човник, зроблять стоянку для яхт і побудують на місці човнової станції дев’ятиповерховий готель. Так було вже не раз на Південному березі», — заявив Тертишніков.

Фороські любителі рибного лову вже звернулися до прокуратури й міліції, а також до прем’єра Криму Анатолія Могильова. Відповіді на свої звернення вони поки що не одержали.

Андрій РАЗИЛО.

О ЧАСИ, О ЗВИЧАЇ

Собачі бої: жорстокість або розвага для «розумних людей»?

— Ти на собачі бої поїдеш? Хоча б подивитися...

Мила дівчина, господарка молоденької середньоазіатської вівчарки, сумно зітхає: собака росте занадто добрим і участь у боях йому не світить. Ми часто зустрічаємося на собачому майданчику — мої чорні тер’єри дружать з її алабайкою.

Хазяї кавказців і середньоазіатів оминають цей куточок, уникаючи конфліктів. Натаскані на охорону території пси гратися з іншими собаками точно не стануть. Вони битимуться. І не тому, що це подобається їм — це подобається їхнім власникам.

— То ким же треба бути, щоб свого собаку — вірного друга, вирощеного з милого пухнастого клубочка, виставити на бої, щоб чийсь злобний пес рвав йому зубами горло...

— Ти не розумієш, — заперечує хазяйка алабая. — Це такий кайф! Стільки адреналіну... А розумні люди роблять на цьому гарні гроші.

Кілька сотень «розумних людей», 130 вовкодавів, натасканих битися і вбивати, — така компанія зібралася нещодавно на курорті Коблево. Захід називався красиво й звучно: «Міжнародний турнір ччемпіонів і найсильніших рейтингових бійців». Але під цією яскравою етикеткою ховалися банальні собачі поєдинки, жорстокі та криваві. 65 боїв за один день.

На базі «Лотос» охоче розмістили учасників турніру — крутих чоловіків із кавказькими та середньоазіатськими вівчарками. До Коблева прибули солідні авто не тільки з України та Росії, а й із Білорусі, Молдови, Болгарії, Чехії, Косово, Сербії, Македонії... Очевидці розповідають: вечір приїзду ознаменувався пишним банкетом, від якого учасники відходили потім ще цілий день.

І, нарешті, турнір. Гавкіт, рик, вереск, крик, непристойні вислови... Для людей — сплеск адреналіну, для собак — кров, біль, рвані рани.

Собачі бої в Україні підпадають під кримінальну відповідальність — як форма жорстокого поводження з тваринами. І локальні поєдинки, які часто влаштовуються любителями кривавих видовищ, зазвичай проходять без зайвого розголосу. Але, схоже, організаторів такого масштабного турніру відповідальність не хвилювала. Бої ліцемірно було названо тестовими випробуваннями. Влаштовувачі кажуть: собачок, мовляв, ніхто не змушував битися, вони самі цього хотіли! Але все-таки для певної конспірації власників вовкодавів офіційно запрошували не в Коблево, а в... Одесу.

Які наслідки це «задоволення» мало для собак, добре видно на світлинах, виставлених на інтернет-форумі про тестові випробування вітчизняних вовкодавів (volkodavcaoko. forum24. ru), події описано в захоплених відгуках про поєдинки. Народ відпочив, потусовався, вдало продав щенят, погрівся на сонечку біля моря... Коли збуджений пес вирвав з рук хазяїна повідець і накинувся на людину, яка не сподобалася йому, — обійшлося без жертв. Усі живі. Й задоволені.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Фото з форуму volkodavcaoko. forum24. ru

P. S. Запитання до правоохоронців: чи знали ви про ці звірства й що зробили, щоб уникнути боїв?

За останні п'ять років українці стали жити довше — у середньому понад 71 рік. Найкращі показники — у Києві, на Тернопіллі, Буковині, Львівщині та Прикарпатті. Найнижчі — у Донецькій, Кіровоградській, Дніпропетровській і Одеській областях, *інформує наш власкор Сергій Сулима*

Рятувальники дістали автокраном вантажівку із провалля, що утворилося просто на стоянці одного із торговельних центрів у Старокостянтинові на Хмельниччині. Яма виникла через підмивання грунту водою, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Місто мільйона листівок

Донецький клуб посткроссінгу — один із найактивніших

Відкриваю поштову скриньку — безплатна газета, реклама інтернет-провайдера, рахунок за газ і «лист щастя»... Стандартний набір розбавляє листівка із барвистою чашкою — привіт від посткроссера з Єкатеринбурга. Міжнародний обмін листівками дуже популярний у Донецькій області. Мій особистий досвід «у системі» — всього місяць, а от місцеві поштовики давно вивчили тонкощі цієї справи.

Бах, жерсть, краса

Людмила Сердечна, замдиректора донецької дирекції УДППЗ «Укрпошта», уже 5 років зареєстрована на сайті посткроссінгу, зібрала близько 200 листівок.

«Улюбленої теми досі нема, цікава зворотна сторона (тарифікація, поштові штемпелі, технологічні оцінки). Так, на французьких марках вартість пересилання — не в грошовому виразі, а вказується гранична вага листа, наприклад, до 20 грамів. А з Німеччини приходили листівки з інтернет-маркою: платиш електронно, одержуєш марку з бар-кодом, вибираєш для неї картинку й роздруковуєш», — поштовик перегортає пухкий альбом з картками. На зворотах — фінські стереолижники, італійські спагеті, Бах і Бетховен з... Китаю. «А співробітниця отримала привіт з Південно-Східної Азії — на марці було зернятко рису, яке пройшло весь світ і не відклеїлося!» — висловлює захват Людмила.

Юлія Скрипник, співробітниця донецької «Укрпошти», — посткроссер з 3-літнім стажем: «Дуже люблю екзотику, щоб звісточка півсвіту пройшла. Листівки з Німеччини, Нідерландів дістаю зі скриньки, як звичайну пошту. А от якщо Нова Зеландія...» Найрідкісніша картка прийшла в Донецьк з островів Французької Полінезії — поштовики ледь знайшли їх на карті. У деяких учасників системи побажання занадто специфічні: «Вимагають надсилати листівки тільки «по темі», усе інше обіцяють передарувати. Звичайно, це неприємно», — ділиться досвідом співрозмовниця.

Трапляється, люди одержують особливий сувенір — календарик, монетку, магніт: «Якось наклеїла на звороті трамвайний квиток — стільки радості в адресата було! Співробітникові приходила ціла бандероль — кілька листівок і місцева газета», — продовжує Юлія. Людмила протягує листівку — вхідний квиток у національний парк Литви: хоч у гості їдь!

Ще одна цінність донецьких колекцій — німецька картка з жерсті, таких у нас не роблять, тільки дерево освоюємо. Людмила з гордістю показує акуратну дощечку з машинкою: «Це новинка, мені пробний екземпляр Макіївка надіслала. Такі ми вже отримували з Фінляндії, але там їх роблять на лубку, у нас — випалюють на дереві».

Юлія витягає екземпляр з тюльпанами та велосипедами: «А ця майже у всіх знайомих є, бачила штук п'ять, не менше. З Голландії». Асортимент в магазинах невеликий, часто посткроссери замовляють листівки через Інтернет або оригінальничають: у Людмили є «фіолетовий лід» із Чехії — зразок для покупки фарби певного відтінку.

Юлія Скрипник і Юлія Федіна (праворуч).

Листівка в придане

Відправляти порожню картку з адресою нудно, але Людмила Сердечна зменшує мій запал: «Посткроссінг ні до чого не зобов'язує. Дехто спочатку зрозумів цей проект як переписку, але тут цікаво те, що ти не повинен писати та відповідати. Багато хто обмежується побажанням щасливого посткроссінгу».

Втім, люди часто просять черкнути про рідне місто, захоплення, родину. Можна надсилати листівки на подяку або вступати в групи за інтересами для обміну тематичними картками.

Найбільше це захоплення зближує посткроссерів одного регіону: «Донецький клуб посткроссінгу — один із найактивніших в Україні. Його члени регулярно зустрічаються, за результатами публікують звіти. Разом підписують листівки і відсилають їх. Збирається близько 20 осіб», — ділиться Юлія Скрипник. Захоплення заразне: її син, семирічний Вітя, вже «у системі»: «Дитині подобаються картки з літаками, паровозами, улюблена — з Музею космонавтики. Спочатку він не зрозумів принцип посткроссінгу, на зустрічі клубу запитував, навіщо такі гарні листівки викинули», — сміється співрозмовниця.

«Викинуті» послання можуть стати чиїмось приданим: «Мами просять підписувати листівки на ім'я новонароджених дочок. Обіцяють показати, коли дитина виросте», — каже Юлія. Поштовики допомагають «співучасникам» руху: «Хлопець відправив додому листівку із Швейцарії — її помилково доправили нашому співробітникові, активному посткроссеру, який живе поруч. Через Інтернет самі знайшли отримувача», — згадує Юлія.

І звичайно, збіги — обов'язкові: «До мене прийшла листівка з Австралії російською мовою. Дівчина написала, що нещодавно переїхала з Росії, а я — її перший адресат», — сміється Юлія Федіна, поштовик, посткроссер з 2-літнім стажем. «Наш співробітник отримав «російську» листівку з Кіпру — в одержувача дружина з Донбасу», — згадує Л. Сердечна.

Глобалізація — забавна штука: «От прийшла листівка з Фінляндії: надрукована в Америці, з картиною француза Дега», — показує Людмила. Поштовик розглядає свою колекцію: «Лос-Анджелес — це ж «місто янголів», Сан-Франциско — «святий Франциск», а Санта-Барбара — «свята Барбара», не тільки серіал. Тільки з посткроссінгом звертаєш на це увагу». Ввечері мені приходить звісточка з німецького Штаде: у містечку всього 45 тисяч жителів, зате перша письмова згадка про нього датована 994 р. — і до цієї історії можна доторкнутися за допомогою посткроссінгу!

«Люди дивуються: що, мобільного телефону нема, з листівками возитися? Але Фінляндія, батьківщина «Nokia», уже півтора мільйона карток надіслала», — сміється Людмила Сердечна. У системі зареєстровано 14,5 тисячі фінів, українців — 18,5 тисячі, з них 1426 осіб — мешканці Донецької області. При цьому населення Фінляндії зіставне з населенням Донбасу: 5,2 мільйона порівняно з 4,3 мільйона.

Дончани люблять ставити рекорди. «Місто мільйона листівок» — як щодо такого звання?

Марія ПРОКОПЕНКО.
Донецька область.
Фото автора.

А ось такі листівки донецькі посткроссери надсилають своїм адресатам з інших країн.

Автобус–невидимка до Симони

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У вересні минулого року до «Голосу України» звернувся наш постійний читач із Житомирщини Леонід Малецький. Він скаржився, що з його рідного села Симони не ходить рейсовий автобус до районного центру Ємільчиного. Туди можна добратися лише кількома транспортними засобами, роблячи пересадку в селі Бараші на маршрут Ємільчине—Бараші. А для людей похилого віку їхати в одне село, щоб пересісти на інший автобус до райцентру, зовсім незручно.

Тоді, у вересні, скаргу читача ми надіслали до Житомирської облдержадміністрації і отримали відповідь, яка була надрукована в рубриці «Діалог» (16 жовтня 2012 року). В ній заступник голови ОДА Віктор Куницький повідомляв, що функціонує міжміський маршрут Симони—Житомир через Бараші, який обслуговує ФОП Лисицький Й.С. Цим маршрутом виконується три оборотні рейси щоденно. Також функціонує приміський маршрут Ємільчине—Бараші, який обслуговує ВАТ «Ємільчинське АТП-11852» із виконанням двох оборотних рейсів щоденно. На момент звернення «Голосу України» до ОДА головним управлінням промисловості та розвитку інфраструктури облдержадміністрації було внесено відповідні зміни до паспорта маршруту Ємільчине—Бараші, де передбачено заїзд до села Симони двічі на тиждень — у середу та п'ятницю. Питання автобусного сполучення села Симони із районним центром (за словами Віктора Куницького) перебуває на контролі в облдержадміністрації.

Проте чи то контроль такий слабенький у облдержадміністрації, чи то за темними вікнами комфортного службового авто не видно наявності чи відсутності автобуса, але через чотири місяці, 22 лютого 2013 року, ми отримали нового листа від нашого читача. І в ньому Леонід Малецький написав: «Мушу з сумом повідомити, що обласний чиновник злукавив та ввів в оману читачів «Голосу України» і мешканців нашого села. До сьогодні (а лист до редакції пишу 13 лютого) зв'язку з райцентром як не було, так і немає. Цікаво, яка відповідь надійде тепер?»

Що ж, нам нічого не залишалося, як знову звернутися до Житомирської облдержадміністрації. По-перше, нам також цікаво, яка буде відповідь нині, а по-друге, є надія, що державні чиновники, які свою зарплату отримують із наших гаманців, все ж прислухатимуться до проблем народу та намагатимуться їх вирішувати. Отож відповідь не забарилася, щоправда, від іншого чиновника — заступника голови адміністрації Миколи Дейсана, в якій він повідомив нам, що ще 17 вересня 2012 року(!) департаментом промисловості, розвитку інфраструктури та туризму, на який покладено функції організатора пасажирських перевезень в області, було внесено зміни до паспорта маршруту Ємільчине—Бараші, а саме — передбачено заїзд до с. Симони двічі на тиждень (середа та п'ятниця). Крім того, на даний час функціонує міжміський маршрут Симони—Житомир через Бараші, який обслуговує ФОП Лисицький Й.С., із виконанням трьох оборотних рейсів щоденно. Проте перевізники визнають, що функціонування двох маршрутів загального користування на відрізку маршруту Бараші—Симони є недоцільним у зв'язку із відсутністю пасажиропотоку. А тому перевізник самовільно припинив заїзд до с. Симони на маршруті Ємільчине—Бараші.

Також у відповіді від Житомирської ОДА «Голосу України» зазначено, що основний потік пасажирів, зокрема жителів с. Симони, з метою доїзду до районного центру користується послугами маршруту Симони—Житомир через Бараші з подальшою пересадкою у селі Бараші на маршрут Ємільчине—Бараші.

Департамент зобов'язав керівництво ВАТ «Ємільчинське АТП-11852» терміново відновити перевезення пасажирів згідно із затвердженим розкладом руху за маршрутом, а також попередив про можливе розірвання договору на право обслуговування маршруту у випадку повторного порушення Правил надання пасажирських послуг.

А ми, у свою чергу, сподіваємося, що проблему з перевезенням пасажирів із села до райцентру буде нарешті вирішено остаточно. І хочемо отримати від пана Малецького наступного листа вже з радісною звісткою про наявність автобуса. А ще, на останок, так і кортить дати пораду чиновникам усіх рівнів: намагайтеся вирішувати питання, з якими до вас звертаються люди, не в стінах кабінету. Зазвичай на вікнах — жалюзі, а вони закривають вам світ навколо. Поїдьте, приміром, у село Симони, поживіть хоча б з тиждень, тоді там, можливо, не тільки прямий транспортний зв'язок з'явиться. Тільки своє авто не забудьте залишити вдома...

Ірина ТИЩЕНКО,
завідувач відділу соціальних питань та листів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.
Житомирська область.

Столичні ігри,

або Чому припинили фінансування реставрації Жовкви

РАЙЦЕНТР КОРОЛІВ

З усіх райцентрів України найбільше пам'яток історії та архітектури — у Жовкві, містечку за 25 кілометрів від Львова. Звідси до кордону з Євросоюзом — 40 кілометрів. Тут свого часу жили польські королі, українські гетьмани та російський цар, тут творилася європейська політика. Чим нині живе найбагатший спадщиною райцентр?

Ось такий він — королівський замок.

Найбільший розквіт — XVII сторіччя

У центрі Жовкви досі виділяється королівський замок, а поряд — Ринкова площа, на ній церкви, костели і синагога. Трохи далі — залишки ганебного стовпа...

Жовква заснована в 1368 році. Магдебурзьке право отримала в 1603-му. У XVII столітті місто було резиденцією польського короля Яна III Собеського.

Найбільший розквіт Жовкви припав на XVII століття. Тоді було збудовано костел святого Лаврентія — пам'ятку римо-католицького мистецтва. За кілька десятків кроків — храм святого Василія у стилі козацького бароко.

Жовква нині — райцентр, там проживає понад 12 тисяч осіб. Є кілька невеликих підприємств. Жовківчани їздять на роботу до Львова, багато виживає з торгівлі — поряд Польща. Що цікаво, останніми роками львів'яни почали викупляти тут квартири. Перспективи Жовкви — історично-туристичні. Хто має магазини в центрі — живе з туристів, яких приїжджає щороку понад 30 тисяч.

На цих вулицях відчуваєш подих історії. Колись військо Богдана Хмельницького двічі побувало у Жовкві. Є версія, що гетьман тут і народився.

У Жовківському королівському замку з грудня 1706-го по квітень 1707 року під час Північної війни була резиденція російського царя Петра І. Досі розповідають легенду, чому річка зветься Свиня. Кажуть, російський цар, хильнувши добряче, не розрахував своїх сил і скупався у водоймі. От до річки й причепилася назва Свиня.

— Станіслав Жолкевський розбудовував Жовкву як ідеальне місто, — розповідає директор Державного історико-архітектурного заповідника у Жовкві Володимир Герич (**на знімку**).

— Усі об'єкти, зведені з каменю в XVII столітті, добре збереглися. Тільки у центральній частині 40 пам'яток, а поза мурами ще понад 80 історичних об'єктів.

— Чи є в Україні хоч один такий райцентр?

— Нема. За кількістю пам'яток та історичних осіб, котрі бували в Жовкві, — це унікальне місто, яке потребує більшої підтримки в масштабах і України, і Європи. Жовква колись відігравала роль важливої європейської столиці.

Як полюбити минуле

З Володимиром Геричем розмовляємо в робочому кабінеті, що в Жовківському замку. Директор заповідника — авторитетний на Львівщині керівник. Був міським головою Жовкви, очолював райдержадміністрацію, був заступником голови Львівської ОДА. Кандидат економічних наук, добре знає проблеми краю.

— Коли тут була резиденція польського короля?

— Це часи короля Яна III Собеського, який прославився в Європі битвою під Хотином і визволенням Відня від турецької облоги (1683). Собеський мав резиденції у Варшаві та приватні володіння у Жовкві. Народився в Олеському замку і добре знав цей край. Після перемоги під Віднем у Жовкві відбулося вшанування Яна Собеського. Сюди прибули посли Англії, Франції, Австрії, Ватикану, щоб прийняти доленосні для всієї Європи рішення. У Жовкві російський цар ухвалював важливі рішення щодо відносин із Заходом.

А от ще дві постаті — Богдан Хмельницький та Іван Мазепа.

Батько Богдана Хмельницького Михайло служив у Жовкві, а його син закінчив Львівську єзуїтську колегію, яку збудував Жолкевський. Богдан кілька разів бував у Жовкві.

Іван Мазепа боронив від татар Крехівський монастир. Приїжджав у Жовкву за часів Московщини на велику військову раду. Не знайшов порозуміння, вирішив йти на союз з Карлом і воювати проти Петра І — ось така історія.

— Які об'єкти зараз викликають інтерес?

— У центрі міста велична історична площа, навколо неї — стародавні будівлі. У досить непоганому стані храми, часто завдяки коштам громади. Є дві дерев'яні церкви, дуже цікавий замок.

— Який у них статус?

— Пам'ятки національного значення, отже, держава повинна про них дбати.

— Це позначається на мешканцях, владі?

— Ось цифри. В Україні 459 міст, з них 400 — історичні. Починаючи з перших осіб держави, мусимо бути обізнаними, що таке історична спадщина, як її зберегти. Розумію, є економічні проблеми. У сусідів з Євросоюзу життя теж нелегке. Але там завжди виділяють кошти на збереження пам'яток.

На жаль, останні три роки уряд жодної уваги на це не звертає. Коли я п'ять літ тому прийшов працювати у заповідник, то відчув: мене не розуміють ні влада, ні бізнес. Для багатьох історична спадщина нічого не значить. Кожне історичне місто повинне мати свій історико-архітектурний план, де визначені території, цікаві з точки зору історії.

З інститутами національно-культурної спадщини Польщі та нашими колегами з Києва ми за п'ять років провели навчання для 400 осіб. Потім поїхали до Польщі й показали, як там дбають про пам'ятки. Дехто був настільки вражений, що почав по-іншому дивитися на свої міста. Чому в Парижі нема в центрі хмарочосів? Бо французи себе шанують.

— Які найчастіше виникають непорозуміння?

— В історичній зоні є певні обмеження. Про них нерідко забувають. Пам'ятка має бути збережена у первісному стані. Є дві речі, які мають далекосяжний мультиплікаційний ефект. Це знання, що передаються через покоління, і пам'ятки, котрі зберігаються довгі роки. А в нас часто хочуть в історичних будівлях дерев'яні вікна міняти на пластикові. Місцева влада ніби все розуміє, але коли ухвалюють рішення, забувають і про інші обмеження.

У королівському замку протікає дах

— Яких кроків чекаєте від центральної влади?

— У 2001-му ухвалена постанова уряду про збереження і відтворення історичного середовища Жовкви, а два роки тому цю програму скасували. Перший етап закінчився 2006-го, ми дещо модифікували наші плани, але в міністерствах регіонального розвитку та фінансів не підтримали нових кроків. Ніхто не наважився глянути на перспективу — це яскравий приклад ставлення центральних органів влади до історичної спадщини. На сьогодні нема жодної державної програми. Нам виділяють кошти на зарплату, а на капітальні вкладення — ні копійки.

У 2008 році дали гроші на реставрацію, потім припинили фінансування. Треба терміново консервувати певні об'єкти, завершити встановлення покрівлі. Мусять бути хоч невеличкі кошти на охорону історичної та культурної спадщини. Не тільки в Києві, а й у регіонах. Вкладення в історичну спадщину дають найбільший і найдовший ефект.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Фото надані адміністрацією заповідника.

КОМЕНТАР

Голова Жовківської райради Тадей Швай:

Наш район за кількістю пам'яток — на другому місці після Львова, а серед сільських районів ми перші в Україні. Не так обслуговуються об'єкти, як би хотілося. З 2009 року припинили виділяти кошти на відновлення історичного середовища в Жовкві. Що вдіє райрада, якщо пам'ятки на балансі держбюджету і фінансуються через Мінкультури? Я бачив проект заповідника — дуже гарно. Чим можемо — допомагаємо. Райрада завжди йде назустріч.

З облбюджету торік виділили понад мільйон гривень на церкву у Старій Скваряві. Більше — жодної копійки. 2013-го ще нічого не спрямували. Обіцяли кошти на відновлення церкви Йосафата — близько 15 мільйонів, але поки що на рівні обіцянок. Фінансово ми не відчуваємо, що живемо у райцентрі, де найбільше серед районів пам'яток історії. Львівські бізнесмени теж не докладаються, мовчки спостерігають. Пообіцяли допомогу з усеукраїнського фонду. Нам би хоч 5—7 мільйонів, щоб завершити накриття замку, на якому розібраний дах і все затекло. Сушити приміщення доведеться не один рік.

Зараз керівникам району необхідно їхати до столиці і просити кошти на наступний етап реставраційних робіт. Народний депутат України від нашого району Василь Пазиняк написав депутатський запит до першого віце-прем'єра, але відповідь надійшла... з відділу культури Жовківської РДА. З Києва лист-прохання надіслали у Львівську ОДА, звідти — у Жовківську РДА, а потім передали у районний відділ культури.

Ми надіслали ще одного листа, конкретно розписали, що необхідно зробити насамперед. Нагадали чиновникам наше законодавство: не можна виділити кошти на відновлення пам'яток національного значення з районного бюджету, бо це забороняється законом. Тільки держбюджет і спонсорські гроші маємо право залучати. Ми пишаємося, що живемо в історичному місті. Вдалося відновити стару площу, фасади будинків у центрі Жовкви. Я б звідси нікуди не поїхав. Прекрасний край.

Євросоюз допоможе

10 квітня в Бресті на засіданні моніторингового комітету програми транскордонного співробітництва Польща—Білорусь—Україна прийнято рішення про фінансування проекту «Скарби прикордоння — охорона культурної спадщини», поданого спільно Товариством Ісусовим оо. Єзуїтів у с. Старе Село (Жешувське воєводство, Польща) та Державним історико-архітектурним заповідником у Жовкві. Фінансова допомога Євросоюзу на реставрацію та музеєфікацію Жовківського замку становитиме близько 15 мільйонів гривень.

ПОДРОБИЦІ

Прийде турист знеможений, та не переможений...

Нещодавно Хмельницька область уперше за свою історію відкрила туристичний сезон. Моду на щорічну презентацію принад для мандрівника запровадило 2005-го третє в Україні за кількістю пам'яток місто Кам'янець-Подільський, яке за їі роки зуміло впевнено вийти на світові туристичні виставки. Саме в ньому і відбулося свято. Однак подільські туроператори запевняють: у краї є ще багато цікавинок. Ось, наприклад, у Антонінах Красилівського району повністю зберігся палац Потоцьких. Докладний макет садиби з цікавістю розглядали відвідувачі, яких зустрічало подружжя Потоцьких — у їх ролях виступили охоронці антонінської спадщини. Гості насолоджувалися майстерною грою флейтистки — графська родина захоплювалася цим інструментом і тримала при собі музикантів. Вражає і костел Іоана Хрестителя в Ізяславі, побудований ще 1599 року. Ізяславці представили копію Пересопницького Євангелія, яке 1556-го в селі Двірець цього району почали створювати син протопопа Михайло Василевич та архімандрит Пречистенського монастиря Григорій. Благодійний фонд «Хесед бешт» пригощав мацою та розповідав про єврейські традиції Поділля. Головний лікар санаторію «Райдуга», що в Волочиську, Віталій Голобродський запрошував оздоровитися в цьому закладі. Отже, за три дні гості могли дізнатися, куди саме варто помандрувати, щоб поповнити пізнавальний багаж та пережити позитивні емоції зустрічі з неповторним.

Кожен район області рекламував свій товар, і на всяку пропозицію знаходився свій покупець.

До відкриття туристичного сезону приурочили новий рекорд України — зібрали наймасовіший духовий дитячо-юнацький оркестр. 50 юних музикантів з Дунаївців, Шепетівки, Ярмолинців, Віньковецького і Хмельницького районів, Вишнівчика на Чемеровеччині, Старої Ушиці, Кам'янця-Подільського та інших зіграли козацький марш.

Справжній шквал емоцій викликав і встановлений перед ратушею пам'ятник туристу. Його автори Сергій Кляпетура та Роман Кліщ змушені були відповідати на запитання, чому саме такий образ мандрівника вони вибрали. Врешті, кілька новинарів прийшли до висновку: турист пішки (оскільки нашими дорогами часто їхати просто небезпечно) добирався здалеку до Кам'янця, щоб побачити його пам'ятки. Тож прийшов у заповідне місто худим і змарнілим, але, роззирнувшись, не пошкодував про важкий шлях, а застиг зачудований: яка ж краса!

До речі, не лише Хмельниччина показала себе в ці дні. У Старій фортеці свій туристичний потенціал в рамках регіональної виставки «Перлини Західної України: фортеці і замки» презентували Луцьк, Тернопіль, Збараж, Хотин, Острог. Численні виставки, анонси цьогорічних фестивалів, танцювальне та паркур-шоу, лицарські бої та середньовічна музика в Руській брамі, демонстрація фрагментів кінострічок, знятих у Кам'янці-Подільському... Все це було справжнім відкриттям уже для самих учасників дійства, які прибули з інших районів.

Віра ШПІЛЬОВА.

На знімку: пам'ятник непереможному туристу створили Роман Кліщ та Сергій Кляпетура.
Фото автора.

Від черкаських полів до полів Єлисейських

ДОЛІ

Важка, але цікава і довга життєва дорога судилася Марії Сидорівні Погорілій, яка майже 70 років живе у Франції. А родом вона з села Товста Городищенського району, що на Черкащині.

У неволі зустріла кохання

У роки війни дівчину забрали фашисти на примусові роботи до Німеччини. Був тяжкий період невпевненості у майбутньому. Але доля подарувала їй світлий промінь, який зігрівав усе подальше життя. В неволі вона познайомилася з П'єром — полоненим французьким офіцером. Коли їх звільнили американські війська, молоді люди вже разом поїхали до Франції.

Маріїн коханий був із багатої родини, батько мав значні капітали. Але він без радості зустрів українську невістку. Мовляв, не знає ні нашої мови, ні культури, ні звичаїв. Вимагав, щоб син залишив Марію. Але про розлучення не могло бути й мови, адже Марія вже чекала дитину. Й батько сказав, що визнає їхню сім'ю тільки тоді, коли вони самі, без його допомоги, стануть на ноги.

Так почалося життя Марії у Франції. Вона з П'єром працювала на підшипниковому заводі. Не цуралася жодної роботи. Чоловік зробив усе можливе, аби Марія швидко оволоділа французькою мовою, не відчувала себе чужою. Багато допомагав вдома. Швидко линув час. У роботі, домашніх клопотах, у піклуванні про сина Жан-П'єра і доньку Надію-Христину. Своєю наполегливою працею облаштували власний дім, жили не гірше за інших. Через десять років їхні старання оцінив і свекор. Усе своє майно заповів не синові, а українській невістці!

Коли Марія з чоловіком стали ще заможніші, переїхали до курортного містечка Сан-Андре, що за 900 кілометрів від Парижа. Це на березі моря, поряд Піренеї, за 10 кілометрів — Іспанія. Тут чудовий клімат, тепло і гарно.

Коли Марія Сидорівна вийшла на пенсію, то мала 33 роки трудового стажу. Тепер отримує пенсію — дві тисячі євро. Її П'єр, на жаль, помер рано, у 1986 році. А Марії судилося довге життя. Зараз їй 90 літ. Хоч живе сама, та в усьому їй допомагають син і донька, онуки.

Через 70 літ ступила на рідну землю

Звичайно, родичі у селі завжди пам'ятали про Марію, хотіли дізнатися, як склалася її доля. Адже не мали жодної звістки відтоді, як її забрали у неволю. А добиватися у радянський час про зарубіжну родичку було небезпечно. Хто знає, де опинилася після війни Марія, з ким зблизилася.

Минав час. Рідна сестра, Надія Рубан, що нині живе в Росії, кілька років тому почала шукати Марію й звернулася до телепрограми «Жди меня». Там записали усі відомості, але попросили не чекати швидкого результату, адже запитів і схожих доль дуже багато.

А Марія, як згодом сама розповіла, ніколи не забувала про свою Україну, рідне село, своїх рідних. З роками, коли прийшла самотність, журба за батьківщиною стала особливо сильною.

Федір Погорілий (Україна) з двоюрідними сестрами Надією (Росія) та Марією (Франція).

Й Марія Сидорівна попросила сина розшукати родичів. Жан-П'єр звернувся до посольства України у Франції, попрохав дати координати села Товста Городищенського району. Через деякий час йому вручили потрібний номер телефону сільради. Але як вдзвонити, не знаючи мови? Жан-П'єр через Інтернет знайшов перекладачку. Вона зателефонувала в село, напитала, що у Товстій живе Федір Гаврилович Погорілий — двоюрідний брат Марії Сидорівни. Потім через перекладачку Жан-П'єр зателефонував до родича.

— Зрозуміло, що я і здивувався, і розхвилювався, і зрадів, — ділиться Федір Гаврилович. — Що не кажіть, а таки рідна кров — не водиця. Я запросив усіх наших французьких родичів до нас у Товсту. Тут їх чекає багато рідних... Спочатку, влітку, приїхав Жан-П'єр. Йому у нас дуже сподобалося! А вже у вересні приїхала і Марія. Що то була за зустріч! Її вітали хлібом-сіллю, у дворі накрили святкові столи, прийшли близькі та далекі родичі. Приїхала й Маріїна рідна сестра з Росії. Вони не бачилися 70 років! Було безкінечне родинне спілкування. Марія розповідала про своє життя, разом із нами співала пісні, які пам'ятає з дитинства та юності. Ми подарували їм сувеніри, компакт-диск із українськими народними піснями.

Французькі гості запросили своїх товстянських родичів зробити візит-відповідь. Федір Гаврилович вирішив не зволікати. Треба ж подивитися світ та як там родичі живуть.

— Прилетів я до Парижа, кілька днів погостював у Жан-П'єра і його дружини Евелін, що живуть у передмісті французької столиці, — розповідає Федір Погорілий. — З Росії прилетіла Надія Рубан. Ми гуляли Єлисейськими полями, побували на Ейфелевій вежі. Квиток на її оглядові майданчики коштує вісім євро. Париж — прекрасне місто! Школярі носять строгу, але красиву форму, гарні зачіски. Я не помітив, щоб хтось із підлітків димів цигаркою! Видно, що це культурна столиця світу! Потім Жан-П'єр своєю машиною відвіз нас до Марії. Дороги там чудові. І ніде не побачили державтоінспекції! Але через певну кількість кілометрів стоять будочки з написом SOS. Коли щось трапиться — кожен водій може викликати допомогу... Марія має добротний будинок, садок. Вона цілком задоволена життям. Особливо тепер, коли знайшлися рідні корені в Україні. Ми приготували борщ, то вона аж засяяла від щастя. Знову багато розмовляли, згадували дитинство, співали. Марія пам'ятає рідну мову. Але коли хвилюється й хоче щось швидко сказати — переходить на французьку.

Але настав час повертатися. До Ліонського вокзалу дісталися розкішним двоповерховим потягом, швидкість 250—300 кілометрів. Летіти до Києва треба було з аеропорту Орлі. Але у ті дні страйкували пілоти — протестували проти підняття межі віку виходу на пенсію. Й Федору Гавриловичу пощастило кілька зайвих годин погостювати у Франції.

Володимир ЧОС,
краєзнавець.

Фото з архіву родини Федора Погорілого.

Будинок Марії Погорілої у м. Сан-Андре.

Фортечні мури не витримують байдужості

Останні фрагменти колись потужної стіни Окольного замку (на фото), що в Луцьку, можуть впасти вже нині, — вважає головний спеціаліст з питань охорони і реставрації пам'яток історії та архітектури облдержадміністрації Петро Троневич. Про це фахівець інформував учасників круглого столу, на якому йшлося про проблеми історичної частини міста над Стиром.

Про подібну загрозу говорили і чверть століття тому, навіть виділили чималі кошти на укріплення унікальної споруди. Але роботи виконали неякісно. Тож частина стіни обвалилася, а кмітливі люди розібрали її на будматеріали.

Причиною руйнування майже 600-літньої пам'ятки фортифікаційного мистецтва Петро Троневич вважає діяльність людей, які сто років тому розрили вал, засипавши ним захисний рів і облаштувавши на ньому городи. Фундаменти просто неба руйнуються і осипаються. Стіна з унікальною орнаментною кладкою XVI століття ось-ось впаде. Зважаючи на те, що державні структури довго реагуватимуть на цю критичну ситуацію, на думку фахівця, врегулювати ситуацію може лише громадськість з допомогою меценатів.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Усе своє майно заповів не синові, а українській невістці!

Хто куди, а ми — до Росії

Кількість людей, котрі виїхали з області, як і раніше, перевищує число прибулих

ГІРКИЙ ХЛІБ ЧУЖИНИ

За офіційною інформацією податкової служби, цього року луганські заробітчани задекларували 1,5 млн. грн. доходів, 75 відсотків з яких жителі регіону офіційно заробили в Росії, інші — у країнах Західної Європи та США. Сума, скажемо прямо, невелика й не може не викликати закономірне запитання: «А чи варто було, вибачте, горбатитися на чужині, якщо заробітки не принесли великих доходів, і тим паче, займатися низькокваліфікованою роботою, зрадивши своєму професіоналізму?» Спробуйте поставити це запитання комунебудь із луганських заробітчан, і якщо натрапите на колишнього шахтаря, можете нарватися на досить грубу відповідь.

Був шахтарем, став різноробом

Перша хвиля трудової міграції з Луганщини припала на середину 90-х років. Приблизно чверть населення депресивних регіонів, що утворювалися після закриття чотирьох десятків вугільних підприємств, були змушені виїхати на заробітки. Хто куди. Основний відплив населення походив із шахтарських регіонів, таких як Брянка, Стаханов, Краснодон, де був найвищий рівень безробіття. Кількість трудових мігрантів у Луганській області оцінювалася в 15 відсотків працездатного населення. Тоді більшість шахтарів, машинобудівників, металургів, робочих переважно їхали до Росії, менше — у країни Східної, Західної Європи й були готові до будь-якої роботи, тільки б прогодувати родину. Друга хвиля збігалася з початком 2000-х. Тоді луганчани цілими групами виїжджали до Києва. Столиця активно розбудовувалася й потребувала додаткової робочої сили. Чого не можна було сказати про Луганськ. Заводи не працювали, вугільну галузь лихоманило, а що стосується будівельної індустрії, то вона зберегла тільки свою назву. Отож в певному сенсі трудова міграція виявилася корисною не тільки для сотень родин, а й для економіки країни. Оскільки поїздки на заробітки за кордон дали змогу багатьом луганчанам, які з тих чи інших причин не змогли знайти роботу вдома, заробити собі на життя й за рахунок високої, порівняно з Україною, оплати праці за рубежем, навіть накопичити деякий капітал. До речі, за даними НБУ, в 2011 році приватні перекази із-за кордону становили в Україні близько 7 мільярдів доларів, або 4,3 відсотка ВВП. Щоправда, не всі з цих грошей є власне перекази заробітчан, але їхня частка в цих коштах теж вагома.

ДО РЕЧІ

Торік у Луганській області було зафіксовано найбільше міграційне скорочення населення.

Сергій Мельник (перший ліворуч) під час обговорення проблем міграції в Луганській області.

Говорячи про міграцію населення Луганської області, ми недаремно розпочали з тих, хто покинув насиджені місця в пошуках роботи. За великим рахунком, заробітчани відіграли не останню роль у тому, що багато луганських родин поміняли громадянство. Близькість російського кордону і родинні зв'язки сприяють тому, що найбільша кількість громадян їде до Росії — понад 90 відсотків. Також мають популярність такі країни, як Білорусь, Ізраїль, Німеччина, Америка. До Італії, Іспанії, Польщі їдуть одиниці. Якщо мати на увазі міграцію по Україні, то торік луганчани найчастіше їхали на постійне місце проживання до Києва (693 людини) чи Харківської області (638 осіб). При цьому кількість людей, котрі виїхали з Луганської області, як і раніше, перевищує число прибулих.

Чому Росія? Фахівці кажуть, що неможливо виділити будь-яку іншу територіальну сукупність, де рівень орієнтації на Росію був би таким великим, як на Луганщині. Основними чинниками, що визначають інтенсивність зовнішніх трудових міграцій у регіонах, називають близькість до державного кордону й особливості менталітету населення. Але є й інша думка: підвищена міграційна активність населення Луганщини може бути наслідком не тільки географічного розташування області, а і її стабільно низького рівня людського розвитку (?). Питання, звичайно, спірне.

Залишаємося вдома?

Перший заступник начальника управління державної міграційної служби Луганської області Дмитро Горбунов порадував:

— Останнім часом з'явилася тенденція до зменшення кількості громадян, які звертаються в наш підрозділ для одержання дозволу на виїзд на постійне місце проживання за кордон. Якщо брати конкретні цифри, то в 2006 році, наприклад, дозвіл на виїзд з України отримали 3 550 осіб, в 2007 році їх було майже 4 тисячі, а вже в 2011-му кількість таких громадян становила лише 800 людей. Здебільшого нашу країну залишають громадяни працездатного віку, але великий відсоток займають також пенсіонери й діти.

У 2006 році з нашої країни офіційно мігрували 538 пенсіонерів і 590 дітей, а вже в 2011 році пенсіонерів було ледве більше 200 і 140 дітей. Кількість людей, які повертаються до Луганська, поки що невелика. У 2006 році додому повернулося 480 луганчан, а в 2011 році — 350 осіб.

Загалом населення Луганської області через міграцію зменшилося на 1789 людей, і позитивне сальдо в 2012 році було тільки в Сєвєродонецьку (+151 людина), Первомайську (+58), у Кремінському (+11), Лутугинському (+3), Слов'яносербському (+209) і Станично-Луганському (+354 людини) районах. Втім, для трьох останніх районів, що безпосередньо межують з Луганськом, позитивне сальдо міграції спостерігається вже багато років, адже багато літніх чи заможних луганчан переселяються в розташовані неподалеко від Луганська селища й села цих районів.

Варто зазначити, що керівництво області сьогодні ставить завдання припинити відплив робочої сили зі своєї території. Регіон нині сам потребує додаткових рук, досвідчених фахівців. Наприклад, великий дефіцит гірників є на шахтах області. Керівники приватних вугільних підприємств сьогодні скаржаться на відсутність хороших кадрів. Молодь вуглевидобутком займатися не хоче, а шахтарі-пенсіонери вже відпрацювали свій віковий і фізичний ресурс. Сьогодні власники приватних компаній вирішили об'єднати свої зусилля в створенні навчальної бази для підготовки гірників та інших професій вугільного виробництва. Потрібні фахівці й флагману українського тепловозобудування — «Луганськтепловозу». За перший квартал поточного року прийнято на роботу 450 людей. Причому середня зарплата заводчан у березні становила 4700 гривень, а робітників-відрядників — близько 8500 гривень. Ситуація на заводі складається так, що в перспективі триватиме нарощування обсягів виробництва, отже, будуть потрібні додаткові трудові резерви. Отож гроші тепер можна заробити й вдома.

Потрібен законодавчий дах

Коментуючи міграційні процеси, що відбуваються в області й загалом у країні, директор Державної установи науково-дослідного інституту соціально-трудових відносин, заслужений економіст України Сергій Мельник передусім звертає увагу на законодавчу частину цього питання.

— У Російській Федерації питання регулювання міждержавної трудової міграції регламентується законом РФ «Про правове становище іноземних громадян у Російській Федерації», а також багатьма нормативними документами й державними програмами. При цьому проблеми, які належать до регулювання питань міждержавної трудової міграції в прикордонних регіонах, як РФ, так і України, у цих документах не розглядаються. Немає законодавчо-нормативних актів, що регулюють прикордонну трудову міграцію й соціальний захист заробітчан і на міждержавному рівні в рамках СНД. Насамперед це пояснюється тим, що раніше практично на всій прикордонній території України і РФ були відсутні вертикальні й горизонтальні зв'язки між органами влади і їх управлінськими структурами різного рівня. Регулювання прикордонної трудової міграції на практиці вирішувалося спонтанно й стихійно, причому безпосередньо самим населенням. Це й призвело до тінізації цього явища. Проведені свого часу дослідження нашого інституту показали, що тільки з територій шахтарських міст Свердловська, Краснодона, Антрацита, а також таких районів, як Міловський і Троїцький в 2002—2004 рр. у прикордонні регіони Російської Федерації емігрувало майже 68 тисяч людей. З одного боку, можна було б порадіти, що люди знайшли роботу, а, отже, мали засоби до існування. Але не треба забувати й про те, що ці люди в найпродуктивніший період свого життя не беруть участі в створенні національного доходу. Трудова міграція, як масове явище, не сприяє наповненню пенсійного й соціального фондів. А відплив молоді на роботу за кордон має негативні демографічні наслідки, руйнує сімейні відносини. І головною проблемою є те, що в Україні поки що немає таких важелів регулювання, як створення привабливого ринку праці й умов для гідної зайнятості. Незважаючи на те, що останніми роками в країні підвищилася зарплата, вона все-таки залишається набагато нижчою, ніж в інших країнах, куди емігрують наші люди. І як свідчать наші дослідження, заробітчани повернуться додому тільки в тому разі, якщо їхня зарплата тут хоча б наполовину буде такою, яку вони отримують у країнах еміграції.

ФАКТ

За рахунок міграції чисельність чоловіків в області зменшилася на 789 осіб, жінок — на 1870.

Фото з архіву автора.

ЕНЕРГОБЕЗПЕКА

Цього року почне працювати перша вітротурбіна

У регіоні розпочато реалізацію масштабних проектів з будівництва вітропарків на територіях Краснодонського, Лутугинського та Антрацитівського районів. Зокрема, на Краснодонській території вже закладено фундамент і за 30 днів, згідно з технологією будівництва, розпочнеться установка перших турбін. Реалізація цих проектів, за прогнозними розрахунками, дасть змогу додатково генерувати на території області понад 2,1 млрд. ГВт/годин електроенергії на рік або більше третини загального обсягу, що виробляється сьогодні.

Крім збільшення електрогенеруючих потужностей Луганщина отримає потужний стимул для розвитку будівельної індустрії. Адже для реалізації проектів буде задіяно виробничу й будівельну базу регіону, а це дасть можливість збільшити обсяги підрядних робіт, надходження до бюджетів усіх рівнів, створити нові робочі місця. «Тільки на самих вітропарках створять 365 нових робочих місць, плюс залучать фахівців із суміжних галузей. При цьому зарплата в робітників вітропарків буде приблизно на 30 відсотків вища за середньообласну», — розповів керівник облдержадміністрації Володимир Пристюк. У свою чергу генеральний директор, керуючий компанії «Вітряні парки України» Владислав Єременко пообіцяв, що «уже за 4—5 місяців перші турбіни в Краснодонському районі запрацюють». До того ж тут буде встановлено устаткування «мегаваттного класу», якого в Україні поки що не було.

Сьогодні вивчають перспективи реалізації проекту і в інших районах Луганщини. Зокрема, великий інтерес до вітропарку у Свердловську. Це місто виступає з пропозицією розширити проект: крім промислових об'єктів перевести на вітрову енергію й соціальну сферу. Пропонується і такий варіант: зробити вітряки додатковими, страхувальними, джерелами енергії для шкіл і лікарень. Крім того, компанії-інвестори пропонують розглянути можливість будівництва вітропарків у Перевальському, Сватівському, Кремінському районах і в Лисичанську.

Владислав Єременко ставиться до цього позитивно. Хоча зізнається, що споконвічно, як майданчик для реалізації подібних проектів, Луганщину навіть не розглядали. Це була ініціатива голови облдержадміністрації Володимира Пристюка. Він звернувся до компанії з такою пропозицією, пообіцявши підтримку проекту в рамках своїх повноважень. «На вашій території вітер має швидкість не нижче 7,4 м/сек. Для проектів, пов'язаних з вітровою енергією, цей регіон комерційно привабливий», — пояснив Владислав Єременко.

Ще в листопаді 2011 року на організаційно-технічній нараді з реалізації проекту голова облдержадміністрації Володимир Пристюк поставив завдання: у 2013 році перша вітротурбіна в Луганській області повинна запрацювати. І вона працюватиме!

На знімку: прибуло унікальне устаткування для монтажу агрегата Краснодонської вітряної електростанції.

Фото з сайту «МГ Медіа».

Сторінку підготувала Алла Антіпова, тел. корпункту в Луганську: (050) 476-19-34

«У тварин є шляхетна особливість: лев ніколи не стає з малодушності рабом іншого лева, а кінь — рабом іншого коня», — Мішель де МОНТЕНЬ, французький письменник і філософ епохи Відродження, автор книжки «Досліди»

Новий апарат знищує пухлини

Нещодавно у мене в голові виявили пухлину розміром 4х2,5 см. Херсонські медики сказали, що для лікування вона не підходить за стандартом: розмір не повинен перевищувати 3,5 см. Але моя надія вилікуватись не згасає. Чув, що у Києві в Інституті нейрохірургії ім. Ромоданова працює лінійний прискорювач «Трілоджі», який руйнує новоутворення будь-якої форми і розміру. Жодних даних про цей апарат я ніде не зустрічав. Хотілося б на сторінках улюбленої газети «Голос України» отримати вичерпну інформацію про «Трілоджі»: методики лікування, стандарти пухлин, кількість людей, котрі одужали, як можна потрапити на лікування та скільки це коштуватиме.

Федір ЛЕЩЕНКО.

Верхній Рогачик Херсонської області.

Відповідає кандидат медичних наук, завідувач відділення радіонейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. Ромоданова НАМН України Андрій ГРЯЗОВ:

Такий вигляд має лінійний прискорювач.

Фото з сайту mrtinfo.com.

— Лінійний прискорювач «Трілоджі» — це інноваційний апарат, який дає змогу без крові та болю знищувати смертельно небезпечні злоякісні та доброякісні новоутворення. Він здатен видаляти пухлини, лікувати рак і метастази не лише головного мозку, а й внутрішніх органів: печінки, нирок, легень та хребта (спинного мозку). За допомогою апарата можна впливати на недоступні для хірургічних інструментів уражені ділянки, оскільки лікування проводиться методом променевої терапії. «Трілоджі» генерує високу енергію, дуже точно сфокусовану, що дає можливість опромінювати виключно хворі клітини, при цьому не зачіпаючи здорові.

Рятівний апарат з'явився в Інституті нейрохірургії ім. Ромоданова навесні 2010 року. Спочатку планували купити інше обладнання — гамма-ніж, але згодом було прийнято рішення про придбання медичного лінійного прискорювача «Трілоджі». На відміну від гамма-ножа, він охоплює лікування більшої кількості захворювань за рахунок використання двох методів променевої терапії, а саме: радіохірургії і радіотерапії.

Радіохірургія — це одноразова дія великої дози опромінення на уражену ділянку. Радіохірургічним методом лікують пухлини розміром до 3,5 см — такий стандарт встановлений світовою медичною практикою. Це обгрунтовується тим, що знищення пухлини під дією апарата супроводжується виділенням продуктів розпаду, які згодом виносяться венозною та кровоносною системами. Але якщо продуктів розпаду буде забагато, може статися самозараження організму людини і, як наслідок, летальний випадок. Тому для пухлин більшого розміру, ніж 3,5 см, радіохірургію не застосовують. Натомість проводять радіотерапію. Цей метод передбачає той самий еквівалент опромінення, але не одноразовий, а розтягнутий у часі. Це дає можливість знищувати пухлину не всю відразу, а частинами, і відповідно продукти розпаду виносяться поступово, не спричиняючи зараження організму. Радіотерапією можна лікувати пухлини будь-якої форми і розміру.

За весь період роботи лінійного прискорювача «Трілоджі» вилікували близько 300 хворих методом радіохірургії і близько 150 — методом радіотерапії. Не було жодного випадку погіршення стану після сеансів опромінення, а всі пацієнти почуваються добре.

Потрапити до Інституту нейрохірургії ім. Ромоданова на лікування досить просто. Спершу потрібно звернутись у поліклініку при цій медичній установі і записатися на прийом до лікаря. Там роблять МРТ та інші необхідні обстеження, заводять історію хвороби кожного пацієнта і після встановлення діагнозу направляють у конкретне вузькопрофільне відділення інституту, де працюють кваліфіковані спеціалісти. Безпосередньо вони вирішують, яким методом доцільніше лікувати хворого. Всі обстеження і лікування у Інституті нейрохірургії ім. Ромоданова проводяться безплатно.

Записала Сюзанна КІРІНА.

На пенсію в 55 чи в 57

Влітку мені виповниться 55 років, але за новим законом вийти на пенсію маю лише в 57. Чи можу я зробити це раніше?

Ольга КОНОВАЛЕЦЬ.

Львівська область.

Відповідає юрист Наталя ГЕЛЕТКО:

— Ще протягом 2013—2014-го рр. жінки мають право вийти на пенсію за віком при досягненні 55 років. Можливо це за наявності у них стажу не менше 30 років та за умови звільнення з роботи. Однак у такому разі розмір пенсії зменшується на 0,5 відсотка за кожен повний чи неповний місяць дострокового виходу на пенсію.

Якщо ж після призначення дострокової пенсії ви працевлаштуєтеся, її виплату на час роботи буде припинено. А якщо після призначення пенсії допрацюєте до 57 років (віку, котрий визначено законом як пенсійний), то відсоток, на який зменшено пенсію, буде переглянуто з урахуванням кількості повних місяців страхового стажу, набутого за період роботи після дострокового виходу на пенсію.

Зверніть увагу на те, що жінкам за кожен повний рік страхового стажу понад 30 років пенсія за віком збільшується на 1 відсоток від розміру обчисленої пенсії, але не більш як на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком.

А от особам, які отримали право на пенсію, але після досягнення пенсійного віку виявляють бажання працювати далі, пенсія за віком призначається з урахуванням страхового стажу на день звернення за призначенням пенсії з підвищенням:

на 0,5% — за кожен повний місяць страхового стажу після досягнення пенсійного віку у разі відстрочення виходу на пенсію на термін до 60 місяців;

на 0,75% — за кожен повний місяць страхового стажу після досягнення пенсійного віку у разі відстрочення виходу на пенсію на термін понад 60 місяців.

Жінкам, які народилися у період до 31 грудня 1961 року, після виходу на пенсію встановлюється підвищення в розмірі 2,5 відсотка за кожні шість місяців більш пізнього виходу на пенсію починаючи з 55 років і до 60.

Як повернути земельну ділянку?

Моя сім'я протягом двадцяти років чекає на отримання кооперативної квартири, але не судилося...

Наш будинок (недобудову) викупив новий хазяїн. Вкладені гроші нібито й повернули, але це вже були копійки. І відтоді ми вирішили добиватися у влади земельної ділянки. Триває це з 2006 року.

4 серпня 2010-го нам таки було надано довгоочікувану земельну ділянку під забудову. Але вже 22 грудня того само року її забрали, мовляв, там — зелена зона.

Та прочитавши статтю в місцевій газеті, я зрозуміла, що ніякої зеленої зони там не було і немає. У мене цю ділянку просто забрали...

До кого я тільки не зверталася, щоб її повернути. Ходила і в прокуратуру, і в міську раду, писала президентам. Але все марно. Бо листи пересилають до Сумської міської ради. А звідти мені надходять тільки відписки.

І ось недавно отримала чергову відписку, в якій заступник міського голови мені вкотре пропонує звернутися до суду. Але з ким мені судитися?..

Зінаїда ДІДЕНКО.

Суми.

Відповідає юрист Антон ГАЛЬ:

— Вирішення вашого питання належить до юрисдикції адміністративного судочинства, оскільки однієї стороною у справі є суб'єкт владних повноважень, який здійснив управлінські функції (прийняв рішення про надання вам земельної ділянки, а згодом своїм рішенням її відібрав).

Тому вам потрібно звернутися до Сумського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом (адреса суду: 40021, м. Суми, вул. Кірова, 157). Відповідно до статей 105, 106 Кодексу адміністративного судочинства України (далі — КАСУ) позов подається в письмовому вигляді та має містити: найменування адміністративного суду; ім'я позивача, його адресу; найменування відповідача, його місцерозташування; виклад обставин, якими позивач обгрунтовує свої вимоги (у вашому випадку — вимоги про скасування або визнання недійсним рішення органу, який його видав); перелік документів, що додаються (потрібно подати копії доказів, які доводять вашу правоту). Крім цього до адміністративного позову слід додати документ про сплату судового збору. Згідно із Законом України «Про судовий збір» він становитиме 35 гривень.

Слід пам'ятати, що відповідно до ст. 71 КАСУ орган, який прийняв оскаржуване рішення, повинен сам доводити правомірність такого рішення, якщо він заперечує проти адміністративного позову. Отже, звернувшись до суду, ви зможете або повернути собі земельну ділянку, якщо рішення буде визнане незаконним, або, щонайменше, дізнаєтесь, чому її у вас відібрали.

Громадські вбиральні як розкіш

Поясніть, коли на вулицях столиці з'являться громадські туалети? На кожному кроці можна зустріти пивний бар, а біотуалети, якщо і є, то зачинені. У парках та на набережних громадські вбиральні взагалі відсутні. І що робити людині, якій закортіло до туалету? Я був у Африці й Азії, так там вбиральні з кондиціонерами і картинами на стінах. Та куди нам до Африки...

А. БАНТИШЕВ.

Київ.

Відповідає заступник директора департаменту житлово-комунальної інфраструктури Київської міської державної адміністрації Володимир БАЖЕНОВ:

— Громадськими вбиральнями стаціонарного типу комунальної власності територіальної громади м. Києва опікується СВКП «Київводфонд». Наразі у господарському віданні підприємства перебувають 87 громадських вбиралень, з яких надають послуги — 37 (у літній період — 43), у 5 громадських вбиральнях у 2012-му виконано роботи з капітального ремонту. На жаль, через брак коштів немає можливості виконати капітальний ремонт чи реконструкцію в усіх громадських вбиральнях стаціонарного типу.

Головним управлінням комунального господарства спільно з Головним управлінням містобудування та архітектури і КП «Київкомунсервіс» розроблено Схему розміщення громадських туалетів стаціонарного та модульного типу в м. Києві. Вказана схема визначає місця розміщення громадських вбиралень, зокрема модульного типу, з приєднанням до інженерних мереж. На цей час ТОВ «ТУТ-СЕРВІС» (інвестор зі здійснення заходів щодо встановлення туалетних модулів) розміщено та підключено до інженерних мереж 35 туалетних модулів. Всі вони введені в експлуатацію та надають послуги громадянам.

Зокрема, такі громадські туалети модульного типу встановлено на проспекті Перемоги, 32, 30, 26, 50, вул. Хрещатик, 1, 5, 7/11, 10, 17, 27, 29, вул. Володимирській, 42, пл. Лесі Українки, 1, бул. Лесі Українки, 26, пл. Слави, вул. Липській, 17/15, вул. Червоноармійській, 101, 116, 63-А, біля ст. метро «Арсенальна», ст. метро «Сирець», на вул. Мечникова, 14/1 (поруч із ст. метро «Кловська») та інших місцях. Також передбачено розмістити громадські вбиральні модульного типу у парках столиці та місцях відпочинку біля води.

Зазначаємо, що встановлення мобільних туалетних кабін (біотуалетів, МТК) застосовується лише як тимчасовий засіб при проведенні загальноміських і загальнодержавних масових заходів.

Мобільні туалетні кабіни встановлюються відповідно до розпоряджень КМДА за умови передбачення коштів міського бюджету на розміщення та обслуговування МТК. Також встановлення МТК та їх обслуговування здійснюється організаторами масових недержавних заходів за власні кошти.

Водночас, згідно з п. 1 розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 18.04.2008 № 579 «Про вільний доступ громадян до туалетів закладів громадського харчування» у м. Києві з 20.04.2008 запроваджено безплатне та вільне користування мешканцями та гостями Києва туалетами в закладах громадського харчування.

Цю оригінальну туалетну кабінку побудували власноруч мешканці Ворзеля, що на Київщині, Сергій Губенко та Микола Зажарський. Її встановили у Березовому Гаї для загального користування.

Фото Сергія ГУБЕНКА.

Діалог з читачами веде Ірина ТИЩЕНКО. Ваші запитання надсилайте на iren@golos.com.ua або на адресу редакції

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ

Публічне акціонерне товариство "Бурякорадгосп "Шевченківський", код 00386991, місцезнаходження: Сумська область, Сумський район, с. Храпівщина, вул. Шевченка, 2А, повідомляє про ліквідацію підприємства, про що прийняте рішення Загальними зборами 24.04.2013 року. Підстава - рішення Загальних зборів акціонерів, протокол №1 чергових загальних зборів від 24.04.2013 року.

Про прийняте рішення внесено запис до ЄДР, дата - 26.04.2013 року, місце -Сумська районна державна адміністрація Сумської області.

Ліквідаційна комісія призначена 24.04.2013 року. Голова комісії: Ткаченко Б.Ф. Члени комісії: Суходуб Н.В., Забара О.П.

Заяви, претензії кредиторів з відповідними вимогами в письмовому вигляді приймаються протягом двох місяців з дня опублікування цього повідомлення за адресою підприємства: 42335, Сумська область, Сумський район, с. Храпівщина, вул. Шевченка, 2А. ПАТ"Бурякорадгосп "Шевченківський".

Рішенням власника Приватного підприємства "СТАРСТРИТ ЛУГАНСЬК" від 24.04.2013 року прийнято рішення про ліквідацію ПП "СТАРСТРИТ ЛУГАНСЬК" (код ЄДРПОУ 35306965; юридична адреса: 91053, Луганська область, м. Луганськ, Ленінський район, вул. Шелкового, буд. 35). Головою ліквідаційної комісії ПП "СТАРСТРИТ ЛУГАНСЬК" призначено Филипську Наталію Іванівну.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 91053, Луганська область, м. Луганськ, Ленінський район, вул. Шелкового, буд. 35.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 25.04.2013р. у справі № 6/48-4/65 визнано банкрутом Корпорацію "Укрнерудпром" (79053, м. Львів, вул. В.Великого, 18, код ЄДРПОУ 30163522) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Сибаль Андрій Михайлович (свідоцтво № 431 від 02.04.2013р., адреса: 79039, м. Львів, вул. Шевченка, буд. 134А, кв.124).

Вимоги кредиторів, що виникли під час процедури розпорядження майном та санації, приймаються протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 25.04.2013 р. у справі № 904/2568/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО "РЕДУКТОР-КОМПЛЕКТ" (ЄДРПОУ 36094486; юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 46, оф. 547; поточні рахунки закрито), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Глядченка Володимира Миколайовича (49006, вул. Свердлова, буд. 68, кв. 4, м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2794807476).

В соответствии ст. 6 Закона Украины "О восстановлении платежеспособности должника или признания его банкротом", 15.05.2013г. в 9 час. 00 мин. состоится собрание комитета кредиторов, по делу досудебной санации КП "Вариант", которое пройдет по адресу: ул. Совхозная, 30, г. Джанкой, АР Крым, Украина, 96100.

Повестка дня - рассмотрение вопроса о введении процедуры досудебной санации и утверждение плана санации Коммунального предприятия "Вариант".

12.04.2013 была приобретена квартира по адресу г. Киев, ул. Красноармейская (Большая Васильковская) 132, кв. 13

Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма "ВМВ Компані" (ідентифікаційний код 22363743), повідомляє про відкликання довіреностей виданих на ім"я Оленчина Ростислава Богдановича, Яцишина Андрія Володимировича, Пашковського Ярослава Васильовича, Мацей Михайла Михайловича, Негоди Олени Анатоліівни, у зв"язку з чим всі повноваження вищевказаних осіб щодо представництва інтересів ТзОВ ВКФ "ВМВ Компані" перед третіми особами є припиненими.

Директор ТзОВ ВКФ "ВМВ Компані".

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 04.04.2013 р. у справі № 18/1139/11 припинено повноваження розпорядника майна боржника та виконуючого обов"язки керівника боржника арбітражного керуючого Севостьянова Є.В. щодо виконання ним обов'язків розпорядника майна та виконуючого обов'язки керівника Приватного підприємства "РС-Центр" (вул. Салганна, 14А, м. Кременчук, 39600, ЄДРПОУ 33510198) і призначено розпорядником майна та виконуючим обов'язки керівника Приватного підприємства "РС-Центр" арбітражного керуючого Кирик Оксану Володимирівну(свідоцтво № 144 від 31.01.2013, 01001, м. Київ, а/с 366-В).

У зв'язку із зазначеним повідомляю про скасування довіреностей, виданих ПП "РС-Центр" до 04.04.2013 р. не за підписом розпорядника майна боржника арбітражного керуючого Кирик О.В.

ОГОЛОШЕННЯ
орендодавця - ДП "Укрсервіс Мінтрансу" про намір передати в оренду об'єкт державного майна, щодо якого надійшла заява

Назва органу управління: Міністерство інфраструктури України

Балансоутримувач (код за ЄДРПОУ, назва, юридична адреса, контактний телефон: 30218246, Державне підприємство "Укрсервіс Мінтрансу", м. Київ, пр-т. Перемоги, 14, (044) 351-42-07

Дані про об'єкт, щодо якого надійшла заява про оренду:

1. **Найменування:** Нерухоме майно - нежитлове приміщення на двадцять четвертому поверсі 24-х поверхової будівлі.
2. **Реєстровий номер майна:** 30218246.1.БЯШХФЛООЗ
3. **Місцезнаходження:** 01135, м. Київ, пр-т Перемоги,14.
4. **Загальна площа:** 18,3 м^2.
5. **Вартість майна за незалежною оцінкою без урахування ПДВ:** 363 080,00 грн. станом на 31.03.2013.
6. **Максимально можливий строк оренди:** 2 роки 11 місяців.
7. **Мета використання:** розміщення офісу.

Заяви про оренду об'єкта приймаються протягом десяти робочих днів після опублікування оголошення за адресою: 01135, м. Київ, пр-т Перемоги, 14, ДП "Укрсервіс Мінтрансу" тел./факс (044) 351-42-38. У разі надходження двох і більше заяв на один об'єкт оренди орендодавець оголосить конкурс на право оренди відповідно до вимог абз. 3 частини четвертої ст. 9 Закону України "Про оренду державного та комунального майна".

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 18.04.2013 року у справі № 5011-43/10943-2012, Товариство з обмеженою відповідальністю "Українська агрохімічна компанія" (код за ЄДРПОУ 33236968; місцезнаходження: 01103, м. Київ, вулиця Кіквідзе, будинок 13) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Українська агрохімічна компанія" згідно даної постанови призначено арбітражного керуючого Винниченка Юрія Валентиновича, ліцензія АВ № 499241 від 24.02.2010 р. (19615, Черкаська обл., Черкаський район, с. Мошни, вул. Оніщенка, буд. 23).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час провадження процедур банкрутства, можуть пред'являтися протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення.

На виконання вимог пункту 1 статті 58 (з урахуванням положень абзацу третього пункту 1 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення") Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" **Криворізька універсальна товарна біржа** оголошує про проведення аукціону з продажу майна підприємства-банкрута ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЮЖНИЙ" (ідентифікаційний код 30272848, місцезнаходження: 53080, Дніпропетровська обл., Криворізький район, село Веселе, вул. Шкільна, 12А). Продажу підлягає нерухомість: Лот № 1: будівля за адресою м. Кривий Ріг, вул.Упіта, 41. Початкова вартість 12935,00 грн. Лот № 2: домоволодіння, що знаходиться за адресою: Дніпропетровська обл., с. Лозуватка, вул. Радянська, буд.44. Початкова вартість 14764,00 грн. Дата та місце проведення аукціону: 07 червня 2013 року; Дніпропетровська область, місто Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 52, Криворізька універсальна товарна біржа; початок торгів по лоту № 1: 14.30; черговість торгів - в порядку нумерації лотів. Детальна інформація про майно та порядок участі в аукціоні (повний текст оголошення з урахуванням вимог статті 59 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом") розміщено на веб-сайтах організатора аукціону http://kutb.org/?p=8 та державного органу з питань банкрутства http://www.minjust.gov.ua/section/404. Довідки за телефоном (0564) 262715.

У відповідності до постанови Господарського суду Чернівецької області (58002,м. Чернівці, вул.О.Кобилянської, 14, справа № 5027/911-6/2012, Суддя Дутка В.В) від 11.04.2013р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру публічного акціонерного товариства "Красноїльський деревообробний комбінат" (вул.Дружби, 26, смт.Красноїльськ, Сторожинецького району Чернівецької області, ідентифікаційний код 05446835).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дендериса Івана Євгеновича (ліцензія серія АВ № 456392 від "05" березня 2009 р., 79070, м. Львів, вул. Рахівська, 18/2, ідентифікаційний код 2501818434).

Рішенням Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "Інтепромхолдінг" (Протокол №26/04/2013-DN від 26.04.2013 р.) вирішено припинити

Товариство з обмеженою відповідальністю "Інтерпромхолдінг" (ідентифікаційний код 34704131; адреса місцезнаходження: 33024, м. Рівне, вул.Соборна, 442-Г) шляхом його ліквідації.

Головою ліквідаційної комісії ТОВ "Інтерпромхолдінг" призначено Войцеховського А. П.

Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "Інтепромхолдінг" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою: 33024, м. Рівне, вул. Соборна, 442-Г.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ Поліграфічне підприємство "Експрес", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон для продажу виставляються активи ТОВ Поліграфічне підприємство "Експрес", які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Макіївка, провулок Аральський, 27, а саме: 1. Будівля котельні, початкова ціна продажу - 272 572,80грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 81 771,84грн. 2. Будівля цеху №4, початкова ціна продажу - 1 148 767,20грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 344 630,16грн. 3. Будівля офсетного цеху, початкова ціна продажу - 349 268,40грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 104 780,52грн. 4. Будівля будівельного - матеріального складу, початкова ціна продажу - 225 122,40грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 67 536,72грн. 5. Будівля цеху металовиробів (літ. А-1, А?-1), початкова ціна продажу - 228 655,20грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 68 596,56грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 30% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 2600570916270 4 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр. Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00 год. 30 травня 2013р. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 31 травня 2013р. об 1100 год. на ТБ "Центральна Українська Біржа" за адресою: м. Донецьк, пр., Миру, 2/24. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ Поліграфічне підприємство "Експрес". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про проведення конкурсу з визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута ЗАТ "УКРСКЛОПРОМ"

Ліквідатор ЗАТ "УКРСКЛОПРОМ" оголошує конкурс з визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута, відносно усіх об'єктів разом або окремо один від одного, а саме:

1) виробничого обладнання у кількості 6 позицій (станки);
2) цінних паперів: прості іменні акції ПАТ "Індустріальна скляна компанія" (ідентифікаційний код 35568570).

Критерії відбору організатора аукціону:

1) мати право на організацію аукціонів з продажу майна боржника;
2) мати досвід проведення аукціонів не менш трьох років;
3) мати відповідні організаційні та технічні можливості для забезпечення підготовки та проведення аукціону з продажу майна боржника;
4) не бути заінтересованою особою стосовно боржника, кредиторів або замовника;
5) запропонована сума винагороди за організацію аукціону повинна бути найменшою.

Для участі в конкурсі претендент зобов'язаний подати замовнику або відносно всього майна разом або частини майна наступні документи:

1) заяву про участь в конкурсі з зазначенням реквізитів, організаційно-правової форми, відомостей про відсутність (наявність) заінтересованості щодо боржника, кредиторів та замовника аукціону, а також пропозиції щодо винагороди за проведення аукціону;
2) довідку про перелік проведених заявником аукціонів з продажу майна боржника, для підтвердження досвіду з приводу організації та проведення аукціонів;
3) довідку про організаційні та технічні можливості для забезпечення організації та проведення аукціону з наданням копій підтверджуючих документів, які повинні містити інформацію про: власні правила проведення аукціону, кваліфікованого ліцитатора, фахівців з підготовки та проведення аукціону, відокремлені приміщення для персоналу та для проведення аукціону, наявність у приміщеннях технічних та комунікаційних засобів, у т.ч. але не виключно для можливості відео фіксації проведення аукціону, наявність адресу електронної пошти та власного веб-сайту, технічні характеристики якого повинні відповідати вимогам закону.

Переможцем конкурсу буде визнано претендента, який має найкращі показники, за зазначеними у оголошені критеріями відносно всього запропонованого для продажу майна в цілому або окремо відносно кожної позиції

Заяви та документи щодо участі в конкурсі подаються замовнику за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. К.Маркса, б.83, кв.61 для ліквідатора ЗАТ "УКРСКЛОПРОМ" Вдовіна М.В. на протязі 10 днів з дати оприлюднення цього повідомлення. Телефон для довідок (050) 3400884. E-mail: maksim_vdovin@mail.ru.

Конкурс відбудеться через 15 календарних днів з дня оприлюднення цього оголошення за адресою м. м. Херсон, провулок Янтарний, 2.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про проведення конкурсу з визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута ТОВ "ФРАНКО-ТЕРМІНАЛ"

Ліквідатор ТОВ "ФРАНКО-ТЕРМІНАЛ" оголошує конкурс з визначення організатора аукціону з продажу майна банкрута, відносно усіх об'єктів разом або окремо один від одного, а саме:

1) нерухомого майна: нерухоме майно овочесховища за адресою Дніпропетровська обл., Верхньодніпровський район, с.м.т. Новомиколаївка, вул. Степова, буд.1/4;
2) рухомого майна: автомобілів вантажних б/у в кількості 5 штук;
3) цінних паперів: пакетів акцій наступних емітентів ВАТ "Віньковецький завод будівельних матеріалів" (код ЄДРПОУ 35714109), ВАТ "Завод будівельних матеріалів "Полісся" (код ЄДРПОУ 21525793), ВАТ "УКРАГРОАВІА" (код ЄДРПОУ 30782347), ВАТ "Промислово-будівельна компанія" (код ЄДРПОУ 32828173).

Критерії відбору організатора аукціону:

1) мати право на організацію аукціонів з продажу майна боржника;
2) мати досвід проведення аукціонів не менш трьох років;
3) мати відповідні організаційні та технічні можливості для забезпечення підготовки та проведення аукціону з продажу майна боржника;
4) не бути заінтересованою особою стосовно боржника, кредиторів або замовника;
5) запропонована сума винагороди за організацію аукціону повинна бути найменшою.

Для участі в конкурсі претендент зобов'язаний подати замовнику або відносно всього майна разом або частини майна наступні документи:

1) заяву про участь в конкурсі з зазначенням реквізитів, організаційно-правової форми, відомостей про відсутність (наявність) заінтересованості щодо боржника, кредиторів та замовника аукціону, а також пропозиції щодо винагороди за проведення аукціону;
2) довідку про перелік проведених заявником аукціонів з продажу майна боржника, для підтвердження досвіду з приводу організації та проведення аукціонів;
3) довідку про організаційні та технічні можливості для забезпечення організації та проведення аукціону з наданням копій підтверджуючих документів, які повинні містити інформацію про: власні правила проведення аукціону, кваліфікованого ліцитатора, фахівців з підготовки та проведення аукціону, відокремлені приміщення для персоналу та для проведення аукціону, наявність у приміщеннях технічних та комунікаційних засобів, у т.ч. але не виключно для можливості відео фіксації проведення аукціону, наявність адресу електронної пошти та власного веб-сайту, технічні характеристики якого повинні відповідати вимогам закону.

Переможцем конкурсу буде визнано претендента, який має найкращі показники, за зазначеними у оголошені критеріями відносно всього запропонованого для продажу майна в цілому або окремо відносно кожної позиції

Заяви та документи щодо участі в конкурсі подаються замовнику за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. К.Маркса, б.83, кв.61 для ліквідатора ТОВ "ФРАНКО-ТЕРМІНАЛ" Вдовіна М.В. на протязі 10 днів з дати оприлюднення цього повідомлення. Телефон для довідок (050) 3400884.
E-mail: maksim_vdovin@mail.ru.

Конкурс відбудеться через 15 календарних днів з дня оприлюднення цього оголошення за адресою м. Дніпропетровськ, вул. Фучика, 14Б.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, короткочасні дощі із грозами, в окремих районах гради і шквали 15—22 м/с. Вітер північно-західний, південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — 12—17 тепла, у західних областях — +7—13 градусів. Удень — 18—24 тепла, на сході країни — +25—30 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ТРАВНЯ

1871. Народився Василь Стефаник — український письменник, майстер експресіоністичної новели, громадський діяч, політик. **1955.** СРСР, Албанія, Болгарія, Угорщина, НДР, Польща, Румунія та Чехословаччина підписали у Варшаві Договір про дружбу, співпрацю і взаємну допомогу. **1964.** Було повідомлено, що у Харківській області відкрито Кегичівське газоконденсатне родовище, в якому за приблизними підрахунками міститься до 100 млрд. кубометрів природного газу. **1998.** Указом Президента України Л. Кучми встановлено Всеукраїнський день бібліотек. Свято відзначається щорічно 30 вересня.

У НОМЕР

Українські звитяги

Художня гімнастика. Корбель-Ессон (Франція). Шостий етап Кубка світу. Змагання у багатоборстві виграла українка **Ганна Різатдінова,** котра стала абсолютною чемпіонкою із сумою балів 71.582. Друга — білоруска Мелітіна Станюта — 71.282, третє місце у росіянки Маргарити Мамун — 71.016.

Легка атлетика. Доха (Катар). «Діамантова ліга». Перший етап. Стрибки у висоту. **1. Богдан Бондаренко (Україна)** — 2,33; 2. Мутаз Есса Баршим (Катар) — 2,30; 3. Олександр Шустов (Росія) — 2,27.

Високе місце з першої спроби!

Бокс. Астана (Казахстан). Арена велодром «Сариарка». Фінал третього сезону Всесвітньої серії боксу (WSB). «Українські Отамани» поступилися команді «Astana Arlans» — 5:6.

10 травня. 54 кг. Меірболат Таітов — **Віктор Гоголєв.** 3:0; 61. Самат Башенов — **Василь Ломаченко.** 0:3; 73. Сергей Дерев'янченко — **Євген Барабанов.** 3:0; 85. Грвоє Сеп — **Сергій Лапін.** 3:0; 91+. Міхай Нистор — **Олександр Усик.** 0:3.

11 травня. 54. Мірас Жакупов — **Микола Буценко.** 3:0; 61. Ерік Мартін Донован — **В'ячеслав Кисліцин.** 0:3; 73. Костянтин Снєгірь — **Дмитро Митрофанов.** 0:3. 85. Егсан Рузбагані — **Олександр Гвоздик** — перемога українця нокаутом. 91+. Руслан Мурсатаєв — **Ростислав Архипенко** — нічия (перемога Мурсатаєва завдяки попередженню суперника). Екстра-матч, «поєдинок смерті». 54. Багдад Алімбеков — **Олександр Ришкан.** 3:0.

Другий день змагань залишив гіркий присмак. Адже, на думку серйозних експертів боксу, безсовісно засудили Ростислава Архипенка, котрий виграв поєдинок у Руслана Мурсатаєва. Іншими словами, судді вкрали перемогу. Якби все було справедливо, то наша команда виграла б турнір.

До речі, за винятком молдаванина Олександра Ришкана, у складі наших «отаманів» — виключно свої боксери. Натомість за казахів виступали ірландці, іранці, ізраїльтяни, хорвати, українці, румуни. І тренер у них — українець.

Олімпійський чемпіон Олександр Усик.

Найбільший подив викликає той факт, що обидва фінальні матчі проводилися на рингу лише однієї команди-фіналістки. Мабуть, справедливо було б розіграти фінал на «полях» суперників, або ж на нейтральному...

Та попри все ми пишаємося нашою славною командою і вітаємо її з великим успіхом! Українські боксери — дебютанти турніру — посіли другу позицію і нагороджені срібним Кубком WSB та призовим чеком від AIBA.

Фото boxnews.ru.

Срібна суперечка ще жевріє

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 28-й тур.

10 травня. «Зоря» — «Металіст». 1:3. 10 000 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Голи:** Болі, 48 — Соса, 21, 71, Гав'єр, 50 (п).

11 травня. «Ворскла» — «Металург» Д. 0:1. 2 500 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Гол:** Воловик, 90+5. **Вилучено** Далку («Ворскла», 90+5, друге попередження).

«Волинь» — «Арсенал». 1:3. 2 000 глядачів. **Рефері** — Іванов (Макіївка). **Голи:** Суботич, 78 — Шарпар, 20, Аржанов, 21, 61.

«Шахтар» — «Таврія». 5:0. 31 017 глядачів. **Рефері** — Бондар (Київ). **Голи:** Коста, 7, Тейшейра, 38, Майкон, 41, Мхітарян, 74, 80 (п).

Герой матчу в Києві Максим Коваль.

«Динамо» — «Іллічівець». 1:0. 17 498 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Гол:** Аруна, 17. На 51-й хвилині Окріашвілі («Іллічівець») не реалізував пенальті (воротар).

12 травня. «Кривбас» — «Говерла». 3:0. 1 348 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Голи:** Антонов, 44, 52, Бартулович, 71.

«Чорноморець» — «Металург» Зп. 1:1. 14 891 глядач. **Рефері** — Білокур (Донецька область). **Голи:** Сахневич, 7 (автогол) — Штурко, 19.

«Карпати» — «Дніпро». 2:4. Без глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ). **Голи:** Дуглас, 79 (автогол), Мілошевич, 88 — Кравченко, 16, Селезньов, 18, Калинич, 28, Кобахідзе, 90+2.

Після кількох не зовсім переконливих матчів «Шахтар», схоже, вирішив показати, хто є в хаті господарем, хто чемпіон країни. Під гарячу руку «гірників» потрапила «Таврія». З перших хвилин донеччани рішуче взялися за справу. І ще до перерви мали велику перевагу в рахунку. А в другому таймі свій бомбардирський показник поліпшив Мхітарян. Тепер на рахунку вірменського футболіста — 24 м'ячі, що є рекордом України.

Інший донецький клуб — «Металург» — буквально на останній секунді провів переможний гол у Полтаві після розіграшу кутового. І здобув право представляти Україну в Лізі Європи. Хоча полтавчани гаряче протестували, вважаючи, що гості забили з порушенням правил...

Тривають «срібні» перегони. «Металіст», котрий має вищі шанси на друге місце, переконливо переграв луганців на їхньому полі. А от «Динамо» неабияк помучилося в суперечці з «Іллічівцем», котрий показав себе з найкращого боку.

Олег Блохін, либонь, вирішив, що в залі для прес-конференцій НСК «Олімпійський» зібралися журналісти — геть усі прихильники його команди, тому привітав їх із вікторією.

— Важка перемога над хорошим колективом. Три очки є три очки.

— Ви останнім часом висловлювали невдоволення суддівством...

Блохін не дав журналістові до кінця сформулювати своє запитання й іронічно відповів:

— Відмінно судив рефері, адже ми виграли...

— Сьогодні чогось мовчки сиділи «ультрас». Що це — вияв якогось протесту?

— Я не відповідаю за вболівальників, маю інші обов'язки...

— Сидорчук з'явився в стартовому складі і провів весь матч. То виходить, що він сильніший за, скажімо, Алієва?

— У них різна спеціалізація. Сидорчук — опорний півоборонець, Алієв діє під нападниками. Тому саме Сергій замінив травмованого Гармаша і діяв корисно.

— Чи розраховуєте, що «Дніпро» зможе допомогти вам у суперечці з «Металістом»?

— Ми сподіваємося тільки на себе. Може, дніпропетровці і виграють. Харків'яни мають зіграти і з «Карпатами» у Львові. Але, можливо, ще й ми не всі очки візьмемо. Важко сподіватися на «Дніпро», бо його футболісти втратили мотивацію. Дай Боже, щоб дніпропетровці зіграли за престиж. Хоча шансів дуже мало: не в нас, а в «Дніпра»...

Фото ФК «Шахтар» і ФК «Динамо».

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**24**	**3**	**1**	**75—15**	**75**
2. «Металіст»	**19**	**5**	**4**	**56—23**	**62**
3. «Динамо»	**19**	**2**	**7**	**50—20**	**59**
4. «Дніпро»	15	8	5	46—25	53
5. «Металург» Д	13	7	8	43—31	46
6. «Чорноморець»	12	6	10	32—34	42
7. «Кривбас»	11	7	10	33—36	40
8. «Іллічівець»	10	8	10	29—23	38
9. «Арсенал»	9	8	11	32—40	35
10. «Таврія»	9	5	14	24—41	32
11. «Зоря»	8	7	13	27—42	31
12. «Ворскла»	7	7	14	27—34	28
13. «Карпати»	7	5	16	34—48	26
14. «Волинь»	6	7	15	22—44	25
15. «Говерла»	**5**	**6**	**17**	**28—53**	**21**
16. «Металург» Зп	**1**	**7**	**20**	**9—58**	**10**

Генріх Мхітарян (праворуч) — бомбардир-рекордсмен.

Лише результати

Перша ліга. 29-й тур. 7 травня. «Суми» — «Авангард». 2:0. «Буковина» — «Олімпік». 0:1. «Сталь» — «Олександрія». 2:4. «Полтава» — «Кримтеплиця». 1:1. «Оболонь» — «Миколаїв». -:+. «Зірка» — «Арсенал». 6:2. «Одеса» — «Нафтовик». 0:1. «Динамо-2» — «Геліос». 0:2.

30-й тур. 11—12 травня. «Миколаїв» — «Зірка». 2:2. «Олімпік» — «Сталь». 0:1. «Авангард» — «Буковина». 1:0. «Арсенал» — «Одеса». 1:3. «Кримтеплиця» — «Оболонь». +:-. «Севастополь» — «Полтава». 3:0. «Олександрія» — «Титан». 0:3. «Нафтовик» — «Динамо-2». 0:1. «Геліос» — «Суми». 0:1.

«Севастополь» — 63 очка, «Сталь» — 61, «Зірка», «Олександрія» — по 51, «Буковина», «Нафтовик» — по 45, «Авангард» — 44, «Титан», «Суми» — по 43, «Миколаїв» — 42, «Олімпік» — 40, «Геліос», «Полтава» — по 39, «Кримтеплиця» — 33, «Динамо-2», «Одеса» — по 23, «Оболонь» — 22, «Арсенал» — 20.

«Севастополь» забезпечив собі місце у Прем'єр-лізі.

«Шахтар» і «Чорноморець» — у фіналі

Футбол. Кубок країни. 1/2 фіналу. 8 травня.

«Севастополь» — «Шахтар» (Донецьк). 2:4. Голи: Адріано, 9, 65, Мхітарян, 19, 54, Ткачьов, 37, 71.

«Севастополь»: Чуваєв, Федорів, Гвініанідзе, Новак, Міколюнас, Левандовський, Дуляй (Данишевський, 83), Карноза (Караваєв, 71), Кожанов, Ткачьов, Ковпак (Коваль, 75).

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Чигринський, Кучер, Рац, Степаненко, Фернандіньо, Мхітарян (Патрік, 68), Тайсон (Едуардо, 75), Коста (Тейшейра, 64), Адріано.

Рефері — Юрій Можаровський (Львів).

Стадіон СК «Севастополь». 5 600 глядачів.

«Чорноморець» (Одеса) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 2:1. Голи: Матеус, 6, Фонтанелло, 62, Де Матос, 68.

«Чорноморець»: Безотосний, П. Ковальчук, Фонтанелло, Сантана, Кутас, Політило, Старгородський (Рієра, 26), Де Матос, Джедже (Діденко, 69), К. Ковальчук, Бурдужан.

«Дніпро»: Лаштувка (Шеліхов, 15), Мандзюк (Селезньов, 72), Канкава (Кравченко, 64), Джуліано, Коноплянка, Чеберячко, Стрінич, Зозуля, Дуглас, Ротань, Матеус.

Рефері — Анатолій Абдула (Харків).

Одеса. Стадіон «Чорноморець». 25 123 глядачі.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Ольга ВАУЛИНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 29673

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

